

دار تووه تهنياکه

چنور نامیق حسهه

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

دار تووه تەنياكە

سى نۆقلیت

چنوور نامیق حەسەن

ناوی کتیب: دار تووه تەنياكە - سى نۆقلیت

نوسینی: چنوور نامیق حەسەن

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۲۷۹

دەرھینانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

دەرھینانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم

سەرپەرشتیی چاپ: ئاوپرەحمانی حاجی مەحموود

چاپی یەكەم ، ھەولیتەر - ۲۰۰۴

لە کتیبخانەى بەرپۆدەبەرایەتیی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولیتەر ژمارە

(۹۸) ی سالی ۲۰۰۴ ی دراوہتیی

مه ئوا

پاش تپپه رپوونی ته مه نپک له نا ئارامی، دووباره روخساره کان رهنگی یهک ده گرن، ئا ئه مه ئه و رپکه و ته به کۆنه ئاشناکان له په نایدا ئه وین له یه کتر ده خوازن، له دووباره بوونه وه به، شانۆ ناوه ندی باخچه یه کی به هارییه، دوو ئه کتهری بچکۆلانه ش کۆنه گۆرانیی په پوله کان ده لپینه وه، به هه مان خه می خوړسکییانه گۆش کراون، به لām ئه مجاره ئه و دوو عاشقه رۆلپیکي تازه ده بین، هه رگیز هه لوتیست له بیس ناکرئ، که ژیان ده بی به ته میکی سپی، ئیدی خه یالی رۆژه کان به ره و فه نابووفمان ده بن، هه لوتیست هه یه جوانه هه رچه ندیش ده مانژاکینئ و ئه زیه تمان ددها، به لām نه یینییه کافمان بو ئاشکرا ده کا، تا ئیستا رۆژگار ده روات، بیباکانه جی په نجه ی له سه ره ئه و رووانه به جی دپلئ، به ته نیا هه ر رۆح پیر ناییت، رهنگه مرۆف به شیتوه نه ناسرپته وه، به لām که رۆح دپته قسه و به رانبه ره که ی ئه دوتی و شه کان بوئی رۆح ده گرن...

ئه وه تانی پاش چه ندین سال عاشقه کان به رپکه وت یه ک ده بیننه وه، ئه گه ر چه کانی رۆح نه بی هه رگیز یه کتر نانسنه وه، کاتی قه ده ر ده یانکا به ناو بیژوان له نیوان دوو مندالی بچکۆله له ناوه ندی باخچه که دا...

بیرمه تکا باسی ره وای بو ده کردم، ده ی وت تو نازانی ئه و چاوانه ی ره وای چون به ره و شاری په مه یی ئه زیه ت به کی ششم ده کهن، من به نیگا پر له

ماناکانی په سستییه کی بی له زه ت تال دامنه گری...

نازانم ئه م په شتیویه ناو بنیم چی.

هه رگیز ناتوانم گوزارشت له و ونبوونه جوانه بکه م.

ئای زه مه نی به سه رچوو قه ت ئه و کاتانه م بیس نابه یته وه. که تکا به په رۆشه وه دوا کۆلانی بیس خامۆشی ده گه را تا سه برده ی هه موو ره واکان له دوو تویی کتییکی بچکۆله دا جی کاته وه و پیتشکه ش به م رۆژگاره ی بکا.

ئه و رۆژانه ی له پۆلی چواره می ئاماده یی بووین، تازه تکا و ره وای یه کیان ناسیبوو، هه رچه نده تکا له خیزانیکی بی که موکوری په روه رده بوو بوو، به لām به هه سستی ناسک و وردبینی بیس له زۆره ی ئافره تانی دی جیا ده کرایه وه... بچوو کترین رووداو کاری تی ده کرد، سۆزی هه لچووی سیمایه کی زۆر تاییه تی پی به خشیبوو، ناره حه تی ویزدان و ده ورو به ره وکو مه کۆی مه کینه ده یه تینا و ده ییرد، بالای رپک و مامناوه ندی بوو، به رۆژانی ته م و سه رما پرچه ره شه که ی به سه ر شان و ملی ده هاته خواره وه، رووی وه کو مانگ له ناو شه وانی پرچه که ی شه وقی ده دایه وه. هه رده م جلویه رگی ساده ی ده پۆشی، به زۆریس رهنگه مه کانی هه لده یژارد، ئیسک سووک و لپو به بزه بوو، بیرمه که تازه ره وای ده ناسی هه روا ده زانم ئه مرۆیه به نازه وه ده ی وت: من دلنیام له خو شه ویستی ره وای بۆم، به لām نازانم بو هپنده خۆی دوور ده گری و ئاورم لی ناداته وه؟

منیش دلیم سارد ده کرده وه، گریمان ره وای تو ی ده وئ. ئایا ده توانن له م کۆمه له دا به بی گرفت ژیان به سه ره به رن؟

پروانه جلویه رگه که ی ده سته شه قاربوه کانی، ده لپی گه ری تو بیس له چی ده که یته وه؟

له وه لāmدا ده یوت من ده زانم شه ری ره وای به رانبه ره به و جیهانه یه که منی تیدا په روه رده بووم، به لām دنیا که ی ئه و زۆر له وه ی ئیمه پاکتره، که من

هەر چیم بویت له بهردهستم بئ دهبی ژیان چی چیتیکه هه بی، که من نه توانم به دلی خۆم مرۆڤیکم خۆش بوئ ئیتر ژیان مانای چیه؟

قسه کانی تکا شوڤشیک بوون بۆ خۆی، نه یه ده زانی چی بکات، وهک نه وهکته ره ی دوو رۆلی دژ به یه کی پی درابن، وای لی هاتسو ژبانی خۆی رت ده کرده وه زۆری به یان به پی ده هات بۆ قوتابخانه، تا چاوی به ههنگاو وه رده کانی رهوا پریتی، هه رچه نده ره واش هه مان ههستی به رانه ر به وه هه بوو، به لام ئەم به توانا تر بوو، دهیتوانی ئەو هه زه ی بشاریته وه، سویندیشی خوار دبوو تکا تووشی ئەو ژبانه ئالۆزه ی خۆی نه کات، هه ر ئەو به یانیه ی له بیره تکا و رهوام له ریگای قوتابخانه پیکه وه بیینی ئەو نده م زانی تکا به ده م گریانه وه رووی له ناو دهسته کانی شارده وه وهک بیهوی پیرۆزی هه نیسه کانی بشاریته وه، ره واش دلی ده دایه وه.

خانم کهم تۆ توحفه یه کی نایابی ئەم سروشته ی، ده بی له جوانترین مۆزه خانه بپارێزیت، جیاوازی نیوان من و تۆ ماوه ی شه و و رۆژه، وا چاکه خه لکانی وهک من که ئەو خه یالاته بکه ن زنده به چال بکرتن، تۆ یه کی کیت له و شتانه ی که مه حاله بیر له فه وتان و شکانت بکه مه وه، ئاخ نازانم بۆ بویته به و کۆمه له پشکو به ی له کوانووی دلی مندا نه بی ناگه شپیته وه؟ دنا مالیک له مه نفای ئاوه دانیدا ناگوزهری، هه ر که سه و توانجی بپه حمانه ی خۆی تی ده هاویتی.

له گه ل ئەو هه شدا ئەم دوو عاشقه قسه ی خه لکانیکیان وه لاوه نابوو ئەو نده ی مه سه له یه کی گه وره پیکه وه ی ده به ستنه وه.

تکا ئافره تیکی چاوکراوه و رۆشنبیر بوو، ئەو ئاگای له رۆشنبیری ده وره به ر بوو، خویندنه وه ی بۆ هه موو بواره کانی ژبان هه بوو به تاییه تی هه زی ده کرد له بواری رۆژنامه وانی و ماف و دادپه ره یدا کار بکات تا پشتگیری له راستی بکات، چه ندین جار که پیکه وه ده وه ستاین به ره وای ده وت، ئاخ خۆزگه ئەو دوا رۆزه ی که ده مه وی وه کو تۆ له به ردهستم ده بوو...

پاش بیدهنگییه کی کورت هه ر خۆی وه لامی خۆی ده دایه وه:

ها رهوا گیان ئەوه بۆچی وا بیدهنگی داگیری کردووی؟

ئاخر من چی بکه م له دوا رۆژ که له بازنه یه کدا ده ژیم یاسا ته نیا به سه ر بیده سه لاتاندا کاری پی ده کری؟

رهوا پشی ده خوارده وه و ده ی وت:

تکا گیان ئەوه تۆ چی ده لیتی، من له دوا رۆژی خۆت به نیزیکتر ده زانی؟

خۆت ده زانی هیچ شتیک ئەو نده ی من له تۆوه دوور نییه...

ئه مجاره ش وه کو جارانی پیتسوو، به دلشکاوی جیا بوونه وه...

***

قوتابخانه تاقه پردی نیوان جیهانی تکا و رهوا بوو، به لام رهوا بۆ چاوانی هه لوتیست که پۆلی دووه می سه ره تایه بوو و خه لاتن خوشکی که شه شه می سه ره تایه بوو، ناچار بوو قوتابخانه ی رۆژ به جی بیلتی و مشووری ئەوان بخوات. زۆر جار رهوا پیتی ده وتین خۆ ئەگه ر خۆزگه کانم بالیان هه بوایه تا ئەو دیوی مه نفاکان پیتیان ده فریم، ئاخ مه گه ر ته نیا مه رگ ئەو نده ی ولاته که ی ئیمه ویرانکه ر بیت، ره نگه قه بر زۆر ئاوه دانتر بی له م بازاره ی که رۆژانه تیبدا بیر و هۆشمان داده پلۆسری، خۆ ئەگه ر لیمانیشی سه نن، ئەوه لیبی بیتاگاین و ئاسووده یین.

تکا ته نیا خه می گه وره ی ره وای له دل نه بوو، به لکو له ماله وه ش ره یلی تاقه برای قسه کانی ره وای بۆ دوو باره ده کرده وه، به لام ئەم به یقاعیتی تر، هه رچه نده ژبانیکه ی پی که موکور بیان هه بوو، ده ت وت ئەم خوشک و برایه بۆ خه مخۆری دروست بوونه، ههستی ناسکی تکا بی له زه ت جوانی کردبوو، یه که م دانیشتم بوو له گه ل ره ییل و تکا، ده ت وت چه ندین سه له ئەم گه نجه ده ناسم، به ئەمه ک روو خۆش، هه ست به ئازاری هه موو بوونه وه ره کانی که ون ده کات... هه رگیز ئەو وشه ناسکانه ییم بیر ناچیته وه که ده ی وت، ئای تکا گیان ده بی چی له نازاردانی ویزدان

سته متر بچ، دهبی تاکه ی له م باخچه به شکر اوانه ی ئیمه ریژه ی په پووله کان له که مېووندا بن، دهبی که یینی به نالوگوری په ننگه کانیا ن گولنه کان پرازیته وه، دهبی تاکه ی شه وه کاغمان به چریکه ی ناوه ختی که ناربییه کان راپچلکه کی، کی ده زانی ژماره ی نه و گولالانه چندن که به دهم خورپه کاغمانه وه ده ژاکین؟ تاکه ی غه فله ت بانگی په ی پاساری و کوچی په ره سیلکه کانی قه دهر به گویمان دده؟ تاقه شت له دنیا ی پاک ی نه مه که نزیکی ده کردمه وه قوتابخانه بوو، نه ویشم به ری کرد، په هیل دهرچووی کولجی زانست بوو به شی جیولجی، بویه شاره زای گه رما و هه لچوونی زه وی بوو، به ناو قوولایی شته کاندای ژ ده چوو. به نهرمی «با» هه نگاوه کانی سه فهری له سه ر دلای لیبور دووی خاکی غه ربی ده کرده وانه، نه و سه فهرانه ی به پو شاک ی ته ماوییه وه سچوود ده که نه مه راسیمیک ی ئاشکرا، نه وه ی جیبی باسه له بواری نه و زانسته فراوانه کاری نه کرد، نه و حهزی له گه ران ده کرد، له و گیانله به رانه وه فیری سه ریه خوی بوو بوو که به درژیایی ته مه نیان دلای خاکیان ده خوارد و درژیایان به ژبان ددها، له ماوه ی سالانی خویندن تکا به ره و کاملبوونی فیکری ته واو ده چوو، کاملبوون به مانای پیگه یشتنی فیکر و دهرچوون له دووپانی گومان و پروا به خویوون، بیرمه که چوون تکا ده سته کانی خوی وه سف ده کرد، سه ری ده ست و ناوی ده ستم دوو مه ئوای هوگرن به روخساری ده بی په روا، بویه په نجه کانم هینده پایزیبانه وشک ده بنه وه و لیوه کانم تامه زروایانه دپنه گو، له گه ل نه وه ش تاقه شتی که نه بوو به رامبه ر به دواړو ژ گه شبینمان کات ته نانه ت له قوتابخانه ش جوړه جیاوازییه کی زور زه قمان ده بینی له هه ندی له ماموستاکان، بز نمونه: قوتابییه ریک پوش و بی که موکوپریه کانیا ن له ریزیک داده نا، من و تکاش به ریزی خوا پیداوان که وتبووین، به لام تکا له مه پیده ننگ نه ده بوو.

نه و هوگری قوتابییه ساده کان بوو، به مه ش ماموستاکان جوړه دژایه تییه کیان ده کرد ده یان وت چما تکا کییه؟ تا له فه رمانه کاغمان یاخی

بیته، یاخیبوون به لای نه وانه وه ته فسیری به دره وشتی ده کرد، نه وان نه یانده زانی یاخیبوون به رامبه ر به نارپه وایی یانی ئاسووده بی ویزدان، هه ر چوون مرؤف پیوستی به خورا ک و پوشاک هه یه ئاوه اش ویزدان پیوستی به ئاسووده بی هه یه.

راپردووی ره هیلیش قال بوو، بویه به بیینی گولیک له ورووژانی مه مله که تی هه ننگه کان ده گه بی، نمونه ی مرؤفی کامل و پر له نه زمون بوو، وه ک نه وانه ی به شه وان نانوون تا له هزره به تیسه کانی پیده ره تانی ون ده بن. ته نیبا چوار به هار له تکا گه وره تر بوو، چه ندین جار ملی ریگای هات و نه هاتی گرتیوه به ر، نه یده تانی له شوینییک بگیریسته وه، زور جار له باخچه یه کی نزیکی مالی (تکا) وه داده نیشتین، که تکا له ره هیلی ده پرس ی چوون ده تانی به بی هاوړی رورگار به سه ره ریت؟

ره هیل به زرده خه نه یه کی تاله وه ده ی وت تو به هه لدها چوویت، من هاوړییه کم هه یه وه کو سیبه ر به دوامه وه یه بگره نه و له په وای لای تو به نه مه ک تره، هه ر هیچ نه بی هه ناسه یه ک لیم جیا نایبته وه، چما سه فهر هاوړی نییه؟

باشه تو به چییه وه خه ربکی و چی له پروانامه ده کهیت، ئیمه له گوړه پانی کدا ده ژین له هه ر ساتیکی بی نه مه ک ده بینه خوراکی نه زانین و خیانه ت، ئیمه خو شترین رورته کانی ته مه نمان وه کو کیژوله یه کی بی خاوه ن ده دینه ده ستانیکه وه بانگیشتی خاوتنی ده که ن و نامانپاریزن وه کو لیمو ده مانگوشن تا وشک ده بین، پاشان فریمان ده دهنه لا ریگایه ک مه گه ر به ری که وت به سه رماندا تیپه رن نه و جا به نووکی پیلاوه کانیا ن له به ر پتیان دوورمان ده خه نه وه. تا نه بینه کو سپ و لیمان بخزین، به تو پیکلیش هه ر دوورمان ده خه نه وه، نه ی نه وه خیانه ت نییه؟ وه ره واز له هه موو شتییک پیته با پیکه وه سه ری خو مان هه لگرین و برین.

تاقه وه لامی تکا نه و سه رنجه په پووله بییه بوو که پاش هه موو گریانیک

رەوا لەسەر پرووی بەجی دەهیشت، گریان بەبیدەنگی جوۆرە تقووسیکی پیرۆزە، مرۆڤ لە کاتی پڕبوندا پەنای بۆ دەبا.

ئا بەم جوۆرە کەس نەبیدەزانی تکا چ نەخشەبەک بۆ دوارۆژ دەکیشی ئەوەندە نەبێ کتیبەکە دەکردهوه و هەلەمی مەئبوسە وەک پۆلە ئارامی تەریو زەرەخەنەیان دەژاگاندا... رەهیل زۆری دەوت و تکا کەمی دەژنەفت، چەندین جار تکا پیدەکەنی و دەی وت، پڕوا دەکەمی هیچ لە رەهیل حالی نا،م، تەنیا دەستەکانی دەبینم بەنەزمیکی ناریک بەرز و نزم دەبیتەوه. پاش ماوەبەک دێمەوه سەرخۆم، بەتەنیا لە ژوورەکەدا ماومەتەوه، رەهیل زۆر جارەن سەری نابوو سەری باو بۆران، بۆیە هیندە بەگرمە و بۆلەوه دەئاخافت، چاوانی وەک تاریکی شەوان توورە بوون، یەکی لەو چیرۆکانەمی کە لە باخچەکە بۆی گێرا بوومەوه مایەمی سەر سورمان بوو، لە سەفەرێکی بۆ هەندەران، لەناو باخیرەکە ئافەرەتیک مندالەکەمی خۆی دەداتە، دەستی رەهیلەوه کە تاوی بۆی هەلگری، پاش دەمیک بیتامانی شەپۆل باخیرەکە وەر دەگێرێ، نەفەرەکان پەرت و بلاو دەبنەوه ناو دەریاکە، یەکی لە وانەش رەهیلە، مەلۆتکەکەمی نووساندوو بەسینگێهەوه، ئەو مەلەوانیکی بەتوانایە فێرە لەگەڵ دلی گەورەمی دەربادا بەشەر بیت، بەلام ئەمجارەیان دەستەکانی تەوقن و لەو مەلۆتکەمی ئالان، بەهەر حال رەهیل نیوەمی ئاوەکە دەبرێ، ئەم جارە بۆی روون بووتەوه دەریاش بەو ئاوەدانییە خیانەت دەزانێ، لەگەڵ غرووری شەپۆلەکان کەوتە شەری مان و نەمان و هەرچەندە زەمەنی دەبری جەستەمی راکشای ئەو خائینە کوتایی نەدەهات، زۆری نەبرد شەویش بوو بەمیوانی ئەو جیهانە جوولینەرە، ئای لەو کاتانەمی کە دەریا دەستەملانی خەو دەبێ بەجووتە جەستەمی سەری ئادەمیزاد دەپتون، بەزیندوویی گۆرەوشاری عومری دەدەن، تا بلێی رەهیل کەم هیز دەبێ، وەرزی سووات باوی نامینێ، چی سەرمایە لەو جەستەنە دەگیرسیتەوه، دەلین دەریا زۆر نەهینی لە دل دەگری دەبێ وابێ؟ ئەدی کو مامەلەمی زەرەخەنەمی پەپوولەمی دەکا و نازی وەنەوشەمی لە زارۆکان

دەسەنێ، ئەوەتانی خەویش بوو بەدایەن و جەستەمی سەرئاوکەوتووی خەلکی رادەژەنێ، بەنازەوه چاوەکانی رەهیل لیک دەنێ، سەرماش وەکو سیحربازێکی بەئەزموون دەستەکانی دەکاتەوه و ئەو ساواوە دەفرینێ، ئەوەش نەبوو بۆ کەناری فەرامۆشی بیانباتەوه و لیبیان گەری، رەهیل دەی وت ئاخ ئەمە چی ئازاوەیەکە گروگال سەرئاو کەوتوو، مێژووی تەرمی دوا هەناسەش رادەمالێ، کە رەهیل ئەو رووداوەمی بەبیر دیتەوه، تووشی پیکەنینیک دەبێ، پاشان دەبێ بەقافایەکی دووردرێژ، ئەوەمی بیناسی لیبی شارەزایە، هەر کاتیکیش خەمی شینی ئەو مندالە لەگەڵ پیکەکەیدا هەلدا. حالەتەکەمی لێ دێ پاشان پیکەنینەکەمی بەسویراوی یادەوربەکانی ئەو شەوه دەشواتەوه و دەچیتە ناو دنیای تیرامانی ئارامییەوه...

***

درو نییە گەر بلیم (سەرما)ش مایکی دیبە بۆ دلنەوایی عاشقان، کە ئەکان دەهاتنە خواری بەپرچی درێژی تکاوه شەوی باراناویان دەخولقاند، لە کاتی باراندا قژە رەشەکەمی بەردەدایەوه تا تیر ئاوی ئاسمان بخواتەوه، دەت وت دلی تینوتی دەشکینێ، بەردەوام دەی وت، جەستەش پیتوستی بەخاوتین بوونەوه، لە غەدر، لە دلتنەنگی، لە ناارامی، باران باشترین پاککەرەوهیە بۆ دل و دەروون هەروەها چاوەروانی لە برژانگمان دەکاتەوه، بیرمە لە پۆلی سییەمی ناوەندی بووین، بەفر دەریاری، ئەرز سپی دەچوووه و هەور پرووشەمی دەکرد، ئیمەش لە گۆرەپانی قوتابخانەکە شەرە بەفرمان دەکرد تکا تۆپەلێ بەفری دایە نیوچەوانی ئەو کورەمی کە بەچاکەت و پانتۆلیکی رەشەوه دانیشتبوو، جووتی چاوی رەش و قژیکی رەشتر روخساریان جوانتر دەکرد، تا دەهات پرووشە بەفر ئەو جەستە تاریکەمی بەسەر دەکردهوه. ئەو تۆپەلە بەفرە بەئاگای هینایەوه، تکا بەپیکەنینەوه هات بۆ لای، دەت وت بووکە بەفرینەمی، بەرانبەری راوەستاوه، پاش دەمی هاتەوه قسە: بیوورە هاویری نەمزانی، ئەمی تۆ شەرە بەفر ناکەیت، تا قە

وهلامی رهوا سهرنجیکی پهپولهیی بوو لهسهر رووی تکا نیشتهوه، رهوا سهری لیبورونی لهقاند و ههستایه سهر پچ و زهنگی قوتابخانه خهیا لهکانیانی تاراندا.

که دوور کهوتینهوه تکا لیتی پرسیم توئه و کوره نانسیت؟ منیش وتم وایزنام له یهکئی له پوله سیبهمهکانه، چوزانم قهدهر وادهکا له پۆلی چوارهم پیکهوه بین، بهوهشوه له نهگه پین بگره بین بهاشنای یهک، ئیستاش ئه و ئیواره یه له بیره که باوکی رهوا نهخوش کهوت، هه موو شتی تینی له فرمیستکه وه وهردهگرت، تکاش ههر چاوهروانی بارینی بهفر بوو تا به پیته نهرمهکانیه وه په یامی سالی رابردوی بو بیتهته وه... ههر له و رۆژانه بوو باوکی رهوا مالتاوی کرد، ئه و ده مه بوو که په هیل شار و دهر و دهشتی ده پیتوا بهوهش ئهرکی سهرشانی رهوا قورستر ده کهوت، ئه و جوانی مرۆقی له کارکردندا ده دۆزیسه وه، ههروه ها تا قی دهیخویند و پاش چوونه قوتابخانهش کاری ده کرد، کاره کهشی به زوری سهر پیته و ده سگپری بوو، یه کئی له و کارانهش ئه وه بوو له پیش ئۆتۆمبیله کان راده و هستا تا شتومه کی نه فهره کان بگوتیتته وه، به و حاله پۆلی چواریشی به پری خست که دهریش چو بو پۆلی پینجه م، چووه قوتابخانه ی شهوان. تکاش قوتابخانه ی له بسووه به ندیخانه و چاوی پچ هه لنه دههات. ده ی وت ههست ده که م قوتابخانه چۆله و ترووسکه و پروونا کاییم له دلدا نیسه. نازانم چۆن مامه له له گه ل ئه و رۆژگار درێژانه بکه م؟ به للام ههر رهوای ده بیینی و ناگاداری هه موو هه والیکئی ژبانی بوو، که تووریه ی دایده گرت له گه ل رهوا به شه ر دههاتن، جاریکیش له پیش دهرگای قوتابخانه ها توچویان ده کرد گویم له بوو به رهوای دهوت چۆن خۆم دایه بهر لیزمه ی خه می نا واده وه، تا قه کهس که تیم ده گه یی تو بووی. که چی تو ش وه کو با سهر ره پۆی ده که ی، ته نیا تو بووی وه کو ئه وینیکئی ته ریو... ده تخویند مه وه، که چی تو ش با وه رت پچ نا کرئی، به للام ئه مه گونا ه ی تو ی تیدا نیبه من به رده و ام مرۆقی سهر ره رۆم تووش ده ی.

بچ دهنگی رهوا کوشنده بوو له گه ل ئه وهش چاوه کانی دهتوت پشکۆن به هه ناسه کانی تکا ده کوژانه وه پاشان ده یوت نا تکا گیان به هه له لیم تی مه گه. تو تکایه کی بچ ده سه لاتانه ی، رۆژانه ئارامم ده که یته وه.

رهوا گه نجیکی هوشیار و ههست ناسک بوو، شه وانه چیتزی له و رووناکیه که مه ی مۆمیک وهرده گرت و پرای گرفتی ماله وهش تکا لیتی نه ده گه را کاتی خه م چاوه کانی تا پۆ ده کرد و هه کتیبیکئی پر له ئیشی هه مه رننگ بوو به ئاسانی ده خویند رایه وه به رامانه وه دههاته قسه.

ناخر تکا گیان من شایان به تو نیم، به دهستی خۆت دوارۆژی خۆت مه شیتینه، دوارۆژی خۆت به یه کئی له و به توانایانه وه به سه ته وه، من دل نیام که تو شم له ده به نه وه. ئه وه ی که ناتوانن لیمانی سه نن ته نیا بیرکردنه وه مانه. ههر ههسته مولکی خۆمانه، بویان بلوی ئه وه شمان له داگیر ده کهن، خۆ من ده زانم خه ونه کاتمان یه کن وه لئی به چی ناویان ده بین و گه وه یان که یین؟

که من خۆم مولکی خۆم نه بم چۆن ده توانم تو به خته وه رکه م؟ ده لاین یاسا مه گه ر ههر به سه ر بچ ده سه لاتاندا جیبه جی بکریت! ئه وه بو پینچ سال ده چی ماله که م خۆری نه دیوه، ئه وه بچوو کترین مافی خۆمانه لیمان یاساغه، ده بی هیواکانی ترمان چۆن بیته دی؟

مالی رهوا کهوتبووه گه ره کیکه وه هه رچی خانووی تیدا بوو له ماله که ی ئه وان بلندتر بوو له دوو ژووری مامنا وندی پیکهاتبوو، تا بلتی قوول بوو، حه وشه یه کی بچکۆله و باریکه ریگایه ک ده یگه یانده دهرگایه کی بچکۆله که به دوو پلیکانی سهر ده که وتیته بهر دهرگای کۆلان، ئه وه ی راستی بیت نه هاوین و نه زستانان خۆری پچ نه ده کهوت، رهوا هه موو ده می ده یوت ئیمه له قه بیله ی سیبه ره وه ها تووین، بۆه خۆر نایه وی میوانداریان بکا. ههر به ریکه وتیش ئه و دوو ژووریه یان ده س که وهتسوو ئه ویش کاتی خۆی ئاژه لی تیدا به خیتو ده کرا، به للام ئیستا خاوین و بویاغ

کراوه کاتنی تکا ئەو باسانە یۆ دەگیڕامەو هیندە ی تر ونبوون کیشی دەکردم لەو شارە ی که تاکو ماوم بە پیاسەکانی غەربیم ناشکی. لە وەتە ی هەم نامۆبی تا قە دا یە نە بە ئەمە کەو ه گو شم دە کات، بۆ یە هیندە بە مرۆ قی نامۆ و گولی نە شاز و خەونی نامۆ هۆگرم و ناشنایە تی رۆژگارە تەریو هەکانی تەمەن دە کەم، نامۆ تە نیسا ئەو کە سە نە ناگری تە وە کە بی لانه ن یا خۆ شە و یستییە کیان لە دەس دە دەن، بە لکو نامۆ ئەو کە سە یە کە جیگای لە ناو کۆمە لێ کە ی ناییتە وە کاتنی بە نەرمونیانی رەفتار بکە ییت بی هاو بی ریبیت، خەمخۆرت نە بی، ئەمانە هە موو وشە ی غە ربییان پێ پر ناییتە وە ...

ئەو دەمانە ی بیرم دە بیته جالجالۆ کە ی گومان، جوړە ها داوی هە مە رەنگ بە ری چاوم دە گرن، پرچم دە بیته تا قە هۆگری پە نجە کانم، تا بە خۆ دیمە وە جووتی پە لکی درێژم بە دە سته وە یە کاتنی لە گە ل خە یالە کانم بە راوردیان دە کە م دە بینم لە پرچی شە وان ی چاوە روانیم کورت ترن.

حاله تیک ی سە یرە ئەو نە دە بە تاسە وە م بۆ چارە سەر کردنی کیشە ی ئەو دوو ئەو یندارە پە نجە کانم بە جوړی لە بیرم دە کە ن دوو بارە پە لکە کانم خا و دە کە نە وە، کە خە یالێک دە مباتە وە دە گە مە ئەو پە ری دنیا، تا دیمە وە پە نجە کانم کاری رۆ تینی خۆ یان ئە نجام داو. ئە مجارە یان خە یالە م بە لای قسە کان ی رە واو ه بوو، هە موو دە مێ دە یوت: باشە کە ئیمە کۆ یلە ی دە ستی رۆژگار بین کۆ یو ه بچین کاتنی دە روازەکانی بە ختە وە ری ون دە کە یین ئیتر وە ک گە ریدەکانی سەر بە فر شوین خالێکی فرە دوور دە کە یین، ئەو دە مانە هیندە سربین جە ستە مان چ ناگای سەر ما و گەر ما ی نامین، وە ک ئەو ساتانە ی تینی دیدارێک پۆ شتە مان دە کاتە وە تە مە نمان لە سفەرە و دە س پێ دە کا، دە لیبی تازه گروگال دە کە یین کاتنی میشک و جە ستە مان سارد دە بیته وە، سەر پێ دە کە یین دە لیبی زە مە نیک ی فراوان کە و تۆ تە نیوانی گروگال کردن و پیتگر تە نمان لە تازه وە بە شوین یە کتری دە گە رپین.

گەر ان بە شوین پە ربیە کان ی ناخافتن، بە شوین رپژنەکانی ئەو ناسۆ یە ی

بوو بە چە تری بزە ئالە کانمان:

نا، بە ساردی هە ناسە مانە وە بە ری دە کە یین، بە رە و مە نفاکانی غوربە ت دە رۆ یین، ملمان دە نیین بە لارە وە سیبە ری دارە کان دە کە یینە ژوانیک ی ئە بە دی، بیوون هیچ شتێک ئە بە دی نییە، چونکە مەرگ دامان دە پری، کە واتە ئە بە دی تا ئە و کاتە ی هە ناسە مان رادە وە ستی و ئیشە کانمان کپ دە بنە وە، لە و رپگایە لە یە کتر ون دە بین تە نانە ت دارە بی گە لکانیش دە کە یینە مە ئوا، نامە ئوا ی یە ک بینین، نە خیر مە ئوا یە ک بۆ پشوو، پشوو ی رپگای یە کدۆ زینە وە، لە و خە ونە سە مەر انە بە خە بە ر دین هیشتا کە دە و رو بە ری خۆ مان و سەر بالیفە کە دە گە رپین تومە ز ئا ئە مە ژیانە، هەر وە ها تکا قسە کان ی پێ دە پری دە ی وت باشە خۆ دە لیبین لە دوا ی هەر تاریکیە ک رۆژ تیک ی رووناک هە لدی، ئیمە کە رۆژە کانمان نادیار بن، ئیتر بە ران بە ر بە چی گە شبین بین، ئیمە هە موو دە مێ هە نگا و دە نیین، بە لام هە موو هە نگا و یێک نا، مە بە ستم ئە و رۆ نییە کە بە رە و رپگا دوو بە ختییە کان دە بینە وە تا خۆ مان لە رابردو و قوتار کە یین، کە چی رابردو و لیتمان ناییتە وە وە ک بیە و ی بە شتیک لە دل و دە رو و نمان بکات بە هە وار، بە سانایی لیتمان ناگە ری تا هە ناسە مان سوار دە بی.

ژیان ی رە وا لە نیوانی دوو جیەانی دژ بە یە ک ها توچۆ ی دە کرد، ژیان ی قوتابخانە و خۆ یندن لە پیناوی دوا رۆژ و جیەانی بازار وە ها کە مرۆ قیک ی هۆ شیار و ناسک دە بی بە دوو بە شە وە فکری پە رتویلا و دە بیته وە باری دە روونی نااسایی دە بی. رە وا بە وە ش قایل بوو، بە لام هەر دە مە و کاریکی تا قی دە کردە و لە پیناوی دوو خوشکە بچکۆ لە کە ی، دلی لە هە موو شتیک رە نجا سبوو لە تکا، لە قوتابخانە لە مال. بە یانیان کە کازبو ه خۆ ی کۆ دە کاتە وە و دە روا هەر او زە نای نا و بازار و مە زات کردنی و یژدان بۆ پە یدا کردنی پولیک ی زیاتر پە ر دە ی گوی ی رۆژە بی دە سە لاتە کان ی ئە لە ران دە وە. ئەو دە مانە ی هە موو شتیک لە جوولانە وە یە بە رە و قوتابخانە کە و قە ری، بینیم تکا بە رپگای خوار قوتابخانە کە دە رۆ یی، ئەو شە قامە

زۆر بەكەمی ئوتۆمبیلی پيادا دەروویی راست دەچوو ناو بازارەكە، تەكا دەتوت بووكە شوشەییە و رینگاكە پەلكیشی دەكات، چەند جار بانگم كرد هەر وەلامی نەدامەو، هەرگیز ئەو پەيكەرە كچە جوانەم بێر ناچیتەووە چۆن نیگاكانی لەو ئەرزە روودەكرد دەتوت ئەو سەرنجانە بۆ ئەو پەخش دەكا تا برسیتیی ئەرز بشكێنن، برسیتیش جوۆری هەیه هەر هەمووشی لەژێر كاسەیی تامەزرۆیی دەمیتێتەو، بەلام خۆ هەمووشی بەخواردن و خواردنەووە ناشكێ، بەلكو بەوێهە كە چۆن تاسەت لە شتێكی دوورە دەست دەشكێ، تەكا تامەزرۆییەكی سەبیر دەستی گرتبوو دەتوت بەرەو جێ ژوان دەچیت گەرم گەرم روومەتەكانی دەسووتا.

چەندین جار بەتەكەم دەوت ئەمە شەری نارەوايە تۆ دەیفرووشیت ئەویش لە وەلامدا دەبوت تۆ دەلێی شەری دەزانی ئەو جەوانترین هەلویتستە گوزارشت لە مافەكافمان دەكات، ئەو جەموجۆلەیی ئەنجامی دەدەین بۆ شكاندنی تەوقی ئاسنینی دەستەكافمان خۆی جەوانترین كەردارە بۆ رزگاربوونمان ئەمەش مانای خۆ بەدەستەووە نەدانه، بەلام ئەوانەیی غەدەرت لێ دەكەن بەمە دەلێن «شەركەردن» ئەگەر شەری داكووكێردن بێ لە مافە رەواكافمان ئەو بە هەر شەرخواز بێن، كە دڵ میوهیهك دەخوای دەتوانی نەبخۆی، بەلام چی لەگەڵ روحيانەت دەوتری ئەو شتێكی مەحاله.

تەكا بەرەو بازارەكە دەبوو وەو و منیش وەكو سێبەر وە دواي كەوتبووم، كە گەشتینە ناو بازارەكە لەپەر یەكێ لە بەردەمان راووستا رووی كرده تەكا و وتی:

(ئەری خانم پیتاوەكەت بۆباغ ناكەیت؟)

تەنیا دوو دەستم بێنی كە بەرەش و قاوویی رەنگ بووبوون، كە ئەو دیمەنەم بێنی خوڕپەیی گومان دڵ و دەروونی هەژاندم. ئای لەو كاتانەیی كە یەقین دەبیتە داكێكی روحي و كوڕپەیی گومان لە بەردەستمان هەلەدەگرێ. هەر دەلێی ئەو دایەنەیه كە راستگۆیانە دەماندوینێ و خوڕپەكافمان

دەژمێری، ئەمە چیه؟

كۆتەر دەستەكانی رەوام بێنی دەتوت دوو كۆتری سپین و چەرمەسەری ئەم رۆژگارە پێسی كردوون، تا من چوومە ناو دنیای خەیاڵاتی خۆمەووە دووبارە دەنگەكە هەمان رستەیی وتەو، ئەو دەنگە چەندین سەدە گێرامییه دواو، بەسەرخۆ جۆلانیی بەتەمەنم دەكرد ئارامانە بەناو بێرەوهریی مندالیمدا دەگوزەرا...

نا هەرگیز ئەو دەنگ نەبوو، بەلكو گرمەیی راستییهكی ناوادیبوو ماله شوشەییەكانی خەیاڵی ورد و خاش كرد. رەوا بوو بەپەيكەر و رووبەرۆی تەكا راووستا، ئەمەرۆ بۆ شازدە سال دەچێ ئەو دیمەنە دەملەرزینێ گەر هەموو بوومە لەرزەكانی بوون پێكەووە بمجولین هەرگیز ئەو نەدەیی ئەو بەیانییانە وێرانم ناكەن، وێرانكردنی عاشقان زۆر ئەستەمە، كە خەیاڵی دەبیاتەووە بۆ بەر هەبوانەكانی چاوەروانی بەهەناسەبەك دەژاكێ، ئەو ساتانە دەبێ پەرژینی نیوانی ئەو و ئەویندارەكەیی لە گەلاڵی ئەو شوپەبێیانە بێ كە لە بێنازیدا شوپەدەبنەووە سەر تەرمی گەلاووەبوهكان وەك ئەو لقانەیی بەقورساییی زەمەن دەچەمبێنەووە و بەردیمەنێكی جوان لە سەرنجی رێواران دەگرن. ئەو دەمانە بەتاسەووە دەروانینە ئەو پەرژینە بۆ ئەوێ نیگاكافمان لەسەر خالێكدا بگیرسیتەووە، بۆ كوژدەنەووی جوانی ئەو شتە یاساغەیی پشتییهووە، دەلێن زەمەن بێرەوهرییهكافمان دەسوێ، بەتێپەرپوونی كات برینەكافمان ساپێژ دەبێ، دەبێ وابێ! هەر جاری گۆبێستی نزاپەكی سەرسپی دەبم لە خۆرا بەرەو بازارێ كەس نەناسان دەكەومە رێ بۆ خۆم دەگەریم بەشێوهیهك خۆم ون دەكەم نازانم بۆچی هاتوومە بەدەستی خالی و دەروونیكی خاپوورەووە بەنیگا خەوآلۆهكافمانەووە زەمبیلەیی دەستی ئەو ئافەرەتانە دەپشكەم كە بەدەستیك مندالەكەیان بەكیش دەكەن و بەوی تریش زەمبیلەیهك پەر لە جەفای وشكەووە بوو و بە چمكی عەبا رەشەكەیان ناپاكی ئەو غەدرە رادەمالن كە خۆیان ملی بۆكەچ دەكەن و بەسانایی بۆی دەستەمۆ دەبن، هەرگیز ئەو رستەیهم بێرناچیتەووە

که پهوا سڼی باره یی کردهوه: «خانمه کهم پیتلاوه کهت بویاغ ناکه یت»، پهوا دهتوت بهردیکه لهو بهردانه یی که قهدهر بستنی لهو نه رزه یی ژیر پیتی تکای بۆ کردهوه بهوه تن، تکا بیدهنگ له جیگای خویدا مایه وه له رقاندا بزه یه کی تووره لیوی به نه سته ترازاندا، ریزه دانه سپیبه کانی هینده یی تر تووره بیسه که یان لی جوان ده کرد، فرمیسه که کانی وه کو شه ونمی له شهو به جیماو روومه ته کانیان داگیرسان، هینده یی تر وهرزی باران و سهرمایان بیرچوو بووه وه، نازانم نهو حاله ته هیستریبه یی تکای داگیر کرد ناو بنیم چی؟ ههرچی تووره یی هه بوو له دهستی راستی کوی کردهوه، به هه موو توانایه وه دهستی راست و چه پ کرد و زلله یه کی توندی دایه بنا گویی پهوا. خه لکی ناو باژیره که هه موو لیمان کوونونه وه، شانویه کی بازنه یی گه وره یان له چوار دهورمان دروست کرد، نیمه ش دهتوت سڼی نه کته رین هینده راستگو یانه نهو رۆله پر له میحنه ته مان ده بیینی، ئای هاوورپیان ده مویست خوّم بشارمه وه تاقه مه ئوا بۆ روخسارم ولاتی دهسته کانم بوون، که بونی نازتیک یی نه ندازه یان ده کرده هه لم و نیازه کانم تییدا چرۆیان ده کرد، ههر هیلتیک له هیله کانی ناو له پم پڼگای دووری ناو اییبه کیان پیشان ده دام، که ده لیم مه ئوا ته نیا هه شارگه یا خود جیگای هه سانه وه ناگریته وه، خوشتین مه ئوا بۆ خه مه کانم که پراویر ده بم له ژان، سینگی خو شه ویسته که مه، ئیدی به وشه یه ک ده بمه رووباره ریژنه، ته م و نهوین و رووداوم لی ده رژی، هه چ شتیک وه ک بونی نهوینداره که م مه ستم ناکات، وه کو رۆحی شنه بایه ک که له کونجی ویرانه مالیک ده گیرسیته وه تا دهسته کانی له بیره وهری به جیماوی کوانویه کی سارد و دلّی ره شی قوربیه کی پر له گولای به جیمان بشوا، دیسانه وه ده لیم دلّی خو شه ویسته که م پیروزترین مه فته نه، کاتی به تیرامانیکه وه سه ره خو شیم لی ده کا، یا خود ئیوارانیک به ته نیشتمدا تیده پری له زه تی گه رمه وه بوونم پی ده به خش، که واته دلّی تکا بی مه ئوایه، بویه نهوینی تییدا ده زی، نزا کانی ناگه نه دلّی پهوا، بویه ده کوژینه وه، خواسته کانی وه کو خه وی نهو بیوه ژانانه کورتن، که نایه نه رۆژ.

***

لهو رۆژه وه یی ساردی بوو به وه رزیکه هه میسه یی له باخچه بی نه شه کانی دلّی پهوا، گورانیکی سه یری به سه رهات، وای ده زانی بی ویزدانی سه راپای خه لکی گرتوه ته وه چه ندی تکا پالپشتیکه به نه مه ک بوو بۆ دلّنه وایی کردنی پهوا نهوینده ش پهوا له دوارۆزی خو ی و نهو به گومان بوو، نهو کاتانه یی نهوین و گومان تیکه لاو ده بن ئیتر شیرازه ی ژیان ده پچری، بهرده وام تکا گفستوگۆکانی خو ی و په وای بۆ ده گپرامه وه که پیتی دهوت:

ناخ تکا گیان، نهو مملانی نهزه لیبه ی نیوان نیمه و ئیوه به سانایی دوایی نایهت چون ده بی له مالیکدا بزین و شوپشیک له نیوانمان بیت؟

بیرمه جار تیکان تکا به ده م گریانه وه به جی هیشته، که له په وام پرسه نهو چه یی به م جو ره وه لامی دامه وه: من کاتی تکام خو ش ده وی که لیمه وه دوور بی، ههر شتیک که له په یوه ندی رۆحی ده رچوو ئیتر لیخن ده بی، مرۆف بۆ نهو نه خو لقاوه، که چی که سپکی خو شویست له نزیکه وه بژی. پاش بیدهنگ بوونیکه کورت دیسانه وه ده بوت ئای خودایه ده بی چی بکه بن تا له کو یله یی ده ریا زین، هه چ شتیک وه کو کو یله یی رۆح نبیه، زور ئاساییه جه ستهت کو یله بیت، به لام به مه رجی ماوه ت بدن ده س له ملی خه یال بکه یت.

نهو ی راستی بی نهو نه بی که پهوا تکای خو ش نه وی، لهو رۆژه وه یی ناشنای رۆحی تکا بوو بوو نه یده زانی مه وتنی نارامی کو یوه ده که وی و پییه کانی به ره و کو ی هه لی ده گرن، کاتی وه زیفه ی پییه کان ده بیته له ش گواستنه وه، ئیتر بیر و هوش ده بنه مولکی ناومیدی، ئای لهو کاتانه ی که مرۆف ده بیته ده رۆزه که ری سو ز و عاتیفه له به رده م په نجه ره ی ههر ژوانیک مشتت نیگا و چه پکی سو زی بی دالده ده کاته زه می شه ویکه دوورودریژ، نهو هه ش شه نکردنی ساته فره جوانه کانی ته مه نی ده وی، جا که وا بی که یینی به خوماندا بچینه وه؟

پاش ئەو شەپەرە چاوەروان نەكراوه، ئیتر تەكا و رەوام نەدەبیینی بەیەكەوه، شەو نەبوو خەونەكانی تەكا سەردانی بەر دەرگای مائی رەوا نەكەن وەكو روحيانەتی سپیی بەلندەبەك جار نەجاری دەنووكی لە پەنجەرە بچكۆلەكەیان دەدا و خەوی چاوانی رەوای دەچینیەوه دەتوت بەو پەنجەرە باربەكانە میانی دلی ئەو عاشقە پاك دەكاتەوه جار نەجاری بەتەقە تەقی دەرگا تەنەكەكە ی ژوو رەكە ی رادەچلەكی لەو خەيالە تەریوانە... جار تەكیان لە رەوام پرسى بۆ ئەو نەندە ئازاری ئەو كچە دەدەى، كەچی دەبیوت، من یەكیتەم ناوی بەسارد و گەرمی ژبان گۆش نەكرابێ، ئەو مەرۆقە ی لە دوورگەكانی عەشقەوه نەهاتبێ خورپەكانی لە لاری لیتاویبەكانی ژوان لێ بەجێ نەمابێ لە چەندین شكستی گەورە ئەو خورپانە بەهزر هۆشی پەنھانی نەچنیتەوه ئیدی چۆن دەبەك بەراچەنەن و لە وانەكانی نائومیدی من تێ دەگا. ژبان بەتفت و تالیبەكانیەوه جوامان دەكات، ئەو بووكە ژاكوە ی كە پێش چاوی گرتووم گەلاریزانی وەرزەكان لە دل دەگرێ، ئەو وەك ئەو و پرووشە بەفری دیدارەكان نەرمە، ژبانى من شەپەكی گەورە یە نامەوی تەكا بشكینم ئەو دەواجار بوو لەگەل رەوا دەتەخافتم.

***

رۆژان دەرویین و مانگیان بەرێ دەکرد، ئیستا پۆلی پینجەمیش بوو بەسالی پار و هاوین تازە پیتی دەناپە ناو هەواری پر گەزەندە ی عاشقانەوه، ئە ی بۆ دەلین «كانی عاشقان»، دەبا شاری عاشقانیش گەرەكی ئەوانە بێ كە نائومیدی دەكەنە سەرىن و چمكى رابردوو دەكەنە پەتۆی بۆنخۆشی سەبووری، داهاووش بەراپەخى نەرمی هیواكان. رەوا بووبوو بەو قومه هیواپە ی رۆژ بەرۆژ هەلۆتست و خەلاتیان گەورە دەکرد، خۆشی لە قوتابخانە و كارەكانیشی سەركەوتنی بە دەس هینا، بەلام ئەو شەروداپرانە ی لە تەكا كەردبووی بە مەرۆقیكى قايم، سال دەهات و دەچوو زامەكان دەبوونە چرۆ و دەمیان دەكردەوه. ئیستا تەكا رۆلێكى تازە دەبینی لەو فیرگەبە ی كە لە منالیبەوه تاسە ی دەكرد. كۆلیجی ماف دنیایەكی

فراوان بوو بۆ پینگەیانندی سكالاکانی هەرچەندە حەزی دەكرد لە بواری رۆژنامەوانییش كار بەكات، بەلام بەمەش رازی بوو، چونكە هەردوو پیتكەوه دەبوون زۆر جار ان پیتی دەوتم ئەو هەندى لە ئاواتەكانم هاتنەدى، بەلام دەبێ بتوانم و بێژانم ئاسوودەكەم؟

بیرمە پاش دروستبوونی ئەو ناكۆکیبە ی نێوان تەكا و رەوا، مامۆستا كە مان پیتی وتین لە بارە ی (رەوشت) هەو دارشتنێك بنوسن، بەلام لە یازدە دێر كە مەتر نەبیت، چاوەكانی تەكا پیاڵە یەك بوون سیحریان لێ دەپژا، هەستایە سەر پێ و وتی: ببوورە مامۆستا لەم قەیرانی ئینساف و یەكسانیبە ی كە بێر و هۆشی تەنیون، چۆن دەتەوی یانزە دێر كە مەتر نەنوسین، لەسەر ئەو راپە ی دەری بری سێ رۆژ قوتابخانە ی لێ قەدەغەكرا، ئەو مەسەلە یە ی تەكا بوو بوو تەوەر لەسەر زاری مامۆستا و قوتابیبەكان، هەبوون راکەیان پەسەند دەكرد و نەیان دەتوانی پشتگیری لێ بكەن، هەندێكیشیان بەناشكرا دژایەتییان دەكرد، زۆر جار مامۆستا راپەر پیتی دەوت: كچی باش واز لەم هەلۆتستە مەردانە یە بێتە با تێدانە چیت، ئەویش بە دەم خەيالەوه دەبیوت: قەسەم بە پیتكە نینە شیتاوهكە ی رەهیتلی برام وەكو ئەو شەپۆلانە لە هەلچوون و داچوون دام، بەخەمی شینی گروگالی مندالانە نەبێ پارا نايم، ئا ئاوها وەرزەكان دەمخۆنەوه و ئازارەكان شەنم دەكەن.

زەمەنی داپرانى رەوا زۆری پێ چوو، رۆژەكان تا دەهات درێژتر دەبوونەوه، تەرمی قسە ی خۆش ژوانی بەرىن و پیرە خەویان دەناپە سەر شان و دەیانگە یان دەكە نارەكانی غەفلەت. غەفلەت لە ژبان، لە دەردەسەری، لە بیره ژان، لە ئاسوودە یی. ئیدی چاوەروانی هەر چوار وەرزەكە ی دەپۆشی، یەخە ی رۆژەكان تا دەهات چلەك دەبوو هەر مەوسمی ژوان نەهات، هەلۆتست و خەلاتیش هیچیان لە بارە یەوه نەدەزانی، ئەوان لە مائی خالیان دەژبان لەسەر خۆتندن بەر دەوام بوون، ئیتر هیواكانی تەكا لە مەنفاكانی ناو وەتەنەوه بەناو ژیر زەمینهكان رۆدەچوون، بەسویراوی

دیدەى تەکا ماچەکانیان بەتام دەبوو، پاش دوو سالّ لەو شەپرە جوانە یەكەم نامەى رەواى خستە سەر چاوانى، تیییدا دەبوت: بەرپۆز تەکاخان... دەمەوئى بتدوئینم، بەلام نازانم چۆن دەست پىن بکەم، چۆن دەبى جوانترین توحفە بۆ گەمەى ئەم ژيانە بەکاربەینم، دەبى بىبەخشی، هەرچەندە زەمەن لیکمان بترازینى، بەلام هەرگیز میهرەبانى تۆم لە بىرناباتەو. کە من دوورکەوتنەو دەم هەلبژارد وانه زانى تۆم رەت کردۆتەو، نا، من بى ئەمەکیم رەت کردەو... ئەم زەمینهى کە بەرەو رووى هەلديين، ئەو خەونە گەورەیه نىیە، هەمان راستىیە تالەکانى لای خۆمان لێرە رووبەر وومان دەبیتەو، بەلام بەشپۆهیه کى تر، لێرەدا بەها و عاتیفە زۆر لاوازن، ئەم ژيانە نامۆبوونىکى سامناکە، هەر بەهيوای شادومانىت. دواپۆزى خۆت دیارى بکە. با رێکەوتیش دوایین مالى دیدارمان بىت...

***

پاش پىنج سالّ لە گەيشتنى ئەو نامەیه تەکا چەندین وەرزى لە خۆشى و ناخۆشى بەرپۆز کرد، ئىستا ئافرەتێكى بەئەزموونە و پر بەسەرما و گەرما، نەگەيشتنى بەئامێزى رەوا چاواکراوەترى کردووە بەرانبەر بەمەحاله کانى ژيان، ئەو بەردەوام دەبوت من رۆحى رەوام خۆشەوئى با هەر دووربىن... مەوسىم وەك نزاكانى چاوى تەکا بەستبووى، تەکا نووسىنگەى تايبەتى خۆى هەبوو، ئەو پارێزەرێكى هۆشيارە و بەو شەو نەو شەو ناوەستى بەردەوام خەرىكى خۆیندەو، تەنانەت وتارى بلاوکرەوشى هەیه لە بواری ماف و كيشەکانى دادپەرەوى، لە پر رەهپۆل خۆى کرد بەژوورەكە بىدا، بەبى قسە گورج دانىشت، ئەو دەچوو تازە حالەتە سەپرەكە بەرى دا، هەندى لە پاشماوەى پێكەنینه توورەكە بەلپۆهەکانى یەو بوو، رەنگى رەش داگىرسابوو، دەتوت رەشەبا لە گەمەیه كى دووچارەدا شپىزەى کردووە، بەرادیهەك لپۆهەکانى زەرد بووبوون وشەکانى بۆنى لیمۆیان گرتبوو، تەکا پرسىارى لى کردبوو، کە چى رووى داو، بەلام ئەو هیچ وەلامىکى نەداپۆه، رەهپۆل بىنى ئاوها شەژاوه و خۆى کرد بەژوورەكەى تەکا، ئىتر

منیش بەدوایهوه چوومه ژوورەكە، كە تەكام دى بەشپۆهیهك شەژابوو، وەك ئەو دى لە سەربانىكەوه بکەوئیتە خواری نە ئەو بەى بگاتە ئەرز و نە ئەو بەى بى لە شوئینەكەى خۆى بىئیتەو، نا ئەو بهیه حالەتى قەتیس مانى ئاگایى، لە نىوان برۆا کردن و گوماندا. كاتى جۆلانە بەهزرمان دەكرى، ئىتر دەبینه بەردەكەى سىزىف، بەدەستە سووكەکانى قەدەرەوه دەكەوینه خواری و دووبارە سەرمەن دەخاتەو ئىتر تەکا نەیدەزانی چى بكات، تووشى ئەو هیستىر بى جوانەى ئەو جاره بوو كە زلله كەى دا به بنا گوئى رەوا، بەلام ئەمجارە هەموو هیزى لە دەستى راستى كۆكردهوه و كيشایه سەر مێزەكەى بەردەستى، چاوه كانى ئامۆمیدى و چاوه روانىیان لى دەبارى، كۆنە برىنى تەمەنى پىش ئەم ساتانەى كولا یهوه، ماوهیهك بیدەنگ راووستا وەلى نازارى هەمە چەشنى ناسى تا ها تەو سەر خۆى، پاشان هاواری کردە سەر رەهپۆل بۆ پىم ئالىى چى رووى داوه؟

دەتوت هەستى بەوه کردووه كە شتىكى ناخۆش چاوه روانى دەكات، رەهپۆلش دەستى کرد بەگێرناوەى چىپۆكى مندالەكە، بەبى ئەو دى تەكاش هیچى لى حالى بىت، ئىتر ماوهیه كى پى چوو تا تەکا ها تەو سەر خۆى، رەهپۆل دووبارە پێكەنینه كەى لى ها تەو، ئەوجا تەکا لى حالى بوو، پاش بیدەنگ بوونى رەهپۆل و تىرامانە ئارامەكەى، ها تەو سەر خۆى و وتى دەزانی رەواش لە بەندىخانه یه؟

تەکا هیچ وەلامى نەبوو، لەو كاتەوه چاوه كانى برىارى بەرۆژوو بوونىكى سەپریان دا، بەرۆژوو بوون لە هەموو شتىكى جوان، لە خەو، لە روانىن و لە رەشتن، تەنبا دواپۆزى رەوايان دەخوئیندەوه كە لە پىش چاوى بووبوو تابلزیهك تەنبا رەنگە تارىكەکانى بەخۆه دەگرت.

***

لە پاش حەوت سالّ دا بران تەکا یەكێك بوو لەو حەشامەتەى كە چاوه روانى دادگایى کردنى مرۆفێكى بىچارەیان دەکرد، بۆ جارىكى تر لە

پشتی ئه و ئاسنانه وه جووتنی چاوی هه لۆبی بیڕه حمانه دلّیان ده پیکا، به و عبا ره شهی سه رشانی جوانترین و بقاری لی ده باری، له نیو ئه و چاوانه، ته ماشای ده بووه په پوله و پرووی لیمۆبی ره وای ده کرده په رژینی باخچهی یاده وه بیه کانی خویان، خه یالی تکا بوو بووه بالدار و ته رزی لاولاوه کانی رابوردوی به سه ره ده کرده وه، له دهنگی داواکاری گشتی به ناگاهاته وه، که داوای توندترین سزای بو ره و ده کرد، ده یوت ئه م تاوانباری له بهر چاوتانه، یه کیکه له وانهی بوونه ته هۆی کوچکردنی سه دان که سی سوو ده خش، ئا ئه مه یه بوته پردی تاوان بو چۆلکردنی ولاته که مان، ئه مه تاوانیکی بی خوشبوونه، به لکو خیانه تیکی گه وره یه به رانه بهر به بهرزه وه ندیی میلله ت و ولات. نازانم ئه و رۆزه به چی بشو هینم، رۆژیکی فره بی مه یل بوو، هه موو شتیکی رهنگی بیزاریی پۆشیبوو ته نانه ت مه مله که تی به خته وه ریش چۆل و هۆل بوو، ده توت هه موو رۆحله به ره کان له سوواتدان به خته وه ری شوین پیتی ناسه واری مهینه تی و دلگرانی هه لگرتبوو، نازانم چی بلیم؟ خو چیدی میلی کاتزمی ره کان ناگه رینه وه مه گه ر هه ر تارمایی رۆح و ته زووی خه یال له و هۆله سارد و سه رده ا بگیرسیته وه:

دهسته ی به رپوه به ری دادگا پرسیا ری کرد، کتیبه له جیاتی تاوانبار قسه ده کات؟

له پر ئه و به ژنه ریکه له ناو حه شامه ته که به رزیبووه وه، به عابا ره شه که ی سه ر شانیه وه مامزانه به ره و پیشه وه هه نگاوی دهن، ده توت کازبوه یه و ده یه وئ له پاشماوه ی تاریکی شه و خو ی رزگار بکات، هه نگاوه کانی له گه ل ترپه ی دلی من یه ک تۆن بوون، ئه و جوانیه ک بوو به هه موو مانا کانییه وه، ده توت ئه و توحفه یه یه که ره و باسی ده کرد، به لام ده می نییه له باو بو ران جیا بو ته وه... گه یشته پیش دهسته ی به رپوه به ری دادگا و راوه ستا به ده نگیکی بیبه ش که چه ندین مۆسیقای به ئیشی ده ژده نی و تاسه ی گۆرانی غه ربیانی ده بریه بالای سه رسامی، هاته قسه، منم له

جیاتی تاوانبار قسه ده که م!

که بینینی ره و له سه ره ئه و رووه خاوینه بازنه یه خه می دروست کرد، له رزیکی توند ره وای راژهن د، ده توت دایه نیکی بی ئه مه که و ترس له سه رمای ژبان ده رده کا، پاش چه ند ساتی شپه زه یی، ده ستی گه رته لای چه پی ده م و چاوییه وه، شوین زلله که ی بیڕه که وته وه، ئه و کاتانه ی زامه کان سه وز ده بنه وه.

سه بووری ده بی به مشتی خو ی و کاری خو ی له سه ره ده کات، ئه و ده مانه کزی ده نگ و زه عفه رانیی ره نگه شپه زه کان ئاهه نگیک له ئه زیه ت ده گپرن و بو نه خو شه کانی رابردو ئه که نه هه وینی به خته وه ری ئه مپرو، ره و خو ی بو رانه گیرا. پر به هۆله که هاواری کرد:

داوا ئه که م له دهسته ی به رپوه به ری دادگا، خو م له جیاتی خو م قسه ده که م، من ئه مه ره ت ده که مه وه.

هۆله که پر بوو له غه لبه غه لب، دادگایی کردنیان داو اخست بو دانیشتنیکی تر، هۆله که چۆل بوو، تکا منی به جیه هشت و به ره و لای قه فه سه ئاسنه که رۆیی، ره و چاوی بری بووه ئه و رۆینه ی تکا، به تووره ییه وه وتی، باشه تو بو بوته به سیبه ری شوومی من و لیم ناگه رپی، ئه گه ر قه ده ر وای کردووه، تا که ی له په نای مه حاله کان چاوه رپوان بین، روخساری تکا تاده هات به و خه مانه ی ره و جوان ده بووه وه، ده توت له خیالی غه ربان به جی ماوه و له و ئامیزه نه بی جوانی نایناسیته وه: به نه رمیه وه به ره وای وت: نا ره و گیان ئه مپرو من وه کو عاشقیکی ناتدوینم، چونکه عه شق له میژه مائئاوایی له کوانووی سارد و سه ری دلّمان کردووه و نایه ته وه، چه نده ناسکه ئه وه نده ش له ئیمه به هیزتره، ره هاتره، هه رگیز عه شق دهسته مۆ ناکری، به لکو ئه و ئیمه دهسته مۆ ده کات. به باله سپیکانییه وه سه ره ده کاته ئه و دلّانه ی که خو ی ئاره زووی خاپوور کردنیان ده کا، به لئی هاواری گیان له میژه دلی ئیمه ی کردووه به کۆنه

ههوار مه‌گەر، جار نه‌جاری به‌شقه‌ی باله‌کانییسه‌وه پرووشه وه‌فامان به‌سه‌ردا ببارینی و جیمان بیلتی، من ته‌نیا قسه له‌سه‌ر تو ناکه‌م به‌لکو کیشهی زۆریه‌ی ره‌واکانی ولاته‌که‌مان ده‌خه‌مه‌ روو، ئەم‌ڕۆ من مه‌نفاکانی رۆژگار ده‌پشکنم، تا ناو‌نیشانی هه‌مووتان بدۆزمه‌وه و خه‌مه‌کانتان بخه‌مه ناو چوارچێوه‌یه‌کی گه‌وره، ئەو‌یش (هه‌له‌کانی ده‌سه‌لات)ه...

هه‌رگیز تکام به‌و شیوه‌یه نه‌بینیبوو، یه‌که‌م جار بوو به‌بێ ئارایشت راهه‌ستی ناسکیی خۆی ئاشکرا بکات، بی‌ر مه‌ به‌من و ره‌وای ده‌وت:

رۆژی دادی باوی ده‌مامک نامینی: ئای چه‌ند تامه‌زۆی ئەو ساتانه‌م، نه‌زربیت منیش له‌و رۆژه ئارایشت نه‌که‌م، ئەو ده‌مانه‌ی راستی خۆی له‌ چوارچێوه و درۆ رزگار ده‌کات. گونا‌هێکی زۆر گه‌وره‌یه‌ پوخساره‌کان پاکیتی خۆیان ده‌نه‌خه‌ن... ئەو که‌سانه‌ی ویژدان له‌ که‌ناری بێ ئینسافی به‌جێ دیتن، گه‌مه‌ی کورتی ژیان به‌شیاوای به‌سه‌ر ده‌به‌ن و لێی ناگه‌ن، ده‌توت چاوه‌کانی تکا ته‌ماشاکردنیان بێر چۆته‌وه، ته‌نانه‌ت ره‌واشیان وه‌کو پالنه‌وانی فیلمی‌کی لێل ده‌بینی دوو نامه‌ی کراوه‌ی ئاشکرا‌بوون، په‌یامی هه‌موو ره‌واکانیان ده‌گه‌یانه‌ خه‌لکی...

په‌ستییه‌کی زۆر جوان ره‌وای داگرتبوو، چه‌ندین دیمه‌نی ره‌نگا‌وره‌نگ، له‌ سیمای ئاشکرا ده‌بوو، کاتێ ئەوین و تووره‌یی مرۆقتیک ده‌که‌نه‌ لانه، ئیدی هۆش ناتوانی بریاری خۆی بدات، ره‌وا نه‌یده‌زانی چۆن مامه‌له له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو دژ به‌یه‌کانه‌ی بیری خۆی بکات، ته‌نیا سویندی به‌و عه‌شقه‌ی هه‌ردووکیان خوارد ئەگه‌ر تکا له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی بێته‌ قسه‌ بۆ هه‌تایه‌ لێی زویر ده‌بێ، ره‌تکردنه‌وه‌ی ره‌وا بۆ هه‌لوێستی تکا، له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک بوو، یه‌کێ له‌وانه‌ش ئەوه‌ بوو، ره‌وا شاره‌زای تکا بوو، ده‌یزانی که‌ هاته‌ قسه ئیتر بێده‌نگ نابێ تا دوا‌رۆژی خۆی له‌ ده‌ست نه‌دا و تووشی نازار ده‌بیت وه‌لامی تکا ئەوه‌نده‌ بوو، باشه‌ ره‌وا مه‌گه‌ر له‌ هه‌له‌کانی ده‌سه‌لات گویم بۆ شل که‌ی، ماله‌وا... ئیدی تکا به‌شله‌ژاوی هۆلی دادگای به‌جیه‌یشت، نازانم ئەو حاله‌ته‌ی تکای تیدا بوو به‌چی بچوینم، هه‌موو جه‌سته‌ی

ده‌له‌ززی، چاوانی ده‌ت وت هه‌ورن و دایانده‌کرده‌ سه‌ر پروومه‌تی، تکا هاو‌پتی باشی زۆر بوون و ریزبان لێ ده‌گرت یه‌کێ له‌وانه‌ش بره‌وا بوو. بره‌وا کورپکی سپیکه‌لانه و بالا به‌رزبوو، چاوه‌سه‌وزه‌کانی له‌ میتره‌ به‌به‌هاریان ئاشنا کردبوو، هه‌م هوشیار و باوه‌پیشی به‌خۆی هه‌بوو، یه‌کێ بوو له‌و پارێزه‌رانه‌ی ویژدانیان له‌ سه‌رووی هه‌موو شتیه‌که‌وه‌ دانا‌بوو، بۆیه له‌ ناوه‌نده‌که‌ دۆست و ئاشنای زۆری هه‌بوو، یه‌کێ بوو له‌وانه‌ی بێ ئەندازه‌ تکای خۆش ده‌ویست، به‌لام نا به‌رووکه‌ش به‌لکو وه‌کو فیکر و ره‌وشت به‌ززی په‌سه‌ندی ده‌کرد، له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر، ساده‌یی تکای به‌لاوه‌ سه‌یر بوو، ئەو به‌پێوه‌ندییه‌ رۆحیه‌که‌ی تکا و ره‌وای ده‌زانی و هیوای دوا‌رۆژیکی روونی بۆیان ده‌خواست. هه‌رچه‌نده‌ ره‌وا هه‌ستی ناسکی تکای بریندار کردبوو، ئەم بۆ رێگا چاره‌یه‌ک ده‌گه‌را که‌ به‌بێده‌نگی له‌و میحنه‌ته‌ رزگاری بکات، به‌ده‌م هه‌نسکی کورته‌وه‌ وتی: با‌برۆین بۆ ماله‌ی بره‌وا مه‌گه‌ر هه‌ر ئەو بتوانی یارمه‌تیم بدات، تکا شپه‌زه‌یی ده‌به‌شییه‌وه‌ سه‌ر هه‌موو شتیکی ده‌ورو‌یه‌ری، نیوه‌رۆ بوو له‌ ده‌رگای ماله‌ی بره‌وامان دا. ئەوه‌ی راستی بێ ئەو ژبانه‌ی ساده‌ و ماله‌ی مامناوه‌ندی هه‌بوو له‌ یه‌کێ له‌و شوقانه‌ی ناو بازار نیشه‌جێ بوو.

دوو ژوور و هۆلیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، ئەو‌یش هه‌ر به‌ته‌نیا ده‌ژیا، کاتێ ده‌رگای لێ کردینه‌وه‌ ده‌توت به‌شی خۆی له‌و شپه‌زه‌یییه‌ی تکا وه‌رگرتوه‌، ماوه‌یه‌ک قسه‌ی بۆ نه‌کرا، کتوپر ئەو رۆژه‌م وه‌بیر هاته‌وه‌ که‌ ناکۆکی تکا و ره‌وا ده‌ستی پێ کرد، خۆم له‌ هه‌مان هه‌لوێست بینیه‌وه‌ وه‌ک سێ په‌یکه‌ر هیچمان وشه‌یه‌کمان بۆ نه‌ده‌هات، من چوزانم ئەمه‌ یه‌که‌م بێده‌نگ بوونه‌ چاره‌نووسی تکا و بره‌وا دیاری ده‌کا؟

پاشان بره‌وا پێشوازیی لێ کردین بۆ ناو هۆلی دانیشتن، من نازانم تکا چیی له‌ ره‌وا دۆزیوه‌وه‌ و له‌ بره‌وا نه‌بیت؟

قسه‌کانی بره‌وا پر بوون له‌ ئەمه‌ک و تینی راستگۆیی، ده‌توت ناوازی‌ک له‌ چرپه‌ ده‌خولقی، ئیمه‌ هه‌ر وا راهاتووین، ئەوه‌ی بیه‌وین ئاوری لێ

نادینهوه، ئەگەر کەسیکیش نەیهو پێین بەدریژایی تەمەن بەدوایدا دەگەر پێین بەشپۆیهێک خوری پێوه دەگرین، ئەگەر پەتیشمان بکاتەوه ئەوه دەیکەینه سیبەرێکی وهفادار تیکەلای بەژیانی خۆمان دەکەین، هەر جارێ پەستی دایگرتین دەیکەینه شای مەملەکەتی باخچە پایزییەکانی دەرورمان، لەناو چیمەنی هزرماندا جوهرەها چیرۆکی بۆ دەخولقیین، ئای لەو چرکە ساتانەیی که لە سێبەری خەیاڵیکی زەغفەرانییدا پشوو دەدەین، زەلیلی دەیکەینه رۆلی سەرەکیی ئەو پالەوانەیی که خۆشمان دەوێ، نا ئەوهی که خۆشی دەوێ، بۆ ئەوهی هەر خۆمان تاوانبار کەین.

لەو مەراسیمە بەشکۆیانە خۆمان دەدەینه دەستی قەدەرەوه، ئەویش بەرەو هەلەتەکانی ژیا ئمان دەبا...

دانیشتن لەگەڵ برودا، دنیا یەکی تازە پێ ناساندین، تکا وتی ئەوهی راستی بێ دەمەوێ یارمەتیم بدە، برودا بەروویەکی خۆشەوه وتی: بەخێرهاتن هەرچی بەمن بکری لێی دوا ناکەوم، قەت ت کام ئاوها بەبێ دەسلانی نەبیینبوو، دەتوت لەو دیدارە سەرپێیە رەوا هەموو توانا و هێزی لێ سەندۆتەوه... خەمەکانی هیندە تر چاوهکانی دەگەشاندنەوه، بەبێ ئەوهی لە مەسەلەکه بزانی ت کای دلنیا کردەوه، وتی چی بەمن بکری درێغی لێ ناکەم، بەلام مەسەلەکه چیبه؟

تکاش باسی هەلوێستەکهی رەوا و سوێندەکهی بۆ کرد، که ناتوانێ لە دادگاییکردنی رەوا لەوێندەر بێت.

برودا لە مانای راستەقینەیی عەشق تیگەییبوو. ئەوه یەکم جاری نەبوو، بەلکو ئەویش رابردووی پر لە خورپه و بەجیتمان بوو، بۆیه برودا و راستگۆیی بەلاوه جوانترین وهفا بوو بەرانبەر بەمرۆف، پاشان ت کای زۆر بەرەوانی خۆتێندبووه، دەیزانی بەئەمەکه، ئەمەک بەلای برودا یەکتی بوو لە روکنەکانی رەوشت بەرزی، بەم جوهرە بەلێنی پێی دا هەر شتێک بەو بکریت، که مەتەر خەمی لێ نەکا، تکا وتی هەر نەبێ حوکمەکهی بۆ کهم بکەنەوه...

هەرچەندە برودا، راستگۆیانە کاری بۆ رەوا کرد، بەلام تاوانبارکردنی رەوا شتێکی حەقی بوو، بۆ ماوهی ساڵ و نیوێک لە بەندیخانە مایهوه!

پاش ئەو هەموو نەهامەتییە بایی کیشابوو سەر شەقامەکانی ئەو دلدارانەیی که وەنەوزیان دەدا به دەم بیداریی شەوه کانهوه و بەزمانی بالدارەکان بەتاگا دەهاتنەوه، هەر کەسه و چاره نووسی خۆی دەکرده بالیف و دلنیا یی لە ژێریدا گەرم دەکردهوه، چەندین رەوا لەناو بەندیخانەکان دنیا یەک لە ئازادییان دەکردهوه، ئای نازانم بۆ هەمیشە شتە یاساغەکان پەسەندن، چونکه قەدەرەغەن، خۆشمان دەوێ، چەندین تکاش لە دەرەوه پێشبرکێیان لە گەل شەقامەکانی نائومییدی دەکرد، بەلام سەیره تۆ بلیی شەقامەکان لەوان خیراتر نەبن و نەیبه نەوه. خۆ ئەگەر ت کاکانیش بیبه نەوه هەر شەقامەکان کۆتایییان نایەت، جا ئەمە چی پێ دەلێن؟ هەموو دەمی ت کاکا خۆزگەیی بەرەوا دەخواست دەبیوت هەر هیچ نەبێ گۆتی کپه و ئاگای لە شەری نارەوای ئەم گەردوونە نییه...

تکا هەرچەندە مرۆفێکی بەتوانا بوو، بەلام قەت نەیدەتوانی لە ئاستی وشەیی رەوا قایم بێت. ئەوهندە ئەمرۆ دلێ رەنجاو و بێباکانە دەدوێ... ئیستا ئەو بوونەوه رێکە نە دلنەوانی دەوێ نە هیواکانی پێرۆکه دەبن سەرئەجە پەبوولە بیبه کهی رەوا نەبێ رووی دهنەخشین، ئیتر هەموو شتێکی جوانی لێ تۆراوه، تاقە شت که رۆژانە گەورەیی دەکات کارەکه یەتی.

لەو رۆژەوهی رەوا بوو بەبەر بەست لە رێگای دەرپێنی رابوونەکانی، زیاتر وێژدانی لە بواری کارەکهیدا ئاسووده دەکرد، بەتایبەتی بەسەر هاتەکهی رەوا و رەهیتلی کرد بەوتار و لە نامیلکەیی (هەلەکانی دەسلالات) بلاوی کردەوه. بێرمه پاش مەحکوومکردنی رەوا، سێ رۆژی رێک مانای لە خواردن و خواردنەوه گرت، پاش بێرکردنەوه یەکی دوورودرێژ گەیشته ئەو پریارەیی که هەرگیز ئەو و رەوا بۆ یەک ناشین، ساڵ دەهات و دەچوو وەکو بێرەوه ریبهکانی تکا، زەمەن تۆزی لێ دەنیشته و رۆژەکان نوێ

دەبوونەو، ئەم چەند بەشەى ھەلەكانى دەسەلاتىش لە گوێچكەمدا دەنگ دەدەنەو...
...دەدەنەو...

كاتى مرۆڤ زىندان دەكاتە پەنا، ديارە پرواى تەواوى بەو شوێنە داپراوە ھەبە، بۆيە بەرەو پرووى دەچى، ھەر ھىچ نەبى بەئازادى بىر دەكاتەو بەويژدانەو ھەر بيار دەدا، رۆمانسىيانە خەون دەبينى، خۆزگە كيشەى رەواكان كۆتايى دەھات، خۆ تەنيا يەك رەوامان نيبە بەلكو ئەم راکردنە بوو بەھىرفە و چىژى لى وەر دەگرين، بەگرتنى رەواكانىش كيشەكان چارەسەرناكرين، بەلكو دەبى كيشە سەرەكيشەكان بدۆزىنەو تە چارەسەريان كەين، كاتى مرۆڤ توشى گرفتىك دەبى ھىچ دالەدەيەك شك نابات، تەنھا ھەرەس دەكاتە مالى خۆ خواردن و ئەو كاتانە رۆح دەبى بەدەسكەلەى ئازارى سەخت و ياخيبيون ھەلدەبژيرى، ياخيبيون لە قەدەر لە ولات لە خود، دەبى بەشتىكى ھەقى، بىگومان ياخيبيون لە قەدەر شتىكى مەھالە بەوھشەو رەنگە قەدەر بمانبەخشى، بەلام دەسەلات خۆشبوونى نيبە...

بەشكى تری ھەلەكانى دەسەلات دەلى: من دەمەوى بدویم، بەلكو دەمەوى راستىبەكان بلیم، ئەمرو ديار دەى كۆچكردنى بەكۆمەل بوو بەباو، چۆن ئەو تەيرانەى شوین پىي ئاو و ھەواى پاك ھەلدەگرين، خۆ ئاو و باى لای خۆمان لە ئاوى ھەموو شوینى خاوينترە، ئەوان دەرۆن جىگايان دەبى بەويزانە بىرەوھى، چونكە دەبانەوى ئاسوودەبى بەكەنە مال و تىبىدا بەوینەو ئىتر لە ھەر كوى بى گرنگ نيبە...

ئەوان دەبانەوى خەيالى تىدا گەورەكەن و ژانەكانيان لە سىبەرى بەختەوھرى دل شكاو دا خۆشبنەو، دەبانەوى خۆيان خاوين بەكەنەو، لە توورەبى گوللەى وىل و شەو پىر لە رەشەباكان... كە مرۆڤتىك ون دەبى، ئىتر ئاسوودەبى ناىگرىتە خۆ، كە ئەو باوھشە پىر لە ئەمەكە نەبى، نە لە مال و نە لە ولات، كارەساتە، ئىتر قەيران ماناى چىبە؟ يەكەم شت لە بەرەدەم ئەو گرفتانە كە بىرى لى دەكەنەو راکردنە، گرنگ نيبە بەرەو كوى

مل دەنين، چونكە كە ژيان مەھال بوو و دەستانى وەفا شك نەبەن، ئەدى چى بكەين؟

***

من كاتەكانى ناخۆشيم زۆر بەلاوہ ئاساييبە، بەلام كە دەگەمە ترۆپكى خۆشيبەكان، فرمىسكى گەرم و ھەناسەى كورت دەمكەنە لانە، ئەوجا ريزە خەمەكانى ژيان، بەنازەو بەم پىدەكەنن، تومەز ھاتوون بەكەنە بووك و بەرەو مەملەكەتى تاسەكانم بەكىشم بەكەن، ھىتووش ھىتووش سەرنجەكانم بەرەو مالى ئارامى پيشم دەكەون، لە ویندەر كەرنەقالى گريان ساز دەكەم، ئىتر دەبم بەيەكى لەو مەملەكەتە، ئاخ چەند ستمە، خۆ ئەو مەملەكەتەش جەستەى شەكەتم ناگرىتە خۆ، ئەوئەندە دەزانم ديمەوہ خۆ. ئەو ساتە جوانانەش ھەلم دەدەنە خوارەو، تومەز خەويش رەتم دەكاتەو ئەو چركە ساتە رامانەشيان پى زۆرە بەھزرمدا گوزەر بكات، بەپەلە خەبەرم دەكەنەو تا تالى ئەو راستىبە مەستم كا. مەست بوون بەنارەوايى شىتم دەكا، ئەو زاوا جوانەم بىر دەباتەو كە ئارامىبە، بۆ ناو مەئوا دەروونىبەكەى خۆم پەلكيشم دەكا. لە مېژە ئەو خورىە ناوختانە شىنايى زەردەخەنەيان تاپۆ كر دووم، خودايە كوى بكەم بەمال؟

تا ھەنووكەش تەكا پەشىمانى دەكا بەلانكى ھەرەسەكانى خۆى و رەواى بچكۆلەى گەورە دەكا، گەورە بوون دوور لە ئامىزى وەفاداران مەرگىكى تاقانەبە بى دلنەوايى بەسەرمان دەكاتەو، دەتوانين لە سەرە مەرگىكى كورت ھەموو تەمەنمان بەكىنە سابات و لە پەنايدا دوا ھەناسەكانمان بەسەر بەرين، بەبى ئەوھى پارايى و ترس دامانگرى مەگەر لەوى بەزەردەخەنەوہ مالىئاوايى لە ژيان بكەين، ھۆلى دادگا بەلای تەكاوہ جوانترين شوين بوو، چونكە لە ویندەر چارەنووسى خۆى ديارى كرد و ھەلەكانى دەسەلاتى، تىدا ناسىبەوہ؟

نازانم ئىمە وەرزەكان بەرپى دەكەين، يا ھەر ئەوان دواى دوودلىمان

دهكهن، ئه وهنده ده زانم ههر وهرزتيك و دياربي تايبه تي خوڤى ده به خشي به رۆحمان، به رهنگمان، به شپرزهييمان، به هيمنيان، كه باس له دياربي رۆح ده كه ين سووكه خه يالتيك رامانده چه نيني، مه وسيم هه يه سوورابي گوله كان ده خواته وه، ئه وه ده مانه ي شپرزهيي ده بيته راستيييه كي زيندوو و ده ماندويني، لارتيهك ده كه ينه مال و ته نيائي تيدا ده شكيني، وه لني ره نكيكي تر ده بي به ميوان و ده رگاي كوخته تازه كه مان لني ده كاته وه، به كاوه خو ده ستمان ده گري به ناو ساته وه نه وشه يييه كان ده مانبا و رايه خي فينكي ده كاته دالده مان، ئا ئه مه سيحري ئه وه ورزه يه كه هه نووكه مه وتينمانه، باخچه كه تا بلتي گه وره يه پره له شه واني سه مه ره و به يانياني بي ميوان، پره له جووله له چيرۆكي هه مه چه شن و بيده نكي تووره و عاشقي ناكام له ناو ئه وه نه ينييه دل گه وره يه سروشتي كات ده خو بنه وه. ده مي خه م و ده ميكي تر به خته وه ري ختووكه ي سه بووريمان ده دا، هه موو شتيك خووگرته، خووگرتن به به سته زمانانه وه، به ياربييه كه وه، به مندالتيكه وه، به بينيني گولتيك، به ژان گرتن، ئه مانه هه موو تيفكرين دروست ده كه ن، وردبوونه وه ش بو ن و به رامه ي جياوازي هه يه له گه ل دواخشي يه گه لايه ك قسه ده كا، هه يه به ته نيشتي دره ختيكه وه تبه ده په ري حه ز ده كا بيكا به هاوري و وينه يه كه له ته نيشتيه وه بگري، نازانم بلتي هاتوچي خه لكيش بو ئه م باخچه يه گشت شه وي خووگرته يا پيوستبييه كي پيوسته، ده بي تيدا قه ده ر كو نه ئاشناكان روو به روو بكاته وه.

ئا ئه مه يه لانه ي كو نه ئه وينداراني بي دالده له وانه يه زور له نزبكي به كتره وه دانيشتن، له وانه شه مامه له ي به رائه تيش له به كتر بكن به بي ئه وه ي به كترى بناسنه وه.

ئه و باخچه يه ي كه له باره يه وه ده په يقم زور ئاوه دانه، نازانم بلتي مه ئوي حه سانه وي رۆژاني دواي گه رما و ماندوووني بي ره، يا خود په نايه كي چه په بو راكردن له و راستيي به بالاده سته ي كه ده سته موي كرديوين، به ته نيا

ههر خو مانيش نه، به لكو هزر و هوشي داپلوسويين...

ئيسا شه ويكي كبه، زه مه ن وه كو دلي ئه و كچوله يه به كه تازه هه لده جي، نه له ماناي عه شق ده كا و نه له خوربه شاره زايه، نه رارابي پتي ده وي ري، ته نيا ئه و ئيقاعانه نه بي كه له گه ل هه ستمان ده گونجي. وه كو بو ن داگيريان كرديوين، ئيسا فينكي له و چيمه نه وه رده گرين كه خووي به هه نگاوه كامانه وه گرتوه، ئه و هه نگاوانه ي كه نامورادي ده خه نه سينگييه وه، شار بيده نكه مه گه ر جار نه جاري هوزني ئوتومي تيكي يا خود ده سري تيكي ناوه خت ئه و ساتانه بخاته دوو دلييه وه، ههر كه سه و له و كه شه وه وايه ته رمي تازار سارد ده كاته وه و چاوهر واني ده كاته پردي به رده و امبووني ژيان، تا هه نووكه ش نه مزانيوه تازاره كامان هينده بي مه وتين، ئيسا ميتره كان بوونه به سه نته ري كو بوونه وه ي خه لكي، ده ميكي تر گلوپه كان ده كوژينه وه تا وه نه وزي چيمه نه كه بكنه خه ويكي دريژ، ميتره كانيش به ته نيا ده ميننه وه ته نيا گه زنده و چرپه ي كوژاوه و هه ندي توكله گوله به رۆژه و بو ني خو شي ميودي له سه ر به جي ده مينني. ئا ئه مه ئه و شه وانه يه كه زه مه ن وه ستايانه كاري خو ي له سه ر رووداوه كان نه نجام داوه... ته نانه ت به بي ده مامكيش يه ك نانا سنه وه ئه وه يه ئه مه كي زه مه ن به ويستي خو ي گه وره مان ده كا، چه ندين هيل له سه ر روومان به جي دي لي به لام ئه سه ف هيچيان بو ئه و هه واره نامانه وه كه دل ئاره زووي ده كا...

زور جار بيده نكي ده بيته خو شترين ئاويي و له پاليدا ده حه سينييه وه هه ندي جاريش ده بيته هاوده ميكي كوشنده.

ئا له و كاته دوو مندالي بچكوله په رده ي ئه و هيمنييه يان دراند، به ده م گريان و شه ره قسه وه به ره و لاي دوو ميتره كه وه دين، هه ر دوو كيان له سه ر توپتيك به شه ر هاتوون، ئه م ده لي بو من و ئه وي تريش ده لي بو من. يه كيان ميتره مندالتيكي حه وت سالانه، ئه وي تريشان كچوله يه كي شه ش سالانه ده لي ئه و په پوله يه به كه ده كه ويته تو ري چيشته نگا ويكه وه به بي ئه وي براكه ي خو ي ده ربا ز ده كا، دوو په لكي ره ش و جووتي چاوي گه ش

روویان دهنه خشانند.

ئهوان لهم كيشمه كيش و ههرايه دا ده لتي كه رتي به كترن، له زور شتدا به يهك ده چن، له ناخافتن، له جوړي ئامازه كردن، له تووره بوونيان بهم جوړه دريژه يان بهو شه ره جوانه ي خو بان ددها، تا له ناکاو باوكي كچه كه و دايكي كوره ئيسك سووكه كه به ره و لاي منداله كان بوونه وه، به لام ههردوو به يهك تون بانگي منداله كانيان كرد، چون له فيزيادا ياسايهك هه يه نابي دوو شت له يهك ئان و ساتدا شوئييك داگير بكن، ئه ي چون ئه و دوو دهنگه توانييان به يهك تون ئه و شوينه داگير بكن؟ نازانم بلتيم چي، نازانم راکردنه كه ي تكا به چي بشويه ئيم وه كو ناسكيكي سرک بازی دا، ئيستنا قري ماش و برنجي هه ييه تيكي ناسايي داوه به پرووي، ده توت له پارچه يهك نياني خولقاوه، ده لتي هه موو گيانله به ره كان جگه رگوشه ي ئه ون، نازانم چون ئه و دوو دهنگه يهك كه وتن و هه ناسه يهك پاش و پيشيان نه بوو، ئاي خودايه چي ده بينم؟ له شويني خوم نه بزو وتم، ئه وه ي مايه ي باسكردنه، ئه و دوو دهنگه بوونه مايه ي ئاشكرا بووني زور شت، ئا ئه مه يه گه رانه وه ي پاش سه فه ري دوو دريژي ته من، گو تبه كانم خو بان به درو ده خسته وه وه چي ده ژنه فن.

پاش چه ندين سال تازه سه رنجه په پوله ييه كه رووي تكا دهنه خشيئي. ده توت زه مه نيكي دوو دريژه له خه و به جيماوه و له ژير پيلووي ئارام بووه، خوژگه تكا هه ر شه ري نيوان ئه و دوو فريشته به ي نه ده بيني، خوژگه هه ر پتي نه ده زاني، ده بي ته مه نيكي خه مي تازه په روه رده كات. ته نيا يار بيه كه ي ئه وان به تقووسيكي هيمنانه به رده وام بوو، سال ده پروات و ديداره كان دلي هاوين فينك ده كه نه وه، هه له كانی ده سه لاتي ش هه ر سال و به شيوه يهك دنووسرپته وه، ته نيا گه مه ي ئه و دوو منداله ناشيو، ئه وان له سا يه ي ئه و هه له گه و رانه دا ده مه و هه موو ژاكانن چرو ده كه ن و ده م ده كه نه وه و پي ده كه نن...*

٢٠٠٠/١١/١٥ - هه وليتر

تابلو

دهنگانهی که لیکه وتوون یا نهوانهی که خه م دهخه نه دلّه وه و توقه به کی پرچم که پاش فرینی په پووله دوو دلّه کانی سه رسهرم بیزار بووم و فریم دایه سه ربه کیکیان چهنده قهله میکی لیو... هتد، ماتی ئەم ژووردهی کردووه به موزه خانه، جهستهی خوشه و بیسته که شم بتیکی جوانی ئەو سه رده مهیه و جینی خوئی تیادا کردۆته وه، هه موو ئەو شتانهی که به ئەندیشه ما گوزهر دهکات خاموشیم پی ده به خشن و مۆمیا ده کرین، ته مه نیش به جینی هیشتم و منیش بوومه به یه کی له و تابلویانهی که له ژووره که ما هه لواسراون، نازانم له کوپه بیمه گو، له خوومه وه یا له باسی ئەو چنورانهی، که یه که به یه که له م کۆره دهستیان گرتووم، بازنه یه کیان دروست کردووه و ده مگرین، چاوم بریوه ته ئەو تابلویه ی که رامان بۆی به جینی هیشتم و رۆی، ئیستا تیکه لاوی ئەو ئاوابوونه ده بم، هه ست راده گرم، نازانم هه نسکی دوو که لاوی خوومه یا هه ناسه و کۆکه ی ئەو جهسته بی ده ربه سته ی ژووره که ی ته نیشتمه وه یه جار نه جار ی به ئاگام دینیتته وه له ناو کۆلانه پیچاوپیچه کانی رابردوو دیم و ده رۆم، وینه که ی داریوش قسه خو مآلییه کانی خو مانم به بیر دینیتته وه، ئەو ده مانه ی من و رامان و ده ربه ست له سه ربانی ماله کۆنه که مان گفتوگو مان له سه ر ئەده ب و وه فا و راستگویی و ویران بوونمان ده کرد، ته نیا شه و مآلی راسته قینه ی نیمه بو، ده مان توانی باسی شته جوانه کانی تییدا بکه ین، یان به لای که مه وه ئەو شتانه ی که به لای نیمه وه جوانن مه به ستم له جوانی شیرینی ئەو شتانه یه که دل مان به کیش ده کهن، خو مه رج نییه جوانی روو که ش بی، زۆرجار که سی کمان خو ش ده وی ئەوه نده سه ر نجر اکتیش نییه به لام له دل مانا جیگای خو ی ده کاته وه، ئەو ده مانه هه ریه ک له نیمه نه خشه یه کمان له و په لانه ی ئاسمان بۆ نادباری خو مان ده کرده ولات، ئیدی به و یاسه یاساغانه وه خه ربیک ده بووین تا خه م مه سته ی ده کردین و میه ره بانانه ئیدواندین، نیمه ش به نه هاتنه دی خواسته کا مان به تییرامان له بریسکه ی ئه ستیره کان هه ر به که و به ره و جیهانی تایبه ت به خو مان هه نگا و مان ده نا، به لام خو هه ر

پاش زه مه نی به کترناسین و په رت بوونمان له کۆشی کۆچی بی نه زهر، ئەمشه و به پرشی زیگری گوله هیرۆکانی خه یالم رووی خه ماویم ده شو مه وه، سه بیری روو تیبوونه وه ی ژبان ده که م کتیبی جوانترین ساته کانی ونبووم، ده سمآلی گومان ده ده مه سه ر شانم تا له رزی ختووره ی گریان له جه سته م ده رجیت و بۆ تا ویکیش شاره له بیر کراوه کانی دیده نیم به سه ر که مه وه، ئەرۆم و پاش چهن دین مه رگی په مه ییم ئەو مه ر دووشۆره م که به نیانی په نجه کانم جه سته ی خه ماویم نه ره شیل ده که م ئاهه نگی ماته مینی مه رگی خو م و نازیزانم ده گتیرم، له سه ر تاته شو ری بی نازیم بۆ تا وی راده کشیم و خه می رتیره سمی به رتیکردنی خو م دامته گری.

پاش له بارچوونی چهنده ها ئیواره ی لیواو لیو له وه نه وشه کانی ته مه ن، پارچه ی مه رکانه شکاوه کانی شه ره کانم کۆ ده که مه وه، گه ره که مه له ناو ده سته کانم جینی هه موو گوله نازنازه کانی سه ر ئەرزی ژووره که م بکه مه وه په نجه ریه ک بۆ ئەو هه ناسه تۆراوانه بکه مه وه که له سیه کا مه وه ده رباز ئەبن.

به سویرای چرکه شه رمنه کانی دیده نیم ئاوپرژینی ته نه اییم بکه م. هه موو شتیک له م ژووره دا وه کو مه رگ بیده نگی داگیری کردووه، دوو ته پله کی چکۆلانه هه ندی ورده و آله یان له سه ر دانراوه، چهنده کاسی تیکی ئەو

هه موومان له خائیکي ئه و نه خشانه یه کمان ده گرتوه، رامان ئه هیمنییه دهه ژاند و دهیگوت ئا هاوری گیان چایه که مان پی نه گه یی، منیش به زه رده خه نه وه ده مگوت خو چاکه مان سارد بووه وه بیریشمان چوو بیخوینه وه، با پرۆم گهرمی که مه وه تا قسه کافان تینی راستگویی بگرن، ئه ویش به حه سره تیکی قووله وه به دوو که لی جگه ره که یی شاره به هه لم بووه که یی منی به ریا ده کرد قهیدی نییه با ئه ویش وه ک خواسته کافان سارد بیته وه، به په له ده چوومه خواری جیهانیکي گهرم و جه نجال به رۆژ ئه بیرژان دین و شه وانیش شنه یی ئه و بانه له بیرکراوه دلنه وایی ده کردین، تاقه شوین بوو که تیتیدا مه ست ده بووین ناخ خو ئیستاش دل له سه ربانی ماله قووله که مان به جیماوه که له دوو ژووری داپراو پیک هاتبوو، خو دیواری ئه و باریکه ریبه یی ده یگه یان دینه بهر ده رگای هه وشه ولاتی قه وزه یی له خووه گرتبوو، هه ر به له یه ک ده بووه شاریکی که سک خه لکانیکي لیموییان تیا ئه بینرا، که له جوگرافیای هیچ بوونیک نه مدیون، له تاریکی هه وشه که دا نوقم ده بووم تا ده گه یه چیشته خانه نایلونییه که مان به ده ست پرنگام بو خوتم ده کرده وه، چاکه م دنایه سه ر ئاگره که و به په له ده گه رامه وه بۆ لای قالد رمه کان ئا له ویتدا دانه نیشتم هودنم له گه ل زیکه یی سیسرکه کان ده به ست تا ترسه که م پره ویتته وه، خو سامی ئه و تاریکیه ئه وه نده گران بوو هه رمه پرسه چه ندین تارمایی خو بان نیشان ئه دام، ئه وه چوار سالی په به قه تاریکی دل مان ئه کبیلی و تیرمان لی ناخوات، ئه وه ته مه نیکه که م بارانیان کردوه به بیانوی تاریکی، ئه و شه وانه له نووته کی حه زه کافان جیا نه ده کرایه وه خو ده بی هه موو شتیک به سیاسه ت ته فسیر بکریت، ده با وانه ی تاریکیشمان بۆ شی کاته وه. من نازانم ده بی هۆی نه گه رانه وه ی کوتری سپی بیت یا خود بی بارانی، زۆر جار من له م بیرکردنه وه یه بووم چایه که هه لده چوو و شاری خه یاله تاریکه کافمی تیک دنا ئه و ترووسکه ئاگره ش ده کوژایه وه ئیدی به په له کوتی خوتم ده گه یانده لای چیشته خانه که. جاریکیان بزمازی قه ده ته خته دارتکی کراسه که می راکیتشا و توژیکی لی

درا، جار نا جاری پشیله یه ک به سه ر ئه و ته نه کانه په ت ده بوو که بنمیچی چیشته خانه که یان لی دروست کرابوو. به و ته قه ته قه ی سه بووریم ده هات، قوژیبه که م هه لگرت و چوومه سه ربان، گویم له لیدانی دلی خوتم بوو، قسه کانی رامان و ده ربه ستم بری، رامان وتی: ئای فرمیستک گیان ئه زیتمان دای، رامان گه نجیکي کامل و هه ست ناسک بوو، هه رده م چاوه کانی په له یی خه میکی سه ریان ئه دا، ئه و و ده ربه سستی هاوسه رم خه وی ره نگا وره نگیان ده کرده هه وینی ژبان، ژبانیکي له مه رگ تاشراو به ئازاره کافان سه بووری ده هات بیده نگی ده ربه ست وه ک دلی هاوینان گهرمی ده کردم و هه لده چووم، ئه و دلی مۆلگه ی شه وه فینکه کان بوو مه گه ر جار نه جاری هۆرنی ئوتۆمبیلیک یا پیکه نینی منالیک به ئاگای به تینا بایه وه له دونیای خه یالای تایبه ت به خۆی له گه ل خویدا قسه یی ده کرد منیش به زۆر خوتم ده کوتایه ناو شاری خه یاله خاوه کانی ئه وه وه جیگای خوتم تیتدا ده کرده وه.

نازانم ئه و جورته ته ی رامان به چی بچووینم راشکاوانه به رانبه ر به رپرسه کانی ده هاته گو، له گه ل ئه وه ش نه یده توانی له کاره که ی به رده وام بیت که به رانبه ر به و گوینه دانه ش لیان ده کوژیسه وه ده یوت باشه به ریز بۆچی جه نابتان جلی جوان و خانوی گه وره و ئوتومبیلی تازه نه بیت تیایدا ناسره ون، ئیمه ش له ژووریکدا بخوین و بخوینه وه و هه ر له ویش بنووین و به ده سستی جله وه شین و شایی ئه م رۆژگار به سه ر که یینه وه؟ ئه و به رپرسانه یی که له رامان تیگه ییبووون لپی زویر نه ده بوون، پاشان ده یوت دیاره ئیوه له قوره شینه دروست بوونه و ئیمه له قوری ئاسایی، ئیدی زۆر بوون ئه و شه وانه یی که دل مان به ناخی ئه و قوژیبه ره شه ژیر ده کرده وه، زۆر بوون ئه و سه ده شه وانه یی که دلنه وایی تاریکاییمان به زه ری پیا له و که وچکه کافان ده کرد ته نها چا تیکدان به خواستی خو مان بوو، دنا له چاخانه کان ئه ویشیان ده کرده مه ته ل و به شوین مه به سته که یدا ده گه ران، خوژگه به و رۆژانه ده خوازم هه ر نه بی ئه و کاته خه لکانیک هه بوون زۆر له سه رووی

نەرزەوہ بۆمان دەگەرەن، نەیان دەزانى ئىمە لەژىر زەمىنىتکدا دەژىن جگە لە پارچە يەکی پچکۆلەى ئاسمان کەسى دى پەى پى نابات. ئىستاش کە لە ھەلبەست دەپرس ئىرە خۆشە يا مائە کۆنە کەمان، دەلى: ئۆى دایە مائە کۆنە کەى چى خۆ پاسکىلىكى دەویست تا بگەینە بەر دەرگای ھەوشە. من نازانم بۆ دەبى يا لەژىر زەمىنا بژىن يا زۆر بلند. ماوە يەک بوو مائە کەمان گۆز ابۆوہ بۆ يە کۆ لەو شوقانەى کە ھەر قاتە و دوو مالى تيا نىشتە جىبە، ئەمجارەيان بە پىچە وانەى سى مانگ لە مەو بەر نزىكى ئاسمانمان بە دەست کەوتىبوو، لە دوو ژوور و ھۆلىک پىک ھاتىبوو ئەو ھۆلەى کە ئىستا بوو بە مۆزە خانەى بىدەنگى و تابلۆکانى ژان بە لە دایکبونى وشە يەک سەدای پەرتىبوونمان دەبوو مەوسىمى جۆراوجۆر، ئەو بىدەنگىيەى کە بوو بە غەزا کەر تەنانەت دلشى داگىر کردووم، نازانم چۆن باس لەم شەوہ بەکەم تاقە سەبوورىم جىکە جىکى ئەو جوجەلە يەى (ھەکار) ھە تازە ھاوړى مردووہ کەى لى جىاکرا بۆوہ، ئاژاوە يە کى گەورەى لە دلما بەرپا کردووہ و سەرى لى تىک داوم، گشت چرکە يەک تىکە لاوى ھىلانە نغزۆکانى وىژدانم دەبىت تا دى توورە يىبە کەم بە سەربادانىکى پر تۆلە دەنە خشىن، ئىستا وردە وردە بەرەو ئەو مەملە کە تە ناديارە دەپۆم دواى ئەو مرقە دەکەوم کە رەنگى لە تابلۆکە جىا ناکرىتەوہ، خەبلى رۆيىم دوا باخچەکانى ئەو مەملە کە تە دەخویند مەوہ، لە ھەر شوىن گۆلىکىيان لە پەرچە مە دەدا ھەرچەندە روخسارەکان ئاشنام بوون وەلى ئەسەف زمانى ئاخفتىيان بىرچووبۆوہ، ھەموو شتىک لەو ناوچە يە بە ئامازە گوزارشتى لى دەکرا. لەژىر دارىکى سەرەرى بۆ تاوى پشوو يە کەم دا بەلام پەپوولەکانى وەنەوز لىم نەگەرەن سەر بەخە مە سەر ئەفسانەکانى ژيان، چاوم برىبووہ تابلۆکە بەلام ھىرشى وەنەوزە پەپوولە يىبەکانى سەر نىجم زۆر لە ھەسرە تەکانم گەورە تر بوون سەرانسەرى تابلۆکەيان تاپۆ کرد، ھەموو شتىک لەو شوىنە دا بۆنى تاراوگە و تامى جىابوونەوہى دەدا، کات، وەر زەکان. روخسارە بى دەمامکەکان تىکرا ئەو رۆژانەيان بە بىر دەھىنامەوہ کە لە ئازىزانم برىيانەوہ، چون

برىنەوہى کۆرپە يەک لە دایکىکى بە ئەمەک بۆنى نامۆيىم لى دەھات، لەسەر ئەژنۆ دانىشتبووم نوژم بۆ ھەلاتنى ھەتاو دەکرد وەلى ئەسەف ئەو دەمى بوو روخسارى بە ھەلمى گوناھەکانمان شوشتبوو سارد بۆوہ بۆنم بە دەستەکانمەوہ دەکرد ھەستم پى نەدەکردن. نەمدەزانى کامە قىبەلەى دونىاي ئەو تاراوگە يە يە ئىدى تا سزا و رىگا ھاتن و بە ئاگايان ھىنامەوہ وەنەوزىش کۆچى بى نەزەرى کرد و بە جىبى ھىشتم، کە ھاتن بە پىر مەوہ و دەستىان گرتە ئاوايىبە بچکۆلانە کەى جارنم بىر کەوتەوہ، ئەوان بەرەو مەنفاى لە بىرکراوہکان بە کىشيان کردم، سىمايان تامى دار تووہکانى دەدا، لىويان وەکو کانىبە سازگارە کە پارا بوو، ناو لە پىيان جى گوربىسى جۆلانەکانى مندالىيان پىتوہ ديار بوو، سەرنجىيان رەنگى ھەتاوى تۆراوى گرتىبوو وەکو جۆلانە کەى جارى جارن يە کى دەستىکىيان گرتىبوو بەلام ئەوان تەنھا ئەيانىردم و بەرەو دواوہ نەيان دەھىنامەوہ، ئاوايى کۆچى بى نەزەرم بىر کەوتەوہ ھەموو شوپىن و زەمەنە رابردووہکان بە سەربان کرد مەوہ، ھىتواش ھىتواش بەرەو باخچەکانى نەمرى ملمان دەنا، ئا لە وىدا سزام بىر کەوتەوہ کە چۆن دەستى بۆ دەخویند مەوہ لە پرىکا دەستەکانم کردەوہ و نىگاگانم تيا ھەشار دا. ئەو قسانەى سزا وەکو زەنگ لە يادەوہ برىدا دەزرىنگا يەوہ، ھەھا فرمىسک ھىلى ژيان و قەدەرى عەشقت زۆر لە يە کەوہ دوورن، ئەوہ چىبە دەلىتى جگە لە دەر بەست کە سىکى دىت خۆش دەوى منىش بەزەردەخە نە يە کى گالتە ئامىزەوہ وەلام دەدا يەوہ، ئەگەر واش بىت خۆلە گوناھەکانى شىخە گەورە تر نىن بەلام دەبى کە سىک ھەبى وەکو جىھانە پر لە مېرە کەى دەر بەستم بۆ بخولقىن. ھەرچەندە منىش وەکو ئەو بوومە بە بىتىکى جوان و گۆرانىبەکانى ئارامىم بىر چۆتەوہ، ئەوہ شتىکى بى گومانە لەسەر سىنگى دەر بەست نەبى خەو چاوانم ناکات بەشار، بەرۆژە غورىە تاو پىکانى ئەو نەبى رۆشن نام، بىر مە کە ئەم قسانم بۆ سزا دەکرد قۆى بژمان يارى لە گەل شەى دلئى نىسان دەکرد، سزاش بەختى خۆى بە ھەلۆەراندى ئەو گولالە سوورە يە تاقى دەکردەوہ کە لە بۆنى چاوەکانى

خه و التوبوون، ده بئ، نابئ، ده بئ، نابئ...

خۆ زۆر جار ان که دوا گه لا ده بگوت نابئ سزا سه ری باده دا و لاسکی گوله که ی فری ددها و درپژهی به پرسباره نیوه چله کانی خۆی ددها و ده بگوت هه میسه هه ر نابئ و نابئ، منیش که خه م مهستی ده کردم، هه موو په بکه ره کان له پیتش چاوم ده بوونه ده ره سه ست و په ستیان ده کردم بیباکانه ده موته سزا خۆ به ته نها عه شق مروث ناگه یینیتنه ترۆپکی ئاسووده یی به لام من خوشه ی ئه و جیهانه بوومه و هه رگیز ناتوانم به گه وجی ژیان به ری که م. ئای سزا گیان من هیشتا که نازانم ئیمه ژیان به ری ده که یین یا ئه و ئیمه به ری ده خات، باخچه کانی خه یالم پر بوو بوون له جریوه ی پاساریه کان به ته و او ده تی خۆم له بیهر کردبوو جه سه تم وهک ئه و بوو که شووشه یه بوو که به دهستی دوو مندالی چه تونه وه بی ئاوها سزا و ریگا به کیشیان ده کردم، تومه ز ئه و نه ده یادی سالان مهستی کردووم جه سه تم به ده ستیان وه قورس بووه و رام ده ته کینن، منیش به هه ناسه سواریه وه له سزام پرسى باشه ئیوه چۆن منتان دۆزیه وه، ئه ی خۆ ریگاش له و رۆژه وه ی سه رگوم کرا نه هاته وه، ئه ی چۆن گه یشتنه وه به یه کتر؟ سزا به نیگا زستانیه کانی سه رنجی دام و دهستی گوشیم، هه ر که تینی په نجه کانی به رده ستیم که وت بوومه ته رم و له سه ر فیتکی ئه و سه وزاییه راکشام. من خۆم ئاگام له مه راسیمی به ری کردم بوو، هه موو دره خته کان به ده ور مه وه بوون، قژی سه وزیان به با ئه کرد، گه لاکانیان باوه شینی ته مه نیان ده کردم، گوله کان گولا و پرژینیان کردم وهک ئه وه ی کرپوش بۆ جه سه تم به نه دنوشتانه وه و پاش ده میک راست ده بوونه وه، له خۆچوونیکى به له زه ت تا پۆی کردم وهک ئه و وه رزه سه مه رانه ی که به تاسه وه به ره و رۆژه کانیان ده چووم بۆ تاوی و نه وز جیی هیشتم، پیتلوه کانم سوو کتر بوون، که چاوم هه له پینا روانیم پۆلی په ره سیلکه ی جوان به سه ر سه ر مه وه ده جریوتین و هه لده فرن وهک ئه وه ی بیانه وی له کۆری ماته می زه رده خه نه لیمۆییه کانم به شدار بن، به بیینی سیمای به رز و نرمی په ره سیلکه کان چاوه کانم ده ستیان کرد به فرین، ئای

خودایه ده بی کام نازیزه م بیینم ئیدی ئه و ساله م هاته وه یاد که چۆن ئیکرام له ناو داره کانی ئاوی ته بیرتکی بۆ گرتم وتی ئه مه ناوی (قارقاری) یه ئیستاش داخی ئه و ساله م له دل درناچی که چۆن پیناسه ی ته واوی ئه و بالنده یه م لپی نه پرسى، دنیای مندالی شتیکی جیاوازه، ئابه م جوژه ته مه ن کورته و گه ر له شته بچووه کانی نه پرسى ژیان ده روا و قه ت تیی ناگه ی... دانیشتم و سه یری ده ور به ری خۆم کرد سزا و ریگا دانیشتبوون به دیار مه وه وه نه وز ده یانی سه رده وه، ئه م جار ه یان من ده ستیم بۆ ئه وان برد و رامته کاندن تا له و خه یاله دووره خه به ریان بکه مه وه، ده موت یه لا هه ستن با چاوشارکی بکه یین ئه وانیش زۆر خه و التوبوون، ئه وه نه ده رامته کاندن تا وشه یه ک بدرکین بی سوود بوو، منیش تووشی ئاومیدی بووم و خه یالم به ره و رابردوو کیشی کردم، به ره و ئه و بنا رانه ی که تیایدا فیری چاوشارکی بووین، دل گه وره ییمان له سینگی شه قاربوی چیاکانه وه هه لئه مژی. ئا له ویتدا سه دای هاواره کائمان ناسییه وه، له به راته تی ئه و ئیوارانه وه بۆنی کاله کمان گرت و به ناو خه یالاتی زه رده په رانی تپیه رین، من سالی جاری ده بوومه میوانی ئه و لادی دل پره و خۆم له به ر قه دده ری رۆژه فیتکه کانی هه لده خست میوانیکى بی ولات بووم، رۆحم له پیاسه ی ئیوارانی ناو شه خسه که وه وه رته گرت، ئای سزا گیان هه رگیز کسپه ی ئه و رۆژانه له دل ده رناچیت که ئاوی دار به رووه کان پتچرایه وه، راسته من له ویتده ر نه بووم به لام له ژیر هه ر دره ختیکى ئاوی رۆحیکم به جی هیشتبوو ته نانه ت هاو ریکانیشم ره نگ و سیمای منیان هه لئه مژی بوو، مالی مامم هه ر له مندالی مه وه کاره کۆریه یه کیان دابومی ئه و رۆژه ی که دی له زری به مه رگه وه گرتبوو له ژیر پیتی چه ن دین خۆفرۆشی هاو زمان که پتشره ویی جه جاله که بیان ده کرد بیست و چوار سه رکار و بزنی منیشیان پتچرایه وه و بردیان، دوا دره خت بوو بووه سیبه ری پشووی ئه و دیوه زمانه، بیرمه له سه رانی ماله که مان ها توچۆم ده کرد و خۆم بۆ تاقیکردنه وه ی شه شی زانستی ئاماده ده کرد، مالم له و شاره بوو که بۆنی خوینی لیده هات و هه موو شتیکی

جوانی تیا هه ره شه لی کراووو، ئەو ئیوارەیه ره شه بایه کی له راده به دەر توند یاری به پرچم ده کرد، می شسکم بوو بوو به مؤلگه ی هه زاران خه یالاتی پر راجله کین. ئەو ده مانه دلم بوو بوو به چه نندین به شه وه هه ره به شیتی به ده سستی نازیزیکمه وه بوو، قوتابییه کی هیمن و دل پر که سه ره دوا نه خشه ی نارامیم به زانده بوو. بیتباکانه ده چوممه ناو دیره کانی بیتهووده یی وانه کانه وه، ئیدی کتیبه که ی ده ستم بوو به نه خشه یه کی گه وره و ناواییه که مانه ی تیا دهر که وت تا ده هات داره کانی سه ورتز ده بوون، منیش له ناو جۆلانه کانی نامۆبیم ده شکاند، لهو جۆلانه وه فیری مانای سه فهر و ژیان بووم نازانم بۆ ئەو ئیوارەیه دلم به لای هاو پیکانه وه بوو، هاتوچوونی جۆلانه که م له ناو ئەو په ریه ده بینی که سه رنجم ئەدا، له پریکا گوریسی جۆلانه که م پچرا و که وتمه سه ره نه رز له نازاری شانی راستم هاتمه وه سه ره خۆم، ده بی ئەو دلەراو کتیبه چی بی، له ناکاو دهنگی دایکم به سه ره بانه که مان بلا بووه وه وه ک بونی ئەو ره شه ره یحانه وشکه ی نیتو لا په ری کتیبه که ی ده ستم که ده می بوو له ناوایی عاشقان هینا بوومه وه، له گه ل سه دای دهنگی دایکم بایه ک هات و ره شه ره یحانه وشکه که ی هه لوه راندم، به دوا یا چووم و هه لم گرت، له ناو ده ستم وردبوو، له گه ل دووباره بوونه وه ی دهنگی دایکم خه ریکی ته کاندنی پاشماوی ورده ره یحانه عاره قایه که ی ناو له پم بووم، پچرانی جۆلانه که و وه رینی ره یحانه که گومانیان لا کردم به یه قین لهو خه یالاتانه بووم هه رچه نده بانگی ئیکرام و هه تاو و سزام ده کرد جۆلانه که م بۆ چاک بکه نه وه وه لامیان نه ئەدامه وه، هه موو سه رگه رمی رینه وه ی ره شه ره یحانه کان بوون ده توت ده سکه نه ی عومرم ده کن، تومه ز دایکم زۆر له میژه بانگم ده کا و منیش لپی بیئاگام، که دهرگای سه ربانه که ی لیم کرده وه وتی باشه ئەو هه چییه ده لیتی ئەو جه جاله تۆشی راپیتج کرده وه، وه ره خواره وه به خیره هاتنی ئەو میوانانه بکه، ده لئین ئەمه رۆ ناوایی کۆچی بی نه زه ری کرده وه زۆربه شیان راپیتج کراون و کهس نازانن بۆ کوئیان ده بن، باوکی سزا و دایک و باوکی هه تاویشیان به ئیفا گواستۆته وه، من شله ژام و هه ره خه ریکی ته کاندنی

پاشماوه ی ره یحانه وشکه بوکه ی ناو له پم بووم که ده مگوت و ده مگوته وه ئە ی ریتگا و ئیکرام چییان به سه ره هات وتی ده لئین ریتگاشی به رکه وتوه، ئیدی دایکم شانی گرتم و رای ته کاندم، ئەو هه چیته بۆ چی وا ره ننگت په ریوه؟ منیش له به ره خۆمه وه ده موت نای ئەو هه بۆیه جۆلانه که م پچرا وه، زه رده په ریتی لیوان لیتو بوو له سه مای مه رگ و رۆین و جیابوونه وه، به په له هاتمه خوارن مائی مامم و پوورم به خۆیان و منداله کانیانه وه ره ننگ بزراک و لیتوبه بار له باخچه بچکۆله که ی هه وشه که مان به پیتلاوه لاستیکه کانیانه وه، بی هیتز و خه مبار دانیشتبوون، نه نکم تووشی حاله تیکی سه ره هاتبوو بی چاو ترووکان هه ره ته ماشای ئەو میشه نگی ده کرد که سه ری نابۆ ناو گولیکه وه و لپی نه ده گه را پاشان به سه ره رانی خۆی ده کیتشا و سه ری باده دا و ده بیوت به خوا ناواییان چۆل کرده وه، ئەوه ی توانی خۆی ده رباز کرد ئەوه شی له وئ مابۆه بووه میوانی ئەو خوتیمژانه ی که ناواییان بۆردومان کرد، نیگای خه ماوی منیش تیکه لاوی ورینه کانی نه نکم بوو، ئەوه ی که دلی ده گوشیم ریتگاش به ره ئەو لافاوه که وتبوو و جاریکی دی نایینمه وه، خۆ راسته من له وئ نه بووم به لام گویم له ترپه ی پیتی ئەو خیتله له بیرکراوه بوو که به زه بری تۆپ له ماله کانی خۆیان و ده دریان ده نان، تومه ز ئەو ره شه با نه عله تییه به راستی جۆلانه کانی پچریوه و ره یحانه کانی به ده سستی شوومی رنیوه ته وه و به پچی ره شه کانی هه موو گولاله کانی شیتلاوه، جه جال هات و لی نه گه را عاشقه که م دووه کان دواژه می به خته وه ری له سه ره سفره خه یالییه کان دانین، لی نه گه را دوا قومی هیوا ی تیکه لاوی خه یالی عه سه ره چایه کی سه ره سه کۆ ناو پرژین کراوه کانی وه فا بخۆنه وه، قۆرییه ره شه کانی سه ره کوانووه سارده و بوکان هیند به ته نه یایی هه لقرچان تا ناخیان وه کو دلی ئەو دایکه رۆله براوانه وشک هه لات و پشکۆکانیش سارد بوونه وه و ژیله ی ئەو نه هه م ته تییه دلەراو کیتی خستبووه دلی ئاسۆه، بونی چای سووتا و دلی شه مائی ئەو رۆژه ی ره ش کرده وه. خاک به ئەسه پایی ده گریا، پۆستال ره شه کان ئەزه ته تی بینینی

گولته کانيان ئەدا. له بهر په نجه زبړه کانيان گول بونی خوی هه لده وهراند، گولاله کان سوورايييان نه کرده قورگی ترسه وه، شوانه کانيش له مهر و بزنه کانيان جيا کرانه وه، به بی نه وهی بویان هه بی ناو له باعه باعيان بده نه وه، نه نکم پتی وتم نازه له کان به گومانه وه ته ماشای راوچييه بی ويژدانه کانيان ده کرد دهيانويست شوپن خاوه نه کانيان بکه ون، رۆله، پيش هاتنی جه جاله که که له شيره کان به ناوه ختا بانگيان ده دا، مريشکه کان بۆ دوا جار له چالی نه هامه تی نهو نسکويه ناويان ده خوارده وه، هه لده فريپن و دهنيشتنه وه سهر ليشيتواوانه وه که له شير بانگيان ده دا، پشيله کان له گرمه ی دووره توپ راو راوتنيان تی که وتبوو، ته نانه ت ميرووله کانيش وه که نه وهی بار بکه نه به کومه له دهاتن و ده چوون. نه نکم پالی به ديواره که وه دابوو ههر ده گريا و هه نسکی هه لئه دا و ده يگوت: ناخ هه لمه ت گيان چون بووی به قوربانی مال و مهر و بز، خوزگه منيش له گه ليان پرؤيشتمايه، تومه ز به دوو رۆژ پيش نهو کاره ساته مامم شتيکی له ده می پياواني شيخه وه بيستبو ئیدی خوی روو له شار ده کا و هه لمه ت به لای مال و مولکه که يه وه دائه نی نه با نه رز و شتيان بدریتی چونکه نه م هه والهيان بۆ چه واشه کردنی خه لکی بلاو کردبووه و ته ماحيان خستبووه بهر هه نديکيان، ئیدی شه وکه تی مامم خاوخيزانی خوی و ژنه که ی هه لمه تی ماميشم ده بات بۆ شار و ته نها نهو به ديار ماله که يانه وه دائه نی.

زۆر بوون نه وانه ی بوونه قوربانی که سانیکي خوويست و هه لپه رست، پاش نهو رۆژه چه ندين کالی و ريگا و هه تاو و ئيکرام بۆ وهرزی دووه می نه م درامايه به جی مان... جه جال رۆیی و چه ندين رۆله ی بی دايک کرد، چه نده ها پهری رۆح سووکی بی عاشق کرد، سه دان مندالی بچووکي وه کو پياو کرده بهرپرسی خيزان، نه ی نهو نافرته شوخانه ی که له بازار ی فافون و مس و نه گبه تی کاريان ده کرد، نه ی مندالانی قاچاغچی نهوت و به نزين، نه ی نه وانه ی فیری ده رۆژه ده بوون و لايانده دا، کی له م شتانه بهرپرسه. تا نهو رۆژه ی که راستييه کان روون بوونه وه من ههر وامده زانی ته نها شيخه و

خه لکانیکي وه کو نهو له م کاره ساته بهرپرس بوون، نه مده زانی کاتی مرؤف له خواسته کانی دابرا و هاتنه دی ناره زوووه کانی مه حال بوو درنده ترين مه خلوقی لی ده خلوقی. نای که که سه ر بوو له دلّم کاتی به سه دان مه به سستی بچکۆلانه م ده دی خه می به رتیه بردنی دايک و خوشکانيان ده که وه ته سه رشان، يا ده يانی وه کو شيوه و کانی گولته به رۆژه و ورده والهيان ده فرؤشت يا نه وانه ی ده بوونه قوربانی مين و کونه فافون و به که م نه ندایي ژيانيان به سه ر ده برد و دايکانيان له مالی پياوه گه وره کان کاريان ده کرد، نه نکم ده يوت: رۆله خو نه وشه وه سه گه لی ناوایی تا به يانی ده میان کردبووه ئاسمان و ده يانقرووسکاند. وه که نه وه ی بيانه وی نه م به لایه له خاوه نه کانيان دوور خه نه وه تا به يانی گه وره و بچووک له ناوایی نه نوستوو، ته نانه ت نازه لانيش به ناگابوون، تا رۆژی دوايی هه مووان چاوه پروانی نه م و هيشوومه يه بوونه. ده لپن سه گه که ی مالی حاجی ره شيد دواي ئيقای سه ربازه کان که وتبوو بونی به شوپن تايه کانيانه وه ده کرد، ههر ته قه يان له ده وره يری ده کرد و نه ده کشايه وه، تا دواچار پياوه کانی ده ولته گولله بارانی ده که ن و ده يکوژن، ده لپن پيش نه وه ی بيکوژن جلوبه رگی له بهر نهو سه ربازه دراندبوو که ده سستی رتيواری حاجی ره شيدی گرتبوو و ده ييرد، له پرپکا توپه بچکۆله ره نگاو په نگه که ی هه لبه ست به دهم باي به له کۆنه که وه غل بووه وه و له ده نگي موروه کانی به ناگا هاتمه وه به ته نها خۆم دانيشتبووم، تا نهو ساته ی ماندوویی جه سته ی نه شيتلام بيرم لهو ناواييهی رۆ چووبوو وه که نهو رتيواره ی له ريگای هه لته يه کی سه خت گير بخوات و زه رده خه نه ی سه ر ليوی به بينيني ترسی چاوی کارمامزبکه وه بکوژيته وه، نهو کاته ی نه نکم باسی کاره ساته که ی ده کرد بيرم به لای نهو عاشقانه وه بوو که زه مه نی راموسان و باخچه يه ک بيروه رييان له ژير نهو دارانه ی (چون دايک بوون) لی به جی ما، بيرم له وانه ده کرده وه که باجی تاواني گه وره کانی خويزان ده دا. بۆ نمونه هه لمه تی مامم گه لی ياده وهری و راستيی تالی له گه لدا رۆیی، زۆرترين نه شکه وتی نه ينی تيا نغرو بوو،

جوانترین ههستی یاساگی برده مه نفاوه، نا مبه خشن به ته و او ته تی نازانم بو کوی بردن، خو ئه و سه فهره به دهستی کهس نه بوو، ئه و رۆژهی که شوین پیی ئه ساره تیان هه لگرت هه موو شتییک رۆلی موگنا تیبسی ده دی، ده توت: ئه و حه شامه ته شوین هه یزتیکی خه فه که و توون هه ر هه موویان خه می رۆییی ئه به دی به سیما یانه وه ده بینرا، به لām دوو دلی ئا و رتیکی پیی ده دانه وه وه ک ئه وه ی به دزییه وه ماله ئا وایی له و مه فته نه بکه ن، من ده زانم ئه شکه و ته کانی ئه و دیوی ناخی مامم فره بوون.

یه کیان به ته نها خو ی و کالیی تیا نیشه جی بوو ئه وه ی تریش ئه و خه و نانه ی که له مه رگیش یاخین و نابینرین، ئه و ده مانه ی مه ته لی ئه شکه و ته کانی بو ده گیترا مه وه ناسکتر بووم له دلی ئه و پیرا نه ی که به ئاسته م بیاندوینی ده شله ژین و له سیبه ری ده سته کانی خو یان دلگیر ده بن. نه نکم باسی ئه وه ی ده کرد چۆن فریای کوری مامم ده نیرتیته وه بو ئا وایی تا ئا وینه و کلدانه له بیر کراره که ی سه ر په نجه ره که ی مالیانی بو بیتیتسه وه، ئه ویش له گه ل مامم ده بن، له و رۆژه وه نه نکم هه سستی به تا وانیکی فره گه و ره ده کرد تا کو مابوو به ره شایی خه لووز نه بو وایه چاوه کانی نه ده رشت، که مندال بووم ده مبینی هۆره ی ده کرد و فرمی سکی عاره قه ی کو لکی تیشانی رۆژه گه رمه کانی روخساری ده شو شته وه پاشان به چمکی کو له وانه که ی چاوه کانی ده سپیه وه، دایکم بو ی ده گیترا مه وه گوایه نه نکم ده موچاوی ده بووه سورمه ی کو له وانه که یه وه منیش په نجه م بو ی ده برد و ده موت: ته ته یه ... ته ته ...

***

ئهم شه وه بووه به عه شق و تا ویک تینویتییم ناشکی تی، بووه به له رزی ئه و ماچانه ی که به ده م حه سره ته کا مه وه هه لده وهرن، رۆینی من بو ناو تابلوی غرووبه که شتیکی حه قی بوو و توانای راوه ستانم نه بوو، راوه ستان زۆر مانای سه ختی هه یه، به بوئی دلی من نه بی زه مه ن ناروا. له و گه شته دا نازانم چۆن ئه و رووباره سه خته م بری که له ده روازه ی تابلۆکه ری پیی

گرتم، خو مه له وانیکی هینده لیها توو بووم به لām هه رگیز پیشتتر مه له م نه کرد بوو، ئه و ساتانه ی که مرۆف په سستی دایه گری گه رم ده بی، من هه می شه به بیستنی ئا وازیکی شیرین و بوئی زه مه نیکی پیرو وهرینی نا واده ی ئا واته کانم تیک ده چم، ئه و حاله ته عاتیفه و سوژی ته نه ییم ده کاته ده ریا و ده سته کانی له ناخما وهرئه دا وه ک ئه وه ی بیسه و ی دلّم ده ربیتیتته ده ره وه و بیفریتی، له برینی ئه و رووباره گه لی شتی گه و ره فیتر بووم، بوئی ده می ئه و ماسییا نه م خوینده وه که نه ییتییه کانی مه مله که تی ئاویان تیا شارابۆوه، له چاوی ئه و ماسییه چکو لانه را ده مام که ترسیان له ناو گه راکانیان حه شار دا بوو، له خواردنی ده می ماسییه گه و ره کان ورد بوومه وه بوئی نزای ماسییه بچو و که کانیان لیته هات، له سه ر ئه و به رده جوانانه ی مه مله که ته که یان وینه ی خو مم بینی، تا ده هات جوان ده بوومه وه.

تا گه بییمه ئه و به ری ئا وکه چه ندین ماسیم دی عه شقیان ده گۆرپییه وه، چه ندین مه فته نی پر له رۆژه ماندووه کانم دی، خو م و هاوړی سه فهر کردووه کانم دی به دوا ی یه کتر درێژه مان به چاوشا رکیتی ئه و مه له و انگه یه وه دا، کاتج سه ر ئا و که وتم ئه و نه دم زانی یه کتیک رایکی شامه وشکانی و به نازی ده سته نیانه کانی وشکی کرده مه وه ... ده سته کانی سزا ده توت شه خته ن. خو شی ده توت دره ختیکه و چاوانی به فر بردوونی، جلوه رگه که ی له رهنگی ئه و ئا وابوونه جیا نه ده کرایه وه، باله کانی له لقویوی داریکی پایزیی ده چوون بوئی گه لای وهریویان لی ده هات قه ره که ی بژ ده ت و ت له سالی درویتییه ی رۆحه جوانه کانه وه شانیه ی پیی نه که و تبۆوه، به رانبه رم راوه سستا و نیگا کانی پر بوون له خه ماوی دیدم، له پر چاوه کانی برووسکه یان دا و خاکی سه وزی ئه و تارا و گه یه یان تیک نا به ددانه مرواری ئاسا کانی لیوی خو ی ده گه ست، نیگای له هه ر بستیتیکی ئه و خاکه رۆکر دایه شه قی ده برد. منیش هاوارم ده کرد ئای سه بیرکه ئه وه دۆمه لانه دۆمه لان ... له و خو شی و هه رایه بووم ریگاش هات به ده نگمه وه له خو شیانا ده سستی سزای گرت و هیشواش هیشواش له من دوور که و تنه وه. ریگا کوره

رہشتالہ کہی جاری جارن چوارده به هاری به سهر تیپه ریوه، ههرگیز نوم نه بینیبوو سه مای جوړاو جوړ بکات و گوئی به سه رنجه تریوه کانی من نه دا، هه موو کاتی ناواتی نه وه بوو پیکه وه بدوین. له خویشیانا له ژیر نه و بارانه مهرگاوییه دا هه لده به زوی پییه کانی به ناسته م بهر زهوی ده که وتن ههر دوو به ناو نه و باخچه یه دا راوړاوتیان ده کرد. به لئی هه موو میوانی ناموئی نه و ولاته بی دایکه بووین، چونکه جگه له وانه ی که به سه رچوون که سی دی له بالییه ی نه و ناو بوونه دا به شدار نه بوو نه و انیش هیواش هیواش لیم دوور که وتنه وه ههر چه نده هاوارم ده کرد و شویتیان ده که وتم که سیان ناوړیان له تم تومانی هه ناسه م نه ده دایه وه، نه و سه دایه ی جگه له خو م که سی تر گوئیگری نه بوو جگه له هه ناسه م مافی به بوئی گوله کانی شه وه نه بوو نه و ان به ره و ناسمانه کانی نه و پارچه له بیر کراوه هه لده کشان. به لئی گه لئی ناسمانم بینی سه رسامی بوو به تاقه پیشره وی نه و گه شته نه فسانه بییه م، رهنگه کان به جوړی ناسویان جیا کردبووه ده توت سنوور بو ولاتیکی فره خیل و فره لایه ن ده کیشن، نای خودایه نه مه چییه خو لیرانه ش شه پر رهنگه، ده بی داگیر که ران ناسمانیان به ش کردی له ویشدا بستنی زه من شک نه به یین خه ونه کانی تیدا بینین، من نازانم سزا و ریگاش به ته مابوون جیگای خو یان له ژیر نالای یه کئی له و حزبه رهنگا وره نگانه بکه نه وه یا به تاسه ی رهنگه کانه وه نیگایان وا سه رگه ران بوو نازانم چون له فرینی نه و دوو عاشقه تی بگه م ههر چاوم بریبوو نه و ولاته رهنگا وره نگی سه سه رم، له ناکاو پیتم له بهر دیک هه لکه وت له سه ری نوو سرا بوو: ئیره ئیسگه ی هه ناسه تو راوه کانه، که هاتمه وه سه ر خو م بینیم له ناو چوارچیوه ی تابلوکه ی رامانا گیرم خوار دووه.

***

نه و روژانه ی چاوه پایزیکانی سزا له ناخما که وت ه په لده دان، میوانیکی دل ناسکی بناری جیا سه خته کانی ژیان بووم دوور له هه موو گه وره بوونیک گه مه م ده کرد، له سه ر نزرگه ی چرپه کوژراوه کانی مامم فییره

خه مگینی بووم به دیار شه و قی چرای حیقایه ته کانی ناواییه کی سه ر گه رمه وه فییره مانای کاره سات بووم، له پشتی ناگایی زه مه نیکی یاساغدا زه مینیکمان ناوهدان کرده وه که گه وره کافان په یان پی نه ده برد، نه و ده مانه نالاکافان جیا نه کردبووه هه موو تامه زرۆی بینینی کوتری سپی بووین، تا به شه قه ی باله کانی دلی خه موکی ناسمانان بو ناکرا کا، سزای گه نم رهنگی بالا بهرز، رهنگی چاوه کانی ناره زوویه کی پایزیانه ی تیا ده بینرا، پرچه رهش و خاوه که ی هینده قه ترانی و سه ره پرۆ بوو شه ری له گه ل شه و و ره شه باکان ده کرد، خو نه گه ر دلیشی هینده سه ره پرۆ و چه توون بایه ههرگیز ریگا متمانه ی به به لینه کانی نه ده کرد.

سزا چوار به هاری که متری له ریگا بینیبوو، هه همیشه ستایشی ده کرد و ده یگوت: نه و ریگایه ی که جوانی باخچه کانم پی نیشان نه دا نه و خاکه یه به تنوکی میهری من نه بی بو ن خوش نابی، هه موو هاوینی که سه ردانی دلی فینکی ناواییم ده کرد مندالیک بووم هاوړی هه موو نه وانه بووم که له چوارچیوه ی تابلوکه ناخاوتنیان بیر چوته وه، خو نای ههر یه که له وانه تراژیدیایه کی نه زیه تده ری نیشان دام، نه و ان هه موو نه وه ی نه و مه فته نه ناکامه بوون به لام خو جیا له من چونکه من هه همیشه سه رگه رم بووم به بچوو کترین شت دانه گیرسام نازانم هوی عه شقه ناکامه که ی نه و زه مه نه یه که تیایدا گه وره بووم، ئیدی نه و ان کویتسانی خه مه کان بوون و منیش له به شی گه رمیانا نه زیه تم ده خوارد. سالی جاریک خو م له گونا هه گه رمه کانی ده سته لات پاک ده کرده وه، ناوایی و شار دوو مه فته نی زور جیاوازن وه کو من و هاوړیکانم، نه وانه ی که خو شم ده وین و ده رو ن، من به رده وام رو خساری تازه ده ناسم و به هلمی یاده وه دیکان گوش ده کرتیم. خو تازه دلی من جیگای هیچ هاوده میکی تیا نابسته وه جگه له وانه ی که روین، سزا و ریگا نمونه ی نه مه ک و پاکی بوون. له دلی خه لکی ناوایی ئیمه هه موو به زه مه نیک قوناعی سه ره تاییمان بری، به لام جگه له من و ریگا که سی دی به رده وامی به و کاروانه نازاراوییه نه دا، که ناویان لی دنا وانه ی

شەیتان. ھەرگیز ئەو سالەم بىر ناچىتەوھە كە سزا مانى لە خواردن و ژيان گرتبوو، كاتى غەدر دەگاتە ئەو رادەيەى مافەكانت پى رەوا نەبىن، جەستەت دەبىتتە شتتىكى ئەوئەندە لاسار و چەتوون بەرگەى ھەموو ئەزىبەتتىك دەگرى، خۆ مرۆف دەتوانى ھەموو ھەلوئىستىكى توند وەربرى ئۆلەم تەنھا بەرامبەر بەخۆى نەك بەرانبەر باوكىكى دلرەق يا تۆلەسەندەنەو لە خاوەن دەستەلاتتىكى بى دل، كە تۆلەش لە رۆح و جەستەى خۆت دەسەنیتەو، وردە وردە دەبىتە مرۆفكى كىوى و جوانترىن بەشت تيا دەمرى كە ئەوئەوئەو و عاتىفەتە. ئەو شتەى كە پىناسە ناكرى و شوپىن و زەمەنى بۆ نىبە بەلكو رۆح تواناى فرىن و راوراوئىنى ناو ساتە پىچاوپىچەكانى زەمەن و باخچە و زىندان و بى ھىواى ھەيە.

مانگرتنەكەى سزا بۆ ئەو بوو باوكى رىگای پى نەئەدا بەردەوامى بەوانەكانى نەء بەدات و روو بكاتە شار تا پروانامەى ناوەندىش بەدەست بىتىن. بىرمە خەلكى ئاواى چوونە سەردانى تا رازى بى بەوئەى كەنیشكەكەى بىتريتە مالى پوورى بۆ درىژەدان بەخوتىدن بەلام بى سوود بوو... رىگا تواناى ھەبوو رووبەرووى باوكى بىتەو، باوكى دەيوت چۆن ئەم ھەموو دەغلىودان و ئاژەلە بەجى دىلى و دواى وانە و قوتابخانە دەكەوى و فىرى زانستى شەيتان دەبى، لەو رۆژەو رىگا شوپىن وانەكانى ژيان دەكەوى و ئاواى بەجى دەھىلى، بەتپەپوونى زەمەنىك دەتوانى باوكى ئاشت بكاتەو و مانگى جارئ سەردانى ئاواى دەكرد، ھەموو جارىك سزا دەست ئەكا بەگرىان و پى دىلى ھا كچى جوانتان لەگەلە، نەيدەزانى جگە لە ئەو كەسى دى دلئى پر ناكاتەو، نەيدەزانى تەنھا دەستەلات تواناى ھەيە لە يەكترىان جيا كاتەو. ئەو رۆژەى كە باسى گرفتەكانى خۆى و رىگای بۆ دەكردم من بوومە بووكەشوشەيەكى بى دل و گىان و ھەست دەتوت رۆحم شوپىن ئەو رەو خەيالەى دەربەست كەوتوو كە ھەميشە لە فرىنداىە...

وھك ئەو دەمەى سزا چىرۆكى ھۆشەنگى مامى و بىرى خانى پوورى

رىگای بۆ گىرامەوھە كە چەندە دلەبەستى يەكتر دەبن، ھۆشەنگ گەنجىكى لەسەرخۆ و ھىمەن دەبىت وەكو نەسىمى بەيانىان شەرمى چاوەكانى بىرى دەروئىتتەو، ھەموو رۆژتىك لە رىكى كانى چاويان بەيەكدى دەكەوى، ئەو دەمانە باوكى سزا برا گەورە و بەرپرسى مالى بابى دەبىت خۆى و ھۆشەنگ دوو براى بەتەمەن و دلئەسۆزى يەكتر دەبن، ھەموو خەلكى ئاواى بەو پەيوەندىيەى نىوانىان دەزانن، چەندىن جار مام ساىر دەچىتە خوازىنى بىرى كەچى باوكى رازى نابت، تا رۆژتىكىان لە پىاوىكى بەتەمەن ماردى دەكەن بەبىستى ئەم ھەوالە ھۆشەنگ پەلامارى تەفەنگ دەدا و خۆى دەكوژىت، پاش چەندىن سال زەمەن لە سوورانەو ناكەوئەت مام ساىر ھاوسەرى خۆى ھەلدەبژىرى و دەبىتە باوكىكى دلرەق، كچىكى جوانى دەبىت و ناوى لى دەنى سزا، كى دەزانى سزا و رىگا بۆ ئەو دەخولقىن تا بىنە قورىانى ئەو تاوانەى كە تەنانەت لىشى بى ئاگان... سزا چەندىن جار پى دەوتم: پىم مەلئىن سزا، من ناوم سۆزە و بەھەلە لە تەسكەرە ناويان نووسىوم، كە بەسزا بانگىان دەكرد ھەستى بەخورپەيەكى سەبر دەكرد رەنگى لىمۆبى ھەلدەگەرا و شپرزەبى لە چاوەكانى دەبارى، بەئەسپاى دەچۆو ناو زستانى خەمەكانى خۆى و رىگا، كە سزا فرمىسكەكانى سربىيەو زۆر لەمىژبوو شەلالى عارەقى دۇنيايەكى دوورە دەست بووم، دۇنيای عەشق، دۇنيای لەرزىن، دۇنيای دىلئىتى دەستى دەستەلات، دۇنيای گولە بەرۆژە بى خۆرەكان، ھەموو ئەم جىھانانە چىنەيان لە خەمى بەپىتى دلە ناكامەكەم دەكرد، ھەموو ئەو مەفتەنانە بوونە رەو پەرسىلكە و پاسارى جۆراوجۆر بەشى خۆيان لە زامەكانى دەروونم بەدەنووك كۆ دەكردەو، ئىدى توشى نەزىفى وىژدان بووم، بەگرىانىش سەبوورىم نەدەھات بەتپروانىن لە جوانىيەكانى سروسشىش نەدەھاتمەو سەرخۆم، ئەو ئىوارە كۆرى غەربىمان گىرا، خۆ غەرب تەنھا بى ولات ناگرىتەو، بەلكو ھەستكردنە بەبى پەناىى يا كە رۆژەكانت لى ياخى دەبن و شەوكان دەبنە مەزلگەى ناارامىت، دەبىتەو بەمنداىكى نامۆ وەك ئەوئەى لەناو باخچەكاندا گۆش كرابى و خوت بەسبەرەو

گرتبج، ئیستا که سیتبهرت لی یاخی بیت، ئەو ئیوارەیهش ئیمه بووینه سیتبهری چەندین سزای ئالۆز، چەندین نەیننی زەمانان لەخەو هەستاند، چەندین گوناھی سپیمان کوزاندەو بەلام خۆ گوناھەکانی باوکی سزا تا رۆژی حەشر پاکبوونەو هیان نییە.

***

پاش چەند سالیك پریگا دەگەریتەو بەو ئەو قوتابخانەیهی که مندالی تیا بەسەربرد؛ بەلام ئەمجارەیان وەکو پەيامبەرتیک زەرەخەنەنی مندالانی ناو ئاواپی دەکرده جوانی ژیان و ئارامیانی دەکردهو. ئەوانەهی جگه له راوراویین و راکردنی چۆلە که بەدار لاستیکەکانیان هیچیان نەدەزانی و هیچ لە مانای خوتبندنی ئەو بالندانە نەدەگەیین. پاش ئەو زەمەنە درێژە هەر دلێ بەلای سزاون دەبیت که هاتەو هەش تاقە هیواپی سزای بووراندەو، چەندین جار چوونە خوازیبینی سزا بەلام مام سابیر هەموو جارێ ئیزنی دەدان و دەبوت مەحاله خوتنی هۆشەنگی برام بەفیرۆ بدەم و هاوڕیتی ئەم خیتلە بکەم. مام سابیر چوارشانەیهکی کەلەگەت بوو خالیتی شین لەسەر لووتی کوترابوو، ریشە ماش و برنجیکەهی قەلەم کردبوو، دایکی سزا لە شەوی هاتنە دنیای سزاون دەمری، مام سابیریش ئەو نەندە بەنەمەک دەبیت سوتیند دەخوا که تاکو ماوه ئافرەتیککی دی نەهینیتە مالی خۆی. تا خوازیبینی کردنی سزا کەس مام سابیری بەم توورەیییهو نەبینیبوو، بەلام خۆ هەموو ئاواپی دەیانزانی کە مام سابیر وتی نە ئیدی هیچ لە دەستەلاتی کەس نامینتی، یەکەم جار خوازیبینی سزا بیدەنگی ئەو دیوێخانە دانەگری، ئەویش جەستەهی چون پەیکەرێکی تاساو چاودەریتە ئەو تەفەنگەهی که بەدیواره لە خشت و قور دروستکراوە کەو هەلئاسراوە، تا ماوێهەکی دووردریژ وەلامیشیان ناداتەو. ئەوانیش هەموو هەلئەسەن و دیوێخانە که جێ دیتلن، هەموو جارێ بەم شێوێهە ئیزنیان دەدا، پاش دوو سێ مانگ بەیە کجاری پێیان دەلتی نە، نا بەخوا من چۆن دۆزمنی هۆشەنگ بەختەوەر دەکەم، لە دواي ئەو هەش رپگا هەر لە چاودەرانی ئەو سزایە دەبیت که بۆ

سەندنەو هی تۆلە له رپگا خولقابوو، ئای که ستمە مەرۆف بکەیتە کەرەسە ئازاردانی کەسیکی بێ گوناھ، نەک هەر بێ گوناھ بەلکو عاشق. رپگا هەموو دەمی خەیاڵ دەبیردەو بۆ لای کانیه سازگارەکی ئاواپی بە دەم رۆزینی ئاوە کە یەو چەندین ئاوتینە بیگەردی دەبینی دەشکان، وینەهی سزا و هەتاو شکاوەکانی تیا دەبینی بەلام که تەماشای خۆری دەکرد سیمای ولاتیکی لیتل بوو، بەسەر سامییهو لە خۆی رادەما و سەیری لی دەهات، چەند رۆژی پیتش خوازیبینی کردنی سزا ئاوتینەکی بەر باخەلی لەسەر کانیکە لی بەردەبیتەو و درزیککی تی دەکەوی، ئیدی دەموچاوی خۆی لی دەبوو بە دووان و سیان... هەر لە شکانی ئاوتینە کەو دلێ پر دەبێ و شکستی داها تووی خۆی دەبینتی، ئەو دەیزانی بەبی هۆ تووشی دلتنەنگی نابیت، ئەو ئاوتینەیه هەر لە مندالییهو لە بەر باخەلی کراسەکانی دەبێ، هەر که خەیاڵ بیباتەو پەنا بۆ دنیایەکی ئارام لەناو ئەو ئاوتینە بەدا دەبات، ئاواپییهکی دووری تیا دەبینتی، ئاواپییهکی پرە لە شەمامە و کالەک و کانی جوان و گۆلی یادەوهری، که ئاوتینە کەهی شکاند ئەو دنیای ئەفسانەیییهشی وێران کرد.

لەو بەدواو تا ئیوارەهی دابراوە هەتایییه که دوور لە چاوی تیژی خەلکی چاویان بەیە کدی دەکەوت، لە بچووکتەین قسەو دلێ یەکتریان دەرەنجاند، زەرەخەنە کەهی جارێ بەسەر لیبوی هەردووکیانەو توژی گرتبوو، دەتوت بەختەوهری بەئاستەم لیبیان ورد دەبیتەو و لە کەناری ئیوارەیهکی خەوالتوو لە بیریانی کردوو. خۆ قەت ئەو ئیوارەیهم بێر ناچیتەو که بۆ دوا جار مالتاواپی لێ کردن من و ئیکرام و هەتاو دەچوونەو بۆ مالی سزا، چوار سال پیتش کۆچی بێ نەزەری ئاواپی بوو، که بەرپگادا دەرپۆشتین هەموو هەنگاوەکانی خۆمان دەرژمارد بەسەری ئەو چلە دارەهی دەستم خەتی چارەنووسی خۆمانم لەسەر خاکی بەرپیم دیاری دەکرد، پەنجەکانم بەجۆری کاریان دەکرد که هیچ ناگام لیبیان نەبوو تاگەییەن بەر دەرگای مالی سزا، لە وەرپینی سەگە سپیییه کەهی ناو دەرگای حەوشە کەیان هاتەو سەر خۆم.

***

ئەو رۆژەي كە رېنگا لە گەل ئەو حەشامەتە بەرپۆ كرا سزا شتییكى كەم دووی تەریقەتی عەشق بوو، لە دەسدانی باوكییشی ئەو وەندە تر سەرگەردانی كرد، زۆر بە پەلە بەرەو دارەكانی ئەو بەری كانییە كە مل دەنت، بەرانبەر بە درەختە كەي خۆی و رېنگا رادەوەستی وەكو ئەو هی بی دوینی و روخسەتی ژبانی لێ بخوازی، ئیستاش دەگێرنەو و چون نیگاكانی بە شوین تایی زبە سەربازیبیەكانەو بوو كە خەلكیان دەگواستەو و پاشان چون شوین پیتی ئەو جەجالە هەل دەگرت تا دەگاتە ژێر دارێكى نزیك ئاویی، بەهەناسە برکی رادەكات و لە هەر درەختیكى سەر رېنگا كەي گەلایەك دەكاتەو پاشان ئەو تاقە دارە كاتە سێبەری چاوەروانی چوار مەشقی دادەنیشی، نیگاكانی بە دەنووكی ئەو بەلندانەو بەر دەبوونەو كە پوشووی هیلانەكانیان دەگواستەو. سەر لیشیوانی چاوی بریبوو زەمەن، داوینی پر بوون لەو گەلایانەي كە بە دەم ریتو ریبونی بە سەربانەو فرمیسكى دەرشت وەك ئەو دایكەي بۆ مەرگی چەندین كۆزپەي ناو كۆشی خۆی ماتهەم بگێرێ، لە پر یەكێ لە خۆفرۆشەكانی لای خۆمان بانگی دەكا، هۆ سزا هۆ، ئا ئەمە رېنگا لێرەي وەرە بۆ لای، ئیتر سزا دونیا لە پێش چاوەكانی رەش دەبیت، وەك ئەو هی مەرگی گەلەكان بیاتەو دەكەوێتە سەر ئەرز و لە خۆی دەچێ، بەلام یەكێ لە سەربازەكان بە دزیبەو بە تاگای دینیتەو و ئیزنی دەدا، بە چاوی بە زەیبیەو تەماشای دەكا و دەلێ: برۆ لێرە مەمێن، سزا لە پەنای دارێكدا خۆی حەشار ئەدا تا گەردەلوولی رېنگا و بانەكە دەنیشیتەو پاشان دەست دەكاتەو بە گریان و دەكەوێتە رێ. لەو رۆژەو رووی سزا تابلۆیەكی رەنگا و رەنگە لە كەرنەقالی رۆین و كۆچ و گریان، كە سزا رۆیی هەموو سامانیكى بریتی بوو لەو گەلا وەریوانە و وینەيەكی رېنگا كە بۆ یادگاری لە ملی كردبوو، ئەو دەمەي رېنگا تەمەنی عەشقی راوەستا سزا حەقەدە بە هاری لە كەژاوی چاوەروانی بەرپۆ كردبوو، ئەو لە وانەكانی عەشقهو ژبانی ناسی و لە لاریكانی چاوەروانیدا سەری بەخشی بەرەشەبا.

پاش سەفەرە بێ نەزەرەكەي گەردەلوول ناسان بوومە وێرانە ریتوانییكى بێ سروە قورسی پیتاوەكانی مەرگەسات خۆشییبەكانی پیتیشیل كردم، ئەو ساتانە نامۆی ناو مەملەكەتی بووم كە پاش ئاوارەبوونم بە بۆنی كەوتم، ئەو جێ ژوانەي بۆم بوو سایی و گریانەكەم تیای هاتە جۆش، ئەو مەوسیمە تەمەنیك وانەي ئاسمانی بەروانینمەو بە جێ هیشت. لە هەر پیا سەيەكی شكستیك بەروخسارمەو دیار بوو. رەنگیك خۆی بەبیینمەو دەگرت، زامیكى سوور ئازاری ببینمی دەدا، تاقە رەنگ كە تاسەم دەكرد، رەنگی سپی بەلەكانی ئازادی بوو، ئازادی بەمانا گەورەكەي ئەویش بە پیا سەي ناو كۆلانەكانی ولاتیكى دووكەلاویدا دەمبینی، عاشقیكى سفرە دۆراو بووم، دەمێ بۆ هەللی ولاتەكەم نیگاكانم دەخستە گر، دەمێكیش بۆ كورانی گەنم رەنگی شارەكەم. تاوێكیش بۆ بۆنی خوشكە سەنگینەكانی مندالیم، ژەمێكیش بۆنی ئەو لیمۆیانەم دەگرت كە لە پشووی پیتج دەقەیی نیتوان وانەكانی یاخیبوون و قوولبوونەو لە ژبان، خۆم و دەستە خوشكەكانم لە كۆشكى قوتابخانە دەمانكری، گەمەي تام و چیتزی ئەو سەردەمەمان پێ دەكرد، هیتندە بە چیتزەو ئەو لیمۆیانەمان دەگوشیبە سەر زامانمان وەك بمانەو پیت كارەساتەكانی پاشەروژ بگرین و تامی ترش و تفت و تالی فیر ببن، وەك ئەو مرقەي كە تا دەمینی عاشقە و لەناو دەریای تاسەكانیا فیرە دۆران دەبیت و هەرگیز ناگاتە نەیتیبیەكانی دلێ ئا، ئەبەد چاوی بەبیینی ئەو بەردانە زاخا و نادات كە بە سیمای ئاوتنەیبیەو بۆی دەگەرێ، ئاخ ئەي زەمەنە قورپەسەرەكەم خۆ من ئەو رۆژانە تۆم بەگەلێ رەنگی ئەزبەتدەرەو ببینی، بەلام هیچ کامیان ئەو وەندەي رەنگی ئازادیت ئەزبەتی نەداوم، خۆ گەر ان بە شوین سەریەخۆیی بوو سەردەمی تاریكى و بیبەشیمان لە بچووكترین بەها جوانەكانی رۆشنايي.

ئازادی زۆر شتی لێ و بستین، ئەوین پەرستانی لێ داگیر كردین چ بەمەرگ و چ بەزیندان و زیندەبەچالكردنێ خەونەكانمان لەناو شەو خامۆشەكاندا، ئەو رۆژانە، نامۆیبیانە بریاری ژبانمان دەدا، شەوان بەدزەو

ورینه کافمان بهر لای سهربانی خهونه ناواده کان ده کرد، عه شقمان له نیو په ره ی رومانه یاساغه کانداه شاره وه، هه رگیز له و پروایه نه بووم له قه سا بخانیه کی دووره ده ستا مروث توانای خهون بینینی هه بئ به تاییه تی خهونی هه مه رننگ و یاساغ، که بونی مهرگ دایته گرتم جگه له تاماوی فرمیسه که کانم هیچ دلنه واییه کی دیم نه بوو. خو بونی نامویم ته وای نه و شه وانه ی داگرتبو که عه شقم له گه له ته ستیره کانا نه کرد، جریوه ی خه مه شین پو شه کانی روثانم ده بیست، ده سته کانم بو زه من ده کرده وه تا چینیه ی بیده ره تانی تیدا بکا و جیم نه هیلتی، که چی هه موو شته کان گوزهریان ده کرد، روث، خور، مانگ و ته ستیره و هاوړیکانم هه موو له رویندا بوون، ئای نه و ده مانه روین چهنده گوره بوو، چهنده سینگی فراوان بوو...

***

له پاش سه فهری نازیزان، سزا و هه تاو باری دهروونیان روث به روث تالوتر ده بیست، تا روثیکیان له بنکه تازه دامه زرتیراوه کی ئوردوو گای به جیم او هه کان بانگ ده کرتین تا کو خولی په رستیری بیین و پاشان هه ره له وینده ریش دایانده مه زرتین، یه کی له مه رجه کانی وهرگرتنی نه و په رستیارانه نه وه یه که پروانامه ی سه ره تایییان هه بئ، خو نه و انیش پروانامه یان سوو تاوه به لام به نووسین و تا قب کرده و یان قبو لیان ده کن، تومه ز له ریگای شیخه وه ئاسانکاریان بو ده کرت به بئ نه وه ی هه ستیشی پی بکن پاش چهن دین مانگ به و نه ینیه ده زانن نه ویش له ریگای دکتور (هه لکه وت) وه، روثیک له سزا ده پرسئ ئه ری شیخه ی خزمت چونه؟ سزا ده په شوکی و ده لئ خزمی چی، نه و خوینمه خزمی من نییه. د هه لکه وت به و قسانه تیک ده جیت و ده لئ پرواناکم نه و پیاوه نه وه نده نامروث بیت، خو نه و نیوه ی له م بنکه یه وه دامه زرانده و جیگاشی بو دابین کردن، نه و ده مه شیخه نه نجوومه نی ئوردوو گاکه ده بیت و ئاسانکاری بو خه لکی ده کات، سزا و هه تاو قهت له و باوره دا نین شیخه چاکه ی له ده ست بیت، له بنکه که دوو ژورریان پی ده دن. دکتور هه لکه وتیش زور ریزیان لی ده گری،

نه و بهرپوه بهری بنکه که ده بیت و نه وه ی ته نه ها جاریک دکتور هه لکه وت بیینی تا ماوه هوگری ده بیت، په یوه ندی نیوان سزا و هه تاو و دکتور هه لکه وت روث به روث خوشتر ده بیت و بهرپزه وه مامه له ی یه کتری ده کن، تا وای لی دی چهن دین پرسیار له سیمای ژاکاوی هه تاو سه ره دردینی نازان باوهر به قسه ی خه لکی بکن یا به کرده وه نیستای شیخه. به کارکردنیان له و بنکه یه دا گه لی خه میان بیر ده چپته وه، روثانی شکست و بیتهووده یی که سی ده وئ، هاوړیتی هیمن و خه مخوری ده وئ برینه کان ده ست و په نجه کانیان له کسپه یان که م ده کاته وه، نه وان هه ردوو بیمارن و زامه کانیان له ژماردنی نسکوکانی ته من ناکه ویت، وه کو دوو خوشکی میهره بان دلی یه کتری راده گرن، به نوره ده گرن و به نوره ش ئیشکی چاوانی یه کتری ده گرن، به هاریش مه مله که تی پر له خوره ی کانی و هه وهره وروسکه ی ناکاو و خوری پاش بارانی دل پر ده بئ، گوله کانیش مه ستیه کی روح ئاسا ده به خشنه رووی رو شنی هه تاو، زور جار به نه هاتنه دی ویسته کافمان دلان ده شکی به لام که جاریک و دووان و سیان ناوومید بووین ئیدی دلان ده مرئ، ئای له له زه تی نه و ساتانه ی که دلان پیشیل ده که ین و راهیبانه جه سته مان به ره نگاری توندوتیژی ژیان ده بیته وه، نه مه ش به ئاشکرا له هه لسوکه وتی سزا به ده رده که وئ له و روثه وه ی ریگا ده روا نه و دلی نه زری هه نگاوه کانی ده کات و چاوه کانی به هه له ته کانی نه و روث گاره ده سپیری، نه و ریگایه ی نیستا سه ری خوی به با ده سپیری و دلی به ده ستی بیته مه کی زه مه نه وه شه لاله له روین، خو شه قامه کانی خه یالی پره له ورده نرای به جیم او، ته ژبیه له ئاوردانه وه ی نیوه چل، بئ ئاگایانه ململانی کات ده کات و له بیده نگییا کاس و بی زمان دپته پیش چاوی ساته کان، هه ره ورات و له ناو سه رابی ژانه کان نوقم ده بی... به لام هه تاو به پیچه وانه ی سزاوه دلی به سه ره بیر کرده وه ویدا زال ده بی، خو له و شه وه ی که شیخه تووشی به رزبونه وه ی پاله په ستوی خوین ده بی و ده یگه بیینه بنکه که، هه تاو دلی خوی له ده ست ده دا. نه م پرسیارانه ده بنه ویردی سه ره

زاری و بهردهوام دهلیتتهوه. باشه مهبهستی شیخه له دامه زانندی ئیمه چیبه؟ ئەی بۆ خه لکی ئاواپی بهم جوړه لیبی تیگه یشتون، دهبی دهستی له ئەنفالکردنی ئەم خیلە ی ئیمه هه بی، بهمهش سزا توورپه ده بی و هه موو جارێک پیتی ده لئ، ئەوه چیت لی قه و ماوه ده لیبی ئیکرامت بیر چووه ته وه، هه تاو له سه ربادان زیاتر هه یج وه لامیتک شک نابات، چاوه کانی پراوپرن له گومانای رۆژه کان، هه میسه سه رگه رمی گه رانه به شوپن راستیبیه کان، کاتی خه یال مهستی دهکا نهک هه ر بیدهنگی دایته گری به لکو برژانگه کانیشی ناتروو کینتی، وهکو بیتیکی سپی و جوان پرووی له ناو شهوانی پرچی مانگی بهک شهوه دنوینتی. خو لپوه کانی دلکی مه ستن به نالی ماچه ته ربوه کانی عه شق، کاتی له خه یال دیتته وه، هه لده سیته سه ر پی بالای مامنا وهندی ئەوه ندهی تر له نجیهی رۆینه که ی جوان دهکات... رۆژانه گف توگو و گه مه و گالته و شه ر دهکهن. بهلام خو هه رگیز مانای زو بریوون نازانن. جگه له هه ناسه ی راستگویی هه ردووکیان هه چی تر ئارامیان ناکاته وه، جگه له وهش ئەوان له و پراویه دان جوانی مرۆف له کارکردنایه، له کاره که یاندا جی په نجیه یان زۆر دیار ده بی، به سوژه وه مامه له ی نه خو ش و کهم ده ستان دهکهن، خو مامه له کردنی «د. هه لکه وت» خالکی تری سه رکه وتنبانه له کاره که یان... بالای ریک و به رزی زیاتر که سایه تی به دهر دهخا، خو چاویلکه که ی ئەوه ندهی تر که سایه تی گه نم رهنگی جوان دهکا به لام ئەویش ده بیته به کیتک له قوربانیبه کانی عه شقی سزا و دلای ده شک.

***

هه موو جارێ که هه تاو باسی شیخه دهکات، سزا توورپه یی دایته گری و ده لئ: ئەوه چیبه ده لیبی ئیکرامت بیرچوته وه؟ وه لامی هه تاو نه گۆره، ده لئ نه خیر ئیکرام رۆحله به ریکی تره، ساتی به بی ئەو هه لئا کهم ئیکرامی من هه میسه نمونه ی غیرهت و راستگویییه، ئەو له هه موو ژیانیدا ته نها بهک هه تاو دناسی ئەویش منم به لام که ئەو منی نه وی و تفه نکه که ی لا پیرو زتر بیت، من چی بکه م، له دوا ی بینینی شیخه وه چه ندین جار ئیکرام

ده بینتی، به لام وهکو جارن نابی. رۆژیکیان له ئیکرام ده پرسنی باشه تو رات به شیخه چیبه، رهنگی ئیکرام تیک ده چیت و ده لئ باشه خو هه موو ده زانین خه لکی ئاواپی چیبان پی ده گوت؛ هه تاو لیبی هه لده قورتینی و ده لئ من له زۆربه ی ئەو قسانه به گومانم، ئیکرام دلای ده رهنجیت و له و رۆژه وه سه رنجه په پوله بییه که ی له روومه تی گولرهنگی هه تاو ده تو ری، رۆژان ده روا و مه رگی ته مه ن له تابووتی خاموشی شه وان ده نیژی، هه موو جارێک هه تاو و ئیکرام چاویان به یهک ده که وی، له باسی خو یان ده رنه چن و ده که ونه ناو باسی شیخه وه، که ئیکرام هه ست به و حاله ته سه یه ری هه تاو دهکا، شه ویکیان دیتته بنکه که و پیتی ده لئ من نیازم وایه برۆم بۆ چیا، ئەی تو چی ده که ییت؟ هه تاوی دل به حه سه رت قژه که ی له ژیر تریفه ی مانگه شه و ده بریسکیتته وه په رچه مه خاوه که ی له سه رچاوی لاده بات و ده لئ وه لامی ئەو پرسیاره له لای تو یه، ئیکرام ورکی بی هۆ ده گری نه ده توانی ده سه ردارای هه تاو بیت نه ده ستوانی له باوه شی شاخه کانی ولات دوورکه ویتته وه، چاوه کاله کانی هه تاو پرن له ئاونگی ناز، ده لئ ته گه ر به راستی منت ده وی ده بی لیتره بمینیتته وه، من ته نها هه ناسه ی تو سه بووریم ده دا، جگه له وهش ئیستا بیکه س ماومه ته وه. تریفه ی مانگ رۆشنا بی خو ی پی زۆر نبیه بۆ شوشتنه وه ی ئەو دوو تارما بییه جه نگا وه. سه ربانی بنکه که جیژوانیکی فره شووم ده بی بۆ ئەو دوو عاشقه که لله ره قانه. تا دی قسه کانی هه تاو دلای ئیکرام ده گو شیت و توورپه ی دهکا به په له به په یژه که دا دانه به زی. هه تاویش خه یال رایسه کیشیتته ناو مه مله که ته ئالۆزه که ی شیخه وه و پاش چه ند ساتی له گیزه ی دووره گولله یهک به ئاگا دی، به ره و په یژه که ده چیت له پلبیکانه ی دووه مه وه ده که ویتته ناو حه وشه ی بنکه که، له گرمه ی ئەو ئیکرام له ده رگای حه وشه که وه ده گه ریتته وه، هه ره ها سزا و دکتۆر هه لکه وتیش به په له فریای ده که ون، ئەوه ی پیویست کا بۆی ده که ن پاشان ده بیه نه نه خو شخانه ی شار. که ئیکرام ئەو روودا وه ده بینتی بۆ ساتی چاوی لیک نانێ. هه ر له بیی له خو چوونه که ی هه تاو ده بیت، جگه له وهش

توانای نییبه بچیتته ناو شار و نزیکی ئاهه ساردهکانی ههتاوی بی رهنگ داگیرسی. له پاش شهویک دهیینهوه بو مال، دهستیکی درزی بردووه دهموچاوشی بهئاستهم پرووشاوه. که دهروانیتته رووی ئیکرام دلای وهک قرچهی هاوینان دیتته کوئل و چاوانیشی زستانیک لهسهر سهبرینهکهی بهریا دهکات. بهلام له هه مووی سهبرتر په شوکانی سزایه که ههرگیز سهلامهتی ههتاو ناگه بیئتی. ئیکرامیش له پال سهری ههتاو دانه نیشی و دلنهوایی دهکات. ئهوه شهوه خهوه له چاوی کهسیان ناکهوی، ههر کهسهوه له لای خوویهوه پالی جوئانه کهی من دهنی، پیکه نینه مندالانه کهمان دهکانه سهبووری زامه تازهکانیان. له پاش دوو رۆژ، چیشته نگاویکی درهنگ ئیکرام به دیار ههتاووه دانه نیشی و باسی داها تووی خووان دهکهن، نه ئهوهیه ئیکرام واز له شاخ و دهرهوه بیئتی نه ههتاویش ناماده به له دووری ئهوه ژبان بهسههر بهریت، دیسانهوه بهینیان تیک دهچی، ههتاو دهلیته ئیکرام تو ههرگیز منت خووش ناوی، ئهوان لهم قسانه دهن، سزا خووی ئهکا بهژوووه کهدا، دهلی: ئیکرام زوو به خووت بشارهوه، زوو به پهله شیخه هات و پیتی وتم سهربازهکان گهییونه ته دهووبه ری بنکه که، بهخوا دهتگرن، ههتاو رهنگی زهرده لدهگه ری دهستی ئیکرام راده کیشی و ماچی دهکات دهلی برۆ من تووم ناوی خووت دهر باز که با نه تگرن، ئیکرام ناو پیکری ههسهره تاوی له ههتاو ده داتهوه، سزا پالی پتیه دهنی و دهلی برۆ وهختی ئهوه نییبه. ئیکرام دهروا به بیئتی ههوهی ههتاو ئاشت بکاتهوه، به دلی بریندارهوه شوین چاره نووسی نادباری خووی دهکوهی.

پینچ مانگ بهسههر جیمانی چه ندین ههتاو و سزا تیده په پیت. ههتاو گیرۆدهی بیر کردنهوه ده بی بیزاری رۆشناوی چاوهکانی دانه گیرسیتی، پاش ههفتهیه که له رۆیشتی ئیکرام شیرین خانی خیزانی شیخه دیتته سهردانی ههتاو و له ئه حوالی دهپرسی، ئهوه پازده ساله خیزانی شیخه ده بی، تهنها دوو کچیان ههیه، خو شه ویستییه کی بی ئه ندازهی بهرانبهر میترده کهی ده بی، سیمای وهفا دهباریتتی، بالایی بهرزی بهیداخه سپیییه کهی ئاشتیت

بیر دهخاتهوه. رووی گهنم رهنگی ئهوه ندهی تر له چاوه گه شهکانی دهوه شیتتهوه. هه میسه سهرووشی سپی بهسه ره وهیه، کراسیکی ته نکی تهخته رهش تنیک سپی دهپوشی و سه لتهیه کی رهشی قه دیفه ی سورمه داری له بهردایه زیاتر له ته مهنی دهوه شیتتهوه، پرچه ره شه کهی تال تال راوه ستاون ده لیتی شهوی دهی جووره و به شوین بووکی ناکامه وه ویتله، تا بلتی دلنه رم و میهره بانه گفتوگۆ شیرینی هیندهی تر شیرینی دهکا، ئهوه یهک دوو جارهی که دیتته دیدنی ههتاو، سزا سه رسام ده بیت، ههست بهو پرسیاران ههکات که به سیمای ههتاووه دیارن، به تایبه تی له پاش ئهوهی ئیکرامیش دهر باز دهکات، نهک ههر ئیکرام به لکو زۆریه گی گه نجانی ئوردو وگای لهو رۆژهدا ئیزن داوه و قوتاری کردوون، چه ندین پرسیار له لای سزاش دروست ده بی، باشه کی دهلی شیخه خراپه! له وانه یه ئه ویش قوربانی دهستی غه دری زهمهن بیت.

ئهوه رۆژهی شیرین خان دیتته خوازینتی ههتاو بو شیخه، ههتاو هیچ وهلامیکی لای نییبه، تا بیلتی خه یال ده بیاته وه بو لای ئهوه شهوهی که قه دهر وا دهکا ئه م بهسه رنجه خه والوهکانی ئیشکی ئاهه ساردهکانی شیخه بگریته، که چاویش هه ل دیتتی مه حه به تیکی فره به تین له ته ماشایه وه هه لده قوولتی و دلی ههتاو دهکاته هیلانه. ههر ئهوه عه شقه ی شیخه یه ده بیته هۆی هه لمالینی نه یینییهکانی پیش زهمه نیک. راسته ههتاو که وتبووه ژیر کاریگه ری ته ماشای شیخه وه به لام ههرگیز بروای نه ده کرد بیته خوازینتی، چاوه هه سه ره تاوییهکانی ههتاو دهبنه دوو شاره خاموشه کهی من و نیگا کانم پر دهکهن له ختوووه و گومان، گومان له خووم، له دهسته کانم، گومان له لیوی دلداره کهم نه با تامی راستی عه شقی بیر چوو بیسته وه، گومان له رۆژانی غوربهت و بی دالده بیم له کووشی قه سه باخانهکانی شاره کهم، گومان له رهنگی ئهوه خو پتانه ی که به گولله ی ویتل فواره دهکهن، خو گومان له بوئی دوو که لی شاره کهم هیندهی تر ته قه زام دهدا تا دیمه وه سه رخووم، گومان له چاوهکانی خووم ده کهم، نه با نیگا

قهقهه سیکانی سووتامی به جاری بیر چوویتهوه، ئەو هه موو گومانه جوانانه له شاره خاموشه که ی چاوانی هه تاو ده مگریتنی، ئەو رۆژه هه تاو به شیرین خان ده لێ جیم بیله تا بیری لێ ده که مه وه، پاشان من ده سگيراندارم. به لام سزا به پیچه وانیه هه تاو بیر ده کاته وه، ئەو به یه که جاری دلی خوی پیشیل ده کا، چه ندین جار هه لکه وت باسی خوازیینی ده کا، ته نها ماتی دایه گری و ده لێ مه حاله من له پاش رینگا به خته وه به م، پاشان ده ست ده کاته گریان، پاش تیرامانیکی قوول سه ری بائه دا و ده لێ نه وه ی تو بیری لێ ده که یته وه مه حاله، مه گه ر تو نازانی شه قامه کانی ناسو ده بیمان پرن له ئاوردانه وه و دوو دلی و نیازی نیوه چل. نا جگه له و رینگایه ی (رینگای) و نیووم غه ربییم له هیچ مه ئایه ک ناشکی. رۆژان تیده په رن و چاوه پروانی رووباریکی دل گه وره یه سه رچاوه که ی له ده روونی زوخوا و ناسای چه ندین سزا و هه تاوه وه هه لته قوولێ، ئەوه نه ده ی ئەوانیش شیخه رۆژه کان ده ژمیتری و چاوه پروانی وه لامی هه تاو ده کا، تا رۆژیکیان شیرین خان دیتته وه بو لای هه تاو، ئەو جا سزا له مه سه له که تیده گا و په شوکانی هه تاوی بو پروون ده بیته وه، پاش خیراتن و دانیشتن شیرین خان ده لێ به سزا، سزاخان خو توش خۆمانی ئەوه مانگیکه من چاوه پروانی وه لامی هه تاوم، خو شیخه ئارامی نه ماوه. هه تاو سوور هه لده گه ریت و چه ند دلۆپه عاره قه به ک ده نیشیته سه ر هه نیه ی ده لئی ئاونگی به هاره و روخساره خه الووه که ی به سه ر ده کاته وه... ده لێ شیرین خان چیت لێ قه و ماوه چما که س هه یه خوازیینی بو میردی خوی بکات، چاوه کانی هه تاو بوونه وه رزی هه مه رهنگی تابلۆکه و ونبوونه که ی منی تیا نوقم بوو، نازانم چاوم راست ده کا یا خه ونه ده مباته وه، پاش نه وه ی سزا و رینگا هیتواش هیتواش به ره و ئاسمانه هه مه وه رزه که هه لکشان، منیش له ناو تاراوگه که ده گه رام دوای ئەو مرۆقه نه ناسه که وتم، نازانم به ژنی شه و یکی بیدار بوو یا ئیشکچی خه مانم بوو، هه ر به دوایا ده چووم نه ویش به خیرایی لیم دوور ده که و ته وه ههستم به سه ر ما ده کرد و تاسه ی دهسته کانیم ده کرد، ده موست روخسارم

له ناو سینگمدا نوقم که م، رۆژووی ئەو ماندویتییه ی پی بشکیتیم به لام پیی رانه ده گه یشتم ناشنایانه تاسه م ده کرد، چه ند هه نگا و یکم ما بوو بیگه می له نا کاودا بوئی غه ربی لێ هه ستا، ئای ئیکرام گیان ئا نه وه توئی، ئەی نامناسیته وه، له وه ده چوو نه یه وی رینگا و شوینی خۆیم پی نیشان دات، له پشتته وه کراسه که یم راکیتشا، روانیم له گه لای دار به پرووه. سهیری ناو دهسته کانیم کرد پر بوون له به پرووی رهنگا وره نگ، به پرووه کان به رده بوونه وه سه ر ئه رز، شین و سوور و زهرد و قاوو بییان ده نواند، ئای خودایه چۆن به پروو رهنگا وره نگ ده بی، خه یلی خۆم به بیینیته وه خه ربک کرد به لام به زه رده خه نه که ی جارن سه ری خو شه ویستی بو م له قاند، شه بقه سپیه که ی هه ر به سه ره وه بوو، وتم ئا شه بقه که تم به درێ، به ده م ته ماشا کردنه وه دای به ده ستمه وه له پر پکا ملی رینگای گرت و به ره و تاراوگه که که وته ری، منیش به په له دوای که وتم پیم له و به پرووانه هه لده که وت که له دهسته کانی ئیکرام به رده بوونه وه ده توت دار به پرووه هه ر ده رۆی لپی به جی ده ما منیش شه بقه که ی ئیکرام کرده به رچه ی به پرووه کان له ولا شه وه رینگا و سزا له بیاسه ی ناو تاراوگه که بوونه وه، له هه مووی سه یرتر مه غربی هه مه وه رزه گه مه یان به هه موو جو ره میوه به ک ده کرد که بیینم رهنگم فره لیمویی بوو. هاوارم کرد ئای خو نه وه سزایه، به په له به دوایان که وتم، ئەوان دوو عاشقی مه ست بوون جیا له دونیای بی ئارامی مندالانه گه مه یان ده کرد وه ک نه وه ی له مانای عه شقا شه لال بوین هه لده به زین و راو راو بییان ده کرد، به په له گه رامه وه دواوه و به ره و ئیکرام چووم تا هه والی هه تاوی لێ بپرسم، ئەوه نه ده روخساری شه وای بوو ده توت دوور له خو ر مه ست ده بی، نه یشم زانی ئیره جهرگه ی ئاوابوونه بۆیه هه تاوی لێ نییه.

دوو باره دوویان که وتم و هاوارم ده کرد: سزا، رینگا، ئیکرام وه رن با لیره دیلانیکه مان هه لخه یین و وازی بکه یین - ئاده ی گوریسه که بیین، ئیکرامیش سه رقالی کو کردنه وه ی ئەو هه رمیانه بوو که سزا و رینگا بۆیان

دهاويشتم، ئيكرام دهيانىكرده ناو شه بقره سپييه كه ي دهستمه وه، پاش توژتيك ههر سيكيان هاتن باز نه يه كييان له دهووم، دروست كرد، ئيكرام وهك يه كئي بيه وي نوژ بو ده مه وتاريك بووني بكات، له سه ر نه ژنو دانيشت و به چله دارتيك له سه ر خاكي تاراوگه كه ويته ي مانگيكي ته او ي كيشا، سزا و ريگاش به په نجه لي موييه كانيان پرچي منيان بو ن خوش ده كرد، نه وه ندهم زاني ئيكرام تابلويه كي كيشا تومه ز پاله واني ناو ناو ابوونه كه كه پشتي ليم بوو و ده رويي خو م بووم له هه مووي سه مه ره تر نه وه هه موو ميوه يه چون له وه رزيك و خاكيكدا ده روين، تا كو كه ي ناوه ختي ده ره ست به ناگاي هينا مه وه ده موچاوم به فرميسيكي نه و ديانه يه ته ر بووبوو، تاكو چاوه كاني هه تاو نه وه هه موو وه رزه به ري ده خا، شيرين خان ههر چاوه رواني وه لام ده بيت، له ناكاو ده ست ده كاته گريان و ده لي: دوا وه لام ده وي، هه تاو ده لي باشه كه ناو ها سه غله تي چون خوازييني من ده كه ي بو مي رده كه ت. شيرين خان ده لي خوا نه كا نه و تاسووده ده بيت، چي بو ي من بو ي جيبه جي ده كه م نه وه ي راستي بيت له شه وي نه خوشييه كه يه وه كه چاوي به تو كه وتبوو توشي له رز و تايه كي له راده به ددر بووه و ههر ورينه به تووه ده كا، من ده زانم جگه له هه ناسه ي تو هيج ده رمانتيك چاري ناكات، خو م بو نه وه ناگريم ژنم به سه راديت، چيروكي شيخه خه ميكه تا ماوم له بيري ناكم، نه و له ژبانيدا دوو هه تاوي خوش ويستووه چون ده بي له هه ردووكيان ناومي د ب، به بيستني نه م رسته يه هه تاو سه رسام و بيده نگ ده بيت و خه بالي زور له وان دوور ده كه ويته وه و دلي ده بيته كو تره سپيه كه ي لاي خو مان. ده مي ئيكرام هه لي نه دا و ده ميكي ش شيخه ده سته مو ي ده كا، شيرين خان ههر له باسي نه و روزه ده بيت كه چون شيخه پاش مه رگي هه تاوي يه كه م بريار نه دا كه س نه كاته هاوسه ري خو ي، باوكي به زور رازي ده كات و شيريني بو ماره ده كهن، باسي نه وه ده كهن كه چون پاش گواسته نه وه ي به و راستييه ده زانيت، فرميسيكه كاني نه وه نده ي تر نه و رابردوويان به تين نه كرد، پاشان وتي من سويندم خوارد كه ههر

كه سيكي خوش بو يت بو ي ماره كه م، به لام خو نه وه هه ميشه باوكيكي به نه مه كه بو خو م و مندا له كه م. هه تاو زور جه ريئانه هاته قسه، نه ي نه وه ده ستي له فه نابووني كه سو كاري ئيمه نه بوو؟ شيرين خان به زه رده خه نه وه وتي: نه و يش خوا ده يزاني، ناي ت تو بروا به و قسانه ده كه يت... له كو تايي قسه كانيان شيرين خان ده لي: كه ي بو وه لام بي مه وه و چي به شيخه بل يم، هه تاو ده لي: هه تاكو ئيكرام نه بينم ناتوانم هيج شتيك بل يم.

***

ده مه و گه لا ريزاني جواني ده بي، هه له وريني رو ح و رووتبوونه وه ي دره خت ولا تي مه رگ به ريا ده كهن، گه رده لوول هيله به سه روش ده كا، گه رانه وه ي كو چكر دووه كان دره نكي به سه راديت، چاوه كاني سزا په يتا په يتا رو شنابي ده ريزن له دووري نازيزان زور سه خت ده بي گريان و دوشدامانه له كو شي نه و جه نجاله دا. به تاييه تي مه سه له ي مي رده كرندي هه تاو به شيخه ده بيته گرفتيكي ئالوز، شه و روژ دلي سزا ده گو شي. ههر كه باسي شوو كرندي هه تاو ده كهن چاوه كاني ده بيته مه مله كه تي ترس و گومان، ئيكرام رو يي نه هاته وه نه و يش گرفتيكي تره، نه و ده مه بوو كه عاشقان تفه نكيان هه لده بژارد و جيگاي گه رموگوري عه شقيان به جي ده هيشت، بينازي تاقه سه بووري شوخه كچان بوو. دا يكان چاو له ريگا هوزه ي گه رانه وه ي رو له كانيان دلي به ردي ده كرده ناو. دلگه رمييه كي نه وتو بو نازادي جو شي ده داين ههر مه پرسه، خو هه رده م داميني چيا گه روي له كچاني بي ناز ده برده وه و ده سگيرانه كاني فريو ده دا، نه و ئيواره يه قه ددر ديت و له په نجه ره بچكو له كه ي ژوره كه ي سزاوه چه ند چرپه يه ك ده چرييني ته گو يي، وه كو نوووكيكي ته نها هه تا دي جواني ده يپوشيت، گشه ي ره شه با فريوي ده دات، خو پيش نه وه ي له چاو ون بيت، هه لكه وت لي ي ده پرس ي: نه وه چيبه سزا بو وا جوان بوويته ته وه، تومه ز بيستاني كو نه هه واران له سه ر بالي ره شه با بانگه ييشتي ده كا، به ده م خه ياله وه ده رگاي ژوره كه ي ده كاته وه و ريگا ده بيني ورده ورده وه كو سه راب لي ي دوور نه كه ويته وه،

سزا دواى خه يالنه كه ي ده كه وى و ريگاي گوندى خو بيان ده گري، خو ريگايه كي كورت نييه تا ده يگاتى به لام گه ران به شوين ريگا بو هر كوي بيت ناوه دانبيه هر ده روا و ده روا تا ماندوو ده بيت، ره شه با ده بيته ده ستي غه در و گه مه به جه سته ي نه و به سته زمانه ده كات، سزا ده بيته نه و دوميه يه ي كه له مندالي هم موومان له ژيري دار تووه گه وره كه له بيرمان كرد نه و يش بهر هه نگاوى غه در كه وت و با ر فاندى، نه و گه رده لووله سهر گه رمه پييه كاني له كار ده خات، سهر پو شه كه ي ده فريتنى، په يتا په يتا به ره و ناسمان هه لده كشي و دووباره به رده بيته وه، تا ده توانى به سينگي ره قى به ردى ده كيشى تا له سهر گه رده كه ي نزيك مالى شي خه وه به رده بيته وه، كه دپته وه سهر خو شتيكي رابردوى له بير نه ماوه، ته نها نه و لاوه ده بينى كه نه مري له زيندان به ربووه و باسى سه فه ره كه ي سزامان بو ده گي پيته وه، تومه ز له ده ست سهر بازه كان هه لا تووه و به دوايه وهن، بو يه ريگاي خو ي ده گوري نه كو سزا ببين و ده سدرتي بي بكنه نه سهر، هر نه و ده مه خو ي نه دا به ده ستيا نه وه تا ريگاي سزا يان لي بگوري و سزا نيوه گيان ده بيت و هبزي راوه ستاني نامينى، به گانگوله خو ي ده گه بينينته ژير داره گه وره كه ي ناوايي، نا له ويدا دوايين هه ناسه سارده كاني به رجي خه والوى ريگا ده سپيري، چنه چركه يه ك پيش جيا بو نه وه ي له دونيا، باوه ش نه كا به قه دى نه و دره خته ي يه كه م ديداريان تا ليتوه كاني به خوين دين ماچي دره خته كه ده كات پاشان ملي دهنى به لاره وه و زه رده خه نه كه ي كونه هه وارن به دهم مهرگي په پوله يه كه وه دهنيشيته سهر ليتوانى، نه مه نه و دره خته يه كه به بزنى عه شقى ناكام گه وره ده بيت، له و روزه وه وشك ناك و چوار وهرزه چرو ده كا و سه وز ده بي سزاش بتيكي جواني ته ريقه تي نه و دره خته يه و به شيكه له و حوزنه جوانه ي كه به سه رجوو، هه موو ساليك له روزه ي مهرگي سزادا نه وينداران ده چنه ديدنه ي نه و نزرگه يه، خه مه كه نيان دابه ش ده كهن، نا له ويدا چريه ي حه زه مه حاله كان ده گوري نه وه، نه وانه ي خو بيان له رتي عه شق نهرز ده كهن به ده وري ده سوورپينه وه و په روي

ره نگا وره نگ ده به سته لقه كانيه وه، نه و دره خته به هاريكي گوشه گيره و عه شقى هه مهره نگ ناوه داني ده كاته وه نا بهم جو ره ريگا ده روا و دلي سزا له گه ل خو ي ده با، نه ميش له پيناو په پوله ي زه رده خه نه كه ي جاراني خو ي نهرز كرد و به راته تي هه تاوى له لاي ده ستيكي به نه مه ك جي هيشت. نيستا هه لكه وتيش يه كي كه له و قوربانينا نه ي كه دلي وه ك گولداني دهم گه رده لوول ده شكيت و ناوميدانه ده روا نيته شه قامه كاني خو ر و نيواره بين مه وسيمه كاني عه شق، له و روزه وه ي ريگا ون بوو، دلي وه كو كوتره سپييه كه ي لاي خو مان هه لدا و بهر تايه ي نه و زيله سهر بازيبانه كه وت و تاسا به بين نه وه ي هيج كه سي گوي بو گمه ي شل كا، هه موو دهم ده يگوت شه وان كه گمه ي نه و كوتره دپته بهر گويم له تاريكي خه يالندا به شه قه ي باله كاني خه مه كانم ناوه دان ده كه نه وه. هه والي مهرگي نازيزانم بو ديننه وه، نيدي سه رنجي رو ده كرده نه رز و تا ده هات هه نسكي ده دا و پاشان ده نووست.

***

له پاش كوچه بين نه زه ره كه ي سزا، هه تاو به تاقى ته نيا ده مي پيته وه، هر نه و ده مه ده نگوياسي گه رانه وه ي هه ندي له نه نفاله كان بلاو بووه وه، نه و خيله ي كه هيج له ده نگوياسي وهرزه كان نازانن وه كو په له ي ناسماني تاراوگه كه ي من هه نديكيان ده گه رينه وه و هه نديكي شيان بهر هه وره برووسكه ي چاواني بي به زه ي روزه گار ده كه ون و ريگاي هاتنه وه بيان بير ده چپته وه، هه ر كه سيك دپته وه، هه تاو به په له ده چپته پيرييه وه به خي ر هاتنه وه ي ده كات هه والي دا يك و باوكي و ريگاي لي ده پرسى به لام له هه ر كه سي ده پرسيت هه والي دا يكي هه تاو نازانن و ده لين بهر چاومان نه كه وتووه، به لام خو باوكي هه تاو و ريگا و باوكي سزا بهر غه زه ي ناپاكان ده كه ون، له و روزه وه ته نيا شيخه ده بيته په ناي هه تاو، تا دي خه م دلي ده سويت و ناوميدانه روزه گار به ري ده كات، خو شيخه زور به شوين سزادا نه گه ري به لام نه وه ي له خه يالي كه س نه بي چووني سزايه بو ناوايي،

روژتیکیان شیرین خان دهچیتته لای هه تاو و پیتی دهلی شیخه منی ناردووه به شوین تو، ئیستا که تو به تهنیایت ته گهر ده ته وی پرسی به ئیکرام بکهیت، ئەو ناو نیشانی مالیکی داومه تی زۆر له تۆردووگاوه دوور نییه به لام نابن کهس به چوونمان بۆ ئەو شوین بزانیت، هه تاو هیچ چارهیه کی تری نامینتی ده لیت ته گهر ئیکرام رازی بیت من شوو به شیخه ته کهم، به یانییه کی زوو، جریوهی بولبول په ردهی گوپی گهردوونی به موسیقایه کی شیرین دهله راندهوه، پاش چه ندین مانگ له چاوه روانی نازیزان ئیدی هیچ هیوایه ک نامینتی بۆ گه رانه وهیان، به تابییه تی که به شیکیان هاتنه وه و ئەوانی تر ناومید بوون، شیرین خان و هه تاو ده کهونه ری، دهمه و چیشته ننگاویک ده که نه نزیکتین شوین له پاش برینی دهشتایی نیوان تۆردووگا که و ئەو خانووه قورانهی که شیرین خان بۆیان ده چی، زهوی زهرده و گه لای درهخت وه کو ئەوانه ی که رۆین له وه ریندایه. لاده نه نه ئەو مالیه کی که شیخه ناو نیشانی داونه تی، ماوهی نیو کاتژمیر دانه نیشن. پوره پیرۆز ژنیکی که له گه تی په شتاله ده بی چاکی و خوشهاتنیان لی ده کات و ئاو و چایان پیشکهش ده کا و ده که ویتته هه والپرسینی شیخه. له گفتوگوئ شیرین خان وا ده رته که وی پیرۆز که کیمی شاره زای ئەو پیشمه رگانه به که بریندار ده بن و نه خوش ده که ون خوئی و مائی کورپیکی له و ده شته نیشته چی ده بن، ئەوه ندهی تر شیخه له پیش چاوی هه تاو گه و ره ده بیت، پاشان شیرین خان هه والی ئیکرامی لی ده پرسیت، پوره پیرۆز زه رده خه نه یه ک لیوه کانی دهنه خشیتی و ده لی به لی له دوینتی شه وه وه هه والی پی گه یشتووه به لام له وانیه تا ئیواره نه گه ریته وه بۆ ئیوانه، په نگه هه تاو ئەوه ندهی تر پایز دایه گری و هه ناسه یه کی قول هه لده کیشی چاوه ده ریته ده رگای هه وشه که که له ته نه که دروست کراوه، دهمه و ئیواره له وه رینی سه گه ره شه که ی مائی پوره پیرۆز که له ناو ده رگای هه وشه که خوئی مات دابوو راده چله کتی، ئیکرام به ردپیکی بچکۆله ی بۆ ده وه شینی و ئاورپیکی لی ده داته وه پاشان به رووی خوشه وه دیتته ژووری و خیراتی هه تاو و شیرین خان ده کات، ژنه که ده روا به چیشته

لیتانه وه خه ریک ده بیت، که ئیکرام له هه والی سزا ده پرسی ده چیتته ناو دونیای تاراوگه که ی منه وه و ناخفتنی بیر ده چیتته وه، که دیتته وه سه ر خوئی زهمه نیک وه هم و مندالی به چی دیلی روومه ته کانی بوونه ته جوگه له ی ئاهه سارده کانی ریگا و سزا. پاشان رووده کاته هه تاو و پیتی ده لی: ئەی تو نیازی چیت هه یه، چاوه کانی هه تاو چه ندین دیه نی هه لوه رینی باخچه کانی تیا ده بینرا، په یتا په یتا گۆناکانی ده ژاکان و گوله هه سه رته له لیوه کانی به رده بوونه وه و ده مردن، ته نه ها فرمیسک روومه ته کانی له غه در و بی ئەمه کی ئیکرام ده شوشته وه، ئەوه ی راستی بی ونبوونی سزا ترسیکی گه و ره ی خسته دلی ئیکرامه وه تا وای لی هات گوپرا به لی قسه کانی شیرین خان بی، شیرین خان سه رپۆشه که ی ریگ ده خست و قسه ی ده کرد منیش بۆ کاری خیر هاتوومه ته لای تو، شیخه منی ناردووه تا دوا وه لام له تو وه ربگرم. ئەه گه ریش بۆ خوئی ده ته وی، ئەوه پیرۆز بایستان لی ده کات. ئیکرام به ته و او ته دی ده شله ژئی و زمانی له هه رفیکی ویزدان گیر ده خوا، هه رچی ئەکات وشه که ی بۆ ته و او ناکری، شیرین خان ده شله ژئی و ده لی ئە به رۆ، ئەوه چیتته ئیکرام گیان، ئیدی بیری ده چیتته وه لای شیخه و تووشی سه رسامی ده بیت، له دلی خویدا ده لی ده بی ئەم خالی لیکچوونه ی نیوان شیخه و ئیکرام چی بیت، ئەو شه وه له مائی پوره پیرۆز ده مینته وه، ئەوان ته نه ها دوو ژووریان ده بیت، یه کیان بۆ ئیکرام ریگ ده خا و ئەوی تریشیان بۆ هه تاو و شیرین خان و خوئی، به لام هه تا دره نگانئ به ته نیا به جیبیان دیلی ئیدی شیرین خان و ئیکرام باسی کاروباری ئاوابی ده کهن و پاشان له گه ل هه تاو باسی مندالی و گه مه کانی خویان ده کهن، حاله تی مرۆفانه ده یانگه یینیتته ئاستی گریان. ئەو به یانییه ی که له هه یوانه که چایی ده خۆنه وه ده بیته سه ره تای دابرا نی هه ناسه کانی ئەو دوو عاشقه و دروستبوونی به ریه سته کانی نیوانیان، هه تاو به سه رنجه کانی ئیکرام خه ماویتر بوو، ده سستی له ژیر چه ناگه ی دانا بوو نیگاکانی ره وه خه میکی تۆراو بوون به ره و خالیکی نادیا ری سه ر دیواره قورینه که ی

هه وشه که بهرێ دهکوت، له خشپه ی گه لایه کی دنیا دیده وه ناگا هات و به ئیکرامی وت: نه گهر منت دهوی دهبی بگه ریتته وه بو ئوردووگا، به لام ئیکرام به شوین داستانه کانی سه ره به ستی و شکاندنی ته و قه کانی دیلیتیدا سه ره گهردان بو، نه و تفهنگی هه لبرارد نه که هه ناسه ی بو خۆشی عه شق.

دوا قسه ی نیوانیان وشه ی جهرگ بری مالئاوایی ده بیته، هه تاو گله بی ده بارینیی و ئیکرامیش غیره تی گه نجانه ی ده کاته بیانوی شو رشه پیرو زه که ی و ده لیت: ئای که دونیا یه کی سهیره، کت ده بیوت رۆژی له رۆژان من ده سه بهرداری تو ده بم، پاشان به زه رده خه نه وه ده لئی ها هه تاو گیان تو شیخه تی پی باشه: جگه له گومانیتی که په مه یی هیچی دی له سیمای هه تاو نه هاته گو، ئا به م جو ره لیک جیا ده بنه وه و ئیکرام ده لئی، هه تاو گیان هه تاکو ماوم به شوین سزادا نه گه ریم.

***

دوو رۆژ به سه ره هاتنه وه ی شیرین خان و هه تاو تیده په ری. ئاههنگی هه تاو و شیخه بو ماوه یه که خه می دلی عاشقان ده ره وینیتته وه، شیخه زور به ئاسانی جیگای خۆی له دلی هه تاو ده کاته وه، نه و کابراهی که له سه ره خۆ و سه ره نجر اکتیش ده بی، نه وه ی لپی نریک نه بیته وه هه رگیز له مانای دو ستایه تی و راستگو بی تینا گات، نه و شه وه ی شیخه به ئاواتی خۆی ده گات، گه وره ترین مۆته که خۆشییه کانی هه تاو ده تاسین، له سه ره تادا قسه کانیان هیچی له چریه ی دلداران که مته نابی، رایه خی ژووره که به نه خشی هاوارای دل دینیتته خۆشه ویستی، به بوئی بخوردی ژووره که نه ندیشه یان مه ستانه کات به ری ده خا، به لام به هۆی نه و نه یینییه ی که ته نیا سزا ده یزانی، ته مه نی خۆشیانیان کورت ده بی، خو هه تاویش هیچ شتی که له خۆی شک نابات، بیری ته نها له لای سه ره نجه کانی شیخه ده بی وه کو نه وه ی هه میشه قه در له په یجو ری تیکدانی خۆشییه کانی بی و دژایه تی بکات، گومان له دلی شیخه ده خوا و چه ندین پرسیار له ناخی گه لاله ده بیته، ده لیت به هه تاو: باشه که تو ئیکرامت خۆش ده ویست بوچی به من

رازی بویت، ئیدی شه وی که و تنه که ی هه تاوی بیر ده که ویتته وه که چۆن خۆی و ئیکرام لیک زویر ده بن و ده نگه باسیان له ناو ئوردووگا که بلاو ده بیته وه، پاشان نه و شه وه تاکو به یانی چاوانی نه و بووک و زاویه له خه و ده تو ری، هه تاو هیچی له ده ست نایه جگه له سویند خواردن به هه مه مو جوانیه کانی سه روشت، تا به یانی گریان ده کا به ها وده م و چاوانی ده بنه گو می خوین.

نه و له پاکی خۆی و ئیکرام دلنیا ده بی، هه ره بو به شیخه ده لیت: با به چین بو لای پزیشکی پسپو ری ئافره تان، تا بزانی من چه نده بی تا وانم، به م شیوه یه هه تاو تووشی کاره سات ده بیته و به بی نه وه ی توانای هه بی هیچ له خه مه کانی خۆی و شیخه به وینیتته وه، له گه ل نه و پروا به خۆ بو نه ی هه تاو و عه شقه شیتانه که ی شیخه نه و دوو رو حه جگه له دوو جه سته ی قورس و خه م بار چیتر نه بوون، ده مه و چی شته نگا و له ده رگای مالی شیخه ده در ی و ده ربای گومانی بیر کرد نه وه ی شیخه ده شله قن، شیرین خان به په له بانگی شیخه ده کات و پی ده لئی. شیخه دکتور هه لکه وت ده یه وی بتبین، سیمای هه تاو نه وه نده ی تر پایزی لئ ده رۆژی، له دلی خۆیدا ده لئی به لکو هه والی سزای بو هینابین، تا شیخه ده چیته دیوه خان بو لای د. هه لکه وت هه تاو بیر له دوا رۆژی خۆی ده کاته وه. پاش چاره گیک شیخه به په له ده گه ریتته وه ده بیته هه تاو به ته مای رو یینه، به لام چی به م جو ره سیمای شیخه رو شن ده کاته وه. هه تاو به بیینی سه رسام ده بی و چه ندین پرسیار له خۆی ده کات، شیخه بانگی هه تاو ده کات و پی ده لئی: کو پوه ده چیته، وه ره مزگینیم به در ی، تومه ز هه لکه وت، نه و مو زده به خسه یه که تا ماوه یه که ژبانی نه و خیزانه رو شن ده کاته وه، فرمی سکی شادومانی رو خساری شیخه به سه ره ده کاته وه و ده ستی هه تاو را ده کیشی و ده لئی سزا شه وی که پیش و نبوونی، به لگه ی پاکی تو له لای د. هه لکه وت به جی دیلی. نه ویش نیازی سه فه ری دوور در یژی هه یه. بو به له پیش رو یینی سه ردانی ئیره ده کات تا بنکه که ته سلیم بکاته وه، نه م زه رفه ی بهر چاو

دهكهوئیت كه سزا دابووی به دههستییه وه و پیتی گوتبوو ئەم ئەمانه ته هه لگه تا وهختی دیت. به بیستنی ئەم قسانه رهنگی هه تاو لهو ساته دا چهنیدن مهوسیم دهگوریت. شیخه پاش بیدهنگییه کی کورت دهلی: خو دکتور هه لگه وتیش تا دوینتی شهو هیچی له باره ی ئەو مهسه له یه وه نه زانیوه، تا ئەو ده مه هه تاو نه له په شوکانی سزا تینگه بیبوو نه له هوی ونبوونه له ناکاوه کی هیچی ده زانی. ئیدی بییری ده چیتته وه لای ئەو سه رانه شوومه ی که پیرۆزترین شتی لی دهسه نیتته وه به بی ئەوه ی ههستیش به خۆی بکات. خو شییه کان تا له دایکبوونی مه بهستی بچکۆله ته مه ن دهکن و ده کوژینه وه.

***

ساته کان زۆر به په له له دایک ده بوون و پۆژگاریان ده خولقاند، پۆژه کانیس له پۆیشتن به ره نادیار نه ده که وتن، ئەوه ی شیخه ی له نزیکه وه بناسیبا به تا دهما هۆگری ده بوو، رهفتاری شیخه مایه ی سه رنج بوو تا ئەو راده یه ی به ئوتومبیلی خۆی نه ده گه را و تیکه لاوی قیژه و هاوار و پرسته ی نیوه چلی مندالان و دهنگوایسی دایکه جگه رسووتاو و دهست کورته کان ده بوو، ئەوانه ی که قاچاغچیتی نهوت و به نزمین و فافۆنیان ده کرد بو دایبیکردنی بژیویان که له شاره بچکۆله کی نزیک به ئوردووگا مامه له بیان پیوه ده کرد، ئەو پۆژانه له سه پته ره کانی ده ولته ئاسانکاری بو ده کرد، تا پۆژتکیان له په کی لهو سه پته رانه به شه ر دیت و دهست له ئەفسه ریک به رز ده کاته وه، کاتێ ده بینێ دوو قوتوو دۆشاوی ته ماته له مندالیک داگیر ده کا و زله یه یک له بناگویی ده دا، تا دوو پۆژ به ندی ده کن و پاشان له ریگای حوسین ئاغای ئەفسه ره وه رزگاری ده بی، ئەو رووداوه ده بیته هۆی متمانه کردنی خه لکی به شیخه و زیاتر له لای مندالان خو شه ویست ده بی، ئەم رهفتارانه ی شیخه پرسباری زیاتر له بییری هه تاو ده هه ژین، خو شیرین خانیش خوشکیکی به ئەمه کی ژانه کانی هه تاو ده بی و هه میسه له گه ل خه مه کانیدا ده ژی و دلنه وایی ده کرد، پرسباره کانی هه تاو رووباریک بوون

له بی ده ره تانی و سه رسامی و دهیوت باشه تو شیخه ت خو ش ده وی چۆن خوازینی منت بو کرد، چاوه کانی شیرین خان سه رچاوه ی رووباری هه سره ت بوون، خه یالی بو لای پۆژانی رابردوو کیشی ده کرد، باسی یه که م عه شقی شیخه ی بو کرد که چۆن سته می لی کرا روومه ته کانی به په نجه نیانه کانی ده سر بیه وه و ده یگوت چه ندیک مرۆف به ئەمه ک و راستگۆ بیت که تامی تفت و تالی و زولمی کرد ده بیته پارچه یه ک رق و ته مه نی له سه ندنه وه ی تۆله به سه ر ده بات، هه تاویش نه یده زانی بییر له خه مه کانی خۆی بکاته وه یا لهو نه یینیانه ی که سزا دایه دهستی ره شه باوه و له ریگا کانا لیتی ون بوون، کی ده لی گه مه ی ناو تابلۆکه و راوړاوینی ئەو و ریگا بو دۆزینه وه ی کلیلی نه یینییه کان نییه، به نۆزه قسه یان ده کرد و به نۆزه گوئیان له یه کتری راده گرت، چه نده سه یه چۆن دوو ئافره ت که خیزانی یه ک پیاو بن ئەوه نده هۆگری یه کتر ده بن، هه موو جارێ شیرین خان پیلووی لیک ده نی وه ک ئەوه ی ولاتی نه یینییه کی گه وره به سه رکاته وه پاشان چاوانی هه لدینتی و سه ر ده له قینتی و ده لی ئەوه ی پۆیی ناگه ریته وه...

***

پۆژی لهو پۆژانه ی که لانکی خه ونه کانی مندالیم بوو و ئاوی عاشقان و من و دیلانیکه مان و هاوړیکانی تابلۆکه ی ده گرته خو، ئەو ده مانه ی گشت مه خلوقیک له پشووداندا به و جهسته ی له ماندووی پۆژگار ده پاریزی، کو تایی وه رزی هه سانه وه بوو سه ردانی مالی پوورم کرد، ئەو ماله ی که دراوسیتی مالی شیخه یان ده کرد و له نه یینییه کانی دلی هه تاو به ئاگا بوون، بریا ئەو سه فه ره م تا قیامه تی تابلۆکه نه کردایه، جارێ میرد کردنی هه تاو سه رسامی کردم، خو من هه والی هه تاو و سزام له دووره وه بیستبوو به لام هه رگیز باوهرم به و هه والانه نه ده کرد، پوورم رووداوه کانی بو گێرامه وه، وتی باشه تو به مه سه له ی مه بهستی بچکۆلانه ت زانیوه خو کتومت دایه تی سه ر ئیکرام، ته مه نی یه ک سال و دوو مانگی

ریتکه، سیمای، چاوه‌کانی، ته‌نانه‌ت نیشانه‌که‌ی سهر روومه‌تی ئیکرامیش
 ها به روومه‌تی راستیه‌وه، له خوومه‌وه هه‌ستامه سهر پتی و به‌ره‌و مالی
 شیخه‌که‌وتمه ری، له ده‌رگای حه‌وشه‌که‌م دا، ئه‌وه‌نده‌م زانی هه‌تاو هات
 به‌پیرمه‌وه باوه‌شی پیا کردم و تیرتیر ماچی کردم، من نه‌مزانی ئه‌مه دوا
 مالتاوااییه ته‌نانه‌ت له تابلۆکه‌شا روچی ئه‌و تاراوگه‌یه ئاوه‌دان ناکاته‌وه و
 لیم ناپرسی، پاشان فرمیسه‌که‌کانی سه‌رسامی کردم، هه‌موو شتیکی بو
 گپرامه‌وه، تا باسی لیکچوونه‌که‌ی مه‌به‌ست و ئیکرامیش، تا به‌چاوی خوتم
 ئه‌و منداله‌م نه‌دی که به‌ئاسته‌م له رویشتندا ده‌له‌نگی. پروام به‌و قسانه
 نه‌کرد، له‌پرا هاواریکم لی به‌رزوه بوو، ئای هه‌تاو خو ئه‌وه ده‌لئی ئیکرامه
 کتومت هه‌موو شتیکی له‌و ده‌چی، که هه‌تاو هه‌ستی به‌سه‌رسورمانی من
 کرد، به‌ربووه سویندخواردن و پاکانه‌کردن بو خوژی و ئیکرام، فرمیسه‌کی
 ده‌رشت و ده‌بوت ئه‌گه‌ر شتیکم له خوتم شک ببردایه هه‌رگیز می‌ردم به‌هیچ
 که‌سیک نه‌ده‌کرد، ئای خودایه بو ده‌بی له ولاتی خویشانیس به‌نامووی
 خو‌مانه‌وه خه‌ریک بین و له تامه‌زرۆیی تاسه‌کان سهر سپی که‌ین، ده‌بی چ
 گوناهیگمان له‌ژیر سیبه‌ری به‌رائه‌ت پیکه‌وه کردی تا به‌م جوژه باجی
 به‌هاره کورته‌کان بده‌ین و ئارامیان بیرچیته‌وه. کاتێ هه‌والی شیخه‌م لی
 پرسی، وتی ئه‌و به‌شوین ئیکراما ویله و رووی له ده‌شت و چیاکان
 کردوه، منیش بیریکم کرده‌وه و وتمه هه‌تاو. باشه ئه‌و که ده‌ستی له
 راپیچکردنی خپلێک بیت چۆن ده‌توانی روو له ده‌شته‌کان بکات مه‌گه‌ر تو
 نازانی ئه‌وئ مۆلگه‌ی پيشمه‌رگه‌ی له‌خووردوه، ئه‌ی چۆن ده‌ویری
 جاریکی تر بیته‌وه بو ئوردوگا، تا ده‌هات روخساری هه‌تاو به‌و حه‌سه‌رتانه
 جوانتر ده‌بووه‌وه، سه‌ری بانه‌دا و ئه‌بوت که‌س وه‌کو من له شیخه‌ تی
 نه‌گه‌ییوه، مه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌ک یا نه‌ئینییه‌ک له‌م مه‌سه‌لانه‌دا هه‌بی، هه‌تاو ژان
 ده‌بگرت و ده‌ستی خسته‌بووه سهر دلی و ده‌یگوت تو ده‌زانیت روژ به‌روژ
 زیاتر ده‌داته‌وه سهر ئیکرام، منیش سهرم له‌م نه‌ئینییه‌ سه‌ر ما‌بوو خو
 هه‌موومان زۆر به‌باشی هه‌تاومان ده‌ناسی. ئیدی چاوه‌کانم پر بوون و

توو‌ره‌یی له رووم ده‌باری، کاتێ به‌قیژه‌یه‌ک هه‌تاوم بیده‌نگ کرد وتم، به‌سه
 ئیتر هه‌رگیز به‌رگه‌ی ئه‌م چیرۆکانه‌ت ناگرم... ئه‌وه‌ی گومانی لا کردمه
 به‌قیسیتیکی تال، ئه‌و منداله‌ش وه‌کو ئیکرام له رویشتندا به‌ئاسته‌م
 ده‌له‌نگی. هه‌رکه‌سیک بیانینی و نه‌زانی سویند ده‌خوا که باوک و کورن،
 هه‌تاو به‌هه‌ناسه‌ی ساردی حه‌سه‌رته‌وه ژبانیتیکی خاپووری به‌رپا ده‌کرد وه‌کو
 عه‌شقه ئه‌زه‌لیکه‌ی من نغو بوو، له ناکا و توو‌ره‌یی دایگرت ئاخ‌ر هیچ له
 خوتم شک نابه‌م، ناشی تووش پروام پتی نه‌که‌یت، له‌و کاته‌دا شیرین خان
 هاته ژوو‌ره‌وه ده‌ستی له‌ملم کرد و خیره‌هاتنی کردم وه‌ک خوشکیکی
 دونه‌یاده رووی کرده هه‌تاو و پتی گوت: ئیتر به‌سه‌ و چاوه‌کانت له
 رویشانی ده‌که‌ون خو که‌س له پاکی تو و ئیکرام نه‌گه‌ییبه‌ ئه‌وه من ناگام
 له هه‌موو شتیکه‌، به‌خوا شیخه‌شم تیگه‌یاندوه چونکه دواچار من و تو
 پیکه‌وه ئیکرامان بینی و هه‌رپیکه‌وه‌ش دانیشتن و پاشان ئه‌و شه‌و به‌جی
 هیشتن، من تو و پوو‌ره پیرۆز پیکه‌وه خه‌وتین، خو من ئه‌مه‌م به‌شیخه‌ش
 وتوو نازانم بو روی له‌و که‌ژانه کردوو و شه‌یتان به‌کیشی ده‌کات، تا ئه‌و
 کاته‌ی من به‌جیم هیشتن شیرین خان هه‌ر دلنه‌وا‌یی هه‌تاوی ده‌کرد...

***

ئه‌و ئیواره‌یه‌ی شیخه له شاخ گه‌راپه‌وه خه‌میکی گه‌وره‌ی به‌کو‌له‌وه بوو،
 ده‌توت باوکیکی رو‌له‌ مردوو و دونه‌یا گۆزه‌وشاری دده‌ا و جگه له مه‌رگ
 هیچ مه‌حشه‌ریکی نه‌بی تیایدا کو‌ری خه‌م بگپیری، تومه‌ز ئیکرام له پاش
 شو کردنی هه‌تاوه‌وه ده‌که‌ویته شاخه‌کان و به‌شوین سزادا ده‌گه‌ری و هه‌ر
 به‌ئومیدی دۆزینه‌وه‌ی شه‌ویک پيش سه‌ردانه‌که‌ی شیخه ده‌که‌ویته که‌مینی
 سه‌ربازه خوینمه‌ژه‌کان و به‌سه‌للییه‌یه‌ک له‌ناوی ده‌به‌ن، خو برینه‌که‌ی له
 روچی بیه‌هۆشی من به‌سووتر ده‌بی، ئه‌و چهند چرکه‌یه‌ی پيش مه‌رگی له‌ناو
 خه‌یاله ته‌ریوه‌کانی مندالییدا شه‌لالی سه‌بووری ده‌بی، سه‌رنجی وه‌کو
 په‌پوله له‌و ده‌شته ده‌خاته گری، چون ئه‌و په‌پولانه‌ی که له ژاکاندا
 ده‌مانگرتن و مندالیمانی گه‌وره ده‌کرد، ده‌بی لیکچوونی نیوان مه‌به‌ست و

ئىكرامىش قەدەرىكى تازە نەبى بۇ تىكدانى خوشىشەكانى پرووى ھەتاو، ئىستا فرىنى ئەو رۇحە پاكەى كردۆتە بيانو بۇ ھەلپشاندنى زستانىك لە ھە ساردەكانى، خۆ دەمى بوو تاسەى كۆنە نازىزان ولاتنى ھىلانەى لە كاسەسەرما چىن كردبوو ھەموو شتىك تامى لە پەشىمانى دەچوو، سىماى پالەوانە خەيالئەكانى رامانى پىتوھ بوو، بۆنى سەردەمى ھاوړى پاك و راستگۆبى لىن نەدەھات و ھەكو تاراوگەكانى من بىن پەنا بوون، ئەو دوو سىن رۆژە كە لەو مەنجهنىقى سەرسامىيەدا مامەوھ شىخە پىوانى ئوردووكاى راسپاردبوو كە تەرمى ئىكرام بۇ دىيەكەى خۆيان بىنەوھ. باشترىن پرسەى بۇ ئەو و سزا گىپرا، ئەوھى كە لە خەيالئە كەسدا نەبوو دۆزىنەوھى جومجموھ و ھەندى ئىسقانى سزا و ملوانكەكەى بوو كە وپنەيەكى رىگايە و لە جام گىراوھ و تاكى لە گوارە ئالتونىيەكانى لە ژىر ئەو درەختەى كە ناوى ھەردووكىانى لەسەر ھەلكەنرابوو، ئىكرام بۇ ھەوالئە سزا پەرىشان بوو پاش مەرگىشى ھەر ئەو بووھ رى نىشاندەرى دۆزىنەوھى...

***

شىخە كۆنە ئاشنايەكى دەبىت لە شارە گراوئىكەى من نىشتەجىيە، بەلام خۆ پەيوھندىيەكى برايانەى پتەو دەيانبەستى بەيەكەوھ. ئەو لە ئاوابوونى ھەتاوى بەكەمەوھ حوسىن ئاغاي ئەفسەر دەستى يارمەتى بۇ درىژ دەكات، ئەو دەمەى شىخە لە دەستى ستەمى كەسوكارى ھەتاو پروو دەكاتە ئەو و لە زۆرىەى كارەكانىدا پشت بەئەمەك و دلئسۆزى ئەو كەبراىە دەبەستى، ماوھەك لەو شارەدا نىشتەجى دەبىت، ھەموو رۆژى رەوھ قەقنەسىكانى سەرنجم دەكەونە سەماى ئاسۆيەكى دل گەورە و بۇ خواى ئەو مەفتەنە بىن ناسنامەيەى من دەگەرپىن تا پەيامى نزا وەرىوھكانى لىوانم بەدەنە گوتى بانگى منارەى شارى نامۆيان، تاوئىكى چاك لە خۆم دەچم تا ترپەى ھەنگاوھكانى غەدر بەئاگام دىنئىتەوھ، زاىەئەى سەدان ھەتاو و رىگا و سزا و ئىكرام ئارەزووى بىستەنم دەكات، ئىدى پاش مەرگى ئىكرام، شىخە ھەر بەگومانەوھ دەلتىتەوھ، بەلام خۆ بەرانبەر بەھەتاو و مەبەست ھەرگىز

كەمتەرخەمى ناكات، ئەوھى كە لە دلئىدایە دەرى نابىت، ئەو رۆژەى تەمەنى مەبەست دەبىتە دوو سالى رىك، شىخە لە شار دەگەرپتەوھ، لە يەكئە لە سەيتەرەكانى دەولەت دەروانى مەتارە نەوتى يەكئە لە مندالە قاچاغچىەكان دەرژىن و سووكايەتى پى دەكەن، شىخە دەكەووتتە نىوانىان و پەلامارى سەربازەكە دەدا و يەخەى بەدلەكەى دەگرئ بەھەموو توانايەوھ رابىدەوھشئىن و فرى دەداتە سەر ئەرز، زولم و زۆرى سەيتەرەكان و پىوانى دەولەت لە رادەبەدەر دەبى و مامەلەيان زۆر توندوتىژ دەبى، بۇ ماوھى مانگىك شىخە دەسبەسەر دەكەن، ئەو ماوھىە ئىشوكارى شىرىن خان و ھەتاو ھەر گربان دەبى، تا رۆژئىكىان شىرىن خان بىر لەوھ دەكاتەوھ بچىتە شار، تەنبىي ھەتاو دەكات كە لای كەس ئەم نەپئىيە نەدركىنئى، چىشتەنگاوىكى درەنگ شىرىن خان خۆى دەكاتە يەكئە لە كۆلانە دلگەرمەكانى مەستى بى نازى، لە مندالئىك دەپرسى كامە مالى كاك حوسىن ئاغايە مندالەكە ئامازە بۇ دەرگايەكى دوو دەرى رەش دەكات، بەو رەنگە رەشەى زۆر دلگىر دەبىت، لەبەر خۆبەوھ دەلئىت ئاى خوايە گىان دەبى نەپئى ئەم دەرگايە پەردە لەسەر تەرمى كام زەمەنە ھەلداتەوھ بەئەسپايى لە دەرگاي مالىكە دەدات، كە بىنى ژئىكى پىرى بالابەرز دەرگاكەى لىن كەردەوھ ھەر ئەوھندەى چاوى بەشىرىن خان كەوت بەپشتا گەرايەوھ بەچمكى كراسە گول گولئە رەشەكەى كە بەئاستەم نىتكى سىبى تىا بوو دەمى خۆى داپۆشى وتى كەس لە مالى نىيە، شىرىن خانئىشددو ئەوھندەى ئەو دەشلەژئى و خۆى بەپىوھ راناگرئ، ھەر لەبەر دەرگاي ھەوشەكە دائەنىشئى پشت ئەداتە تاكى لە دەرگاكەوھ و دەلئى باشە پورە رەعنا تۆلپىرە چى ئەكەى؟ پورە رەعنا بەدەم ھەنىسك ھەلدان و گربانەوھ بەردەبىتە پارانەوھ و دەلئى: مەردى خوايە با كەس نەزانى لىرانەم، خۆ تازە من كەسم نەما تا بگەرئىمەوھ بۆ لای، لەو قسانە دەبن حوسىن ئاغاي و خىزانەكەى لە بازارەوھ دىنەوھ، خىراتنى گەرموگورى شىرىن خان دەكەن و دەلئى ئەى بۇ نايەيتە ژوورەوھ، چما تۆ پورە رەعنا نانسىتەوھ، تكايە با

كەس نەزانی كە لىرەيە دوایی شىخە چاوى بەدەرى ناكەوى و هيچ خەم مەخۇ من رۆژانە شىخە دەبينم و ناگام لىيەتى. بەپشتى خاوى گەورە ئەمىرۆ سەبەينى بەردەبى و دەگەرپتەو بە لانتان ، بەلام كە ھەر بوو من دەپھىنمەو بە بو مالى خۆمان زۆر پىويستە چاوى بەپوورە پەعنا بەكەويت و بزانييت لىرانەيە. خۆ لەو رۆژەو دەستى ئىمەى کردووە نەزانیو لە مالى ئىمەيە. پاشان زەردەخەنەيەكى کرد و سەمىلە ماش و برنجىيەكەى ئەوئەندەى تر نەخشانند و وتى تاكو دوپىنى نەمزانيبوو شىخە ژنيكى دى ھىتاو. چاوە ھەسەرەتاويەكانى شىيرىن خان ولاتىكى پەر لە برىسكەيان بەرپا دەکرد كە دەپوت، باشە تۆ زانيوتە كىيى ماره کردووە، كەنیشكى ئەم پوورە پەعنايەم بوى خواستوو و كورپكىشيان ھەيە. بەبىستنى ئەو رستەيە پوورە پەعنا پيش چاوى پەش دەپىت و دەكەويتە سەر ئەرز، خىزانەكەى حوسپىن ئاغا پەرداخە ئاويك دىنى و دەموچاوى پوورە پەعنا تەر دەكەن و دەپھىننتەو سەر خۆى تا ماوہيەك تواناي قسەکردنى نامىنى و باوەر بەو قسانە ناكات، پاشان دەلەيت: باشە تۆ دەلەيى ھەتاو ماوہ و مېردى بەشىخە کردووە؟ شىيرىن خان دەست دەخاتە سەر شانى و پىدەكەنى و دەلەيى بەپشتى خواوہ بەم زوانە دەبىنى. حوسپىن ئاغاى ئەفسەر چوارشانەبەكى بالا مامناوہندىيە سىماى وىقارى لى دەبارى ھەمىشە دلسۆزى خەلكى ئازادىخواز و كەم دەست دەبى تا ئەو كاتەش پەيوەندى بەھاوړپىكانى شاخەو دەپىت، خۆ ئىكرامىش ھەر لە رىگاي ئەووە خەباتى دەکرد، تا ئەو رۆژەى شىيرىن خان وەك فرىشتەى ناوادة لە دەرگاي ئەو مالى نەدا كەس لە نەپتى كارکردنى شىخە لەگەل پىاوانى دەولەت تى نەگەبىبوو. ئەوان ھەموو بەچاوى سووك تەماشاي ئەو كاپرا دلشكاوہيان دەکرد. تا ئەو ساتە پوورە پەعنا نەبەدەزانی ئەمەكى شىخە ئەو و چەندىنى تری لە ئەنفالەكە جىا كەردۆتەو، خۆ تا ئەو دەمەش بەنەپتى مەبەستى بچكۆلانە و كوژرانى ئىكرامى نەزانيبوو، ئەو رۆژە كە شىيرىن دەگەرپتەو بە مالى خۆيان زياتر لە بتىكى جوانى تاساو دەچىت

كە ترس لە چاوانىدا مەبىيى، سىماى لە تابلۆ مەرگاويەكەى من جىا ناكەرتەو، روانىنى لە تەماشاي شەوہ يەلداكەى من درىژترە. دىمەنى خەزاناي رۇخسارى لە بىبەشى بەھارە تەمەن كورتەكەم دەچىت، كە خۆى ئەكات بەژورا لە جەستەيەكى نىوہ مردوو دەچىت، ھەتاو بەخىرايى بەپىرەوہ دەچىت بەخىراھاتنى دەكات پاشان جامى ئاوى بو دەھىنى، بەدىنتى ئەم دىمەنە ھەتاو دەپەشوكى و ھەوالى شىخەى لى دەپرسىت. ئەويش چاوەكانى وەك جامە ئاوە رۆشنەكەى دەستى ھەتاو دەبنە ئاويئەى پرسىيارەكانى زەمەن و سەر دەلەقەينى. دەستى ھەتاو رادەكىشيت و دەلەيى قسەيەكت بو ئەكەم بىكە بەخاترى پىاچاكان بەكەسى نەبىژى دوایی شىخەمان لە دەست ئەچى، لەو كاتە مەبەست ھەر يەخەى داىكى دەگرىت و داواى شىيرى لى دەكات، ھەتاو توورەبى و شىپزەبى لە سىماى دەبارى و دەلەيى: ئى دە قسە بەكە شىخە چى بەسەر ھاتوو، شىيرىن خان سەردەلەقەينى و دەلەيت مەسەلەكە شىخە نىيە بەلكو پوورە پەعنايە، پەعناى داىكت. ھەتاو جەستەى وەكو شۆرەبى دەلەرزى، مەبەستىش لە باوہشيا خەوى لى كەوتبوو و دەستى بەخۆ لى وازىكانىوہ بو، دەلەيت چىيە ئەوہ تۆ شىت بوويتە داىكى چى، چما داىكم و رىگا و باوكم و چەندىنى ترىش بەدەستى خۆفرۆشانى ئاوايىيەوہ سەرگوم نەكران، تا ئەو دەمە ھەتاو بەم شىوہيە توورەبى نەبىشەشوكاندىبو، شىيرىن خان وتى نا تۆ زۆر بەھەلە چوويتە، تا ئەمىرۆكەش من ھەر وا تى گەبىشتبووم. بەلام كە چوومە شار ئەو جا راستىيەكانم بو ئاشكرا بو، ئىستا زانىم چۆن شىخە توانى بچىتە شاخ و بەشوتىن ئىكراما بگەرى و پرسەى بو دانى، ئەو دلسۆزى خەلكى ستەمدىدەيە، تا توانىويتى خەلكى دەرباز کردووە، بەسەرھاتەكەى داىكى بو دەگىرپتەوہ. لەو دەمەوہ مەبلى ھەتاو تازە دەپىتەوہ و فرمىسكى خۆشى و ناخۆشىيەكانى تىكەل دەپىت.

پوورە پەعناش لەوكاتەوہى راستى ژيانى شىخەى بو دەرنەكەوى ھەنسكى پەشىمانى ھەلئەدا و بو ساتى دلە پىرەكەى ژىر نابىتەوہ، دەلەيى

مندالیکه و ورک له رهنګه همیشه گوزاوه کانی زهمن ده گری، نه و رۆژهی شیخه بهرده بیت خوئی و حوسین ناغای نهفسر پیلانی بو ده کیشن که پاش سی رۆژی تر بگه ریتته وه بو ئوردو وگا، چیرۆکی خوئی له گه رانه وهی هندی له نه نفاله کانه وه بگه ریتته وه گوايه له نه خوشخانه بووه و که دریش چووه له مائی خزمیکه خوئیان ماوه ته وه له بهر نه وهی وای زانیوه هه تا ویش بهر لافاوی به هاره بی دهره تانه که که وتوووه و هیچی نه ماوه تا بگه ریتته وه بو لای هه ر به راستیش پوره ره عنا نه یده زانی هه تا و له ناوایی ماوه ته وه و دهر باز بووه.

***

هه ر بو ئیواره ی پاشتر شیخه ده گاته وه مائی خوئیان، هاواریکه فره تووره له هه تا وه ده خولقی. ناخی زه رده په ری گه ردوون ده هه ژینیی، ده بی ئەم دوا یین ده نگه حه ق بیت و لوغزی ژبانی هه تا و و شیخه بکاته وه و به خسته وه ری بکاته دالده یان خو لیکچوونی مه بهست و ئیکرام زۆر له ره وشتی شیخه ی به رانه ر به هه تا و گۆریبوو، نه و ته واو دلئ ئیشابوو و چاوی به رایی نه ئەدا ته ماشای هه تا و بکات. پاش دوو رۆژ له گه رانه وهی شیخه پوره ره عنا پی پی غه ربی ده نیته ناو ئوردو وگا که و له مائی شیخه ده گه ری، خه لکی ناوایی هه ر که سه و به شیوه یه ک خه م به شی خوئی له روخساریان ده خوات، رۆژیک بوو هه موو شتیک له سوپا تدا بوو، پوره ره عنا ده گاته پینش ده رگایه ک به مه بهست ماله که ده ناسیتته وه، له بهر خوئی وه هه ر ده لیت ئای خودایه ئەمه چبیه، خو کتومت ده لئی ئیکرامه و یه ک توژقال لای نه داوه، باوهش ده کاته مه بهست و به سینگیوه ده نیوسیتین، له و کاته منالیک دیتته پینشه وه و ده لئ پووری بو مائی کی ده گه ری ئەمه، کوری مام شیخه یه، پوره ره عنا دهستی مه بهست ده گری ده یه وی له ده رگای هه وشه که یان بدات، گوئی له غه لبه غه لبی ژن و ده نگوباسی مندالان ده بیت خوئی ده گه بییتته ناو هه وشه که، که هه والی مه رگی هه تا و ده بیستی ده که ویتته سه ر نه رز و له خوئی ده چی، شیرین خان به پرتا و ده گاته

سه ر سه ری و ژنان لئی کۆده بنه وه و هه ندی ناو ده پرژیننه سه ر ده موچاوی، که دیتته وه سه رخوئی و نه وه نده شیوه ن ده کات و له خوئی ده دا، قزه سپیه که ی به ده م په نجه کانیته با ده بیات، نینۆکه کانی ده لئی هونه رمه ندیکه شیوه کاران و زانایانه، هیلنه رووشاوه کانی روومه تی چرچ و لۆچی ده کیشن، شیرین خان دهستی ده گریت و دلنه وایی ده کات، تومه ز هه ر نه و ئیواره یه ی که شیخه له شار دیتته وه، هه تا و کورپیکه تری ده بیت، له هه مووی ناخوشتربالین ئیکرامیکه بچکۆلانه ی تر ده بیته برای مه بهست که هه تا و نیشانه که ی سه ر روومه تی ده بینی زاله ته ره ک ده بیت و هاواریکه گه وه له مه مله که ته بی هاناکه ی ویزدایه وه ده رته چیت و به هاری خو شیه کانی ده تاسیتین. هه رکه شیخه ده بینی، چاوه کانی ده پریتته چاوه کانی و دهسته کانی توند نه گوشتی وه کو نه وهی له ترسا په نای بو بیات و سویندی پاکی و ئەمه کی بو بخوات، نه و شه وه تا ده مه و به یان شیخه فرمیسکی بو ده پرژیت و دونیای هه ردوو دهسته کانی ماچ باران ده کا و ده روانیتته نه و مه لۆتکه یه ی که پاش رۆبینی ئیکرام خولقاوه هه ر به و شه وه سه ری ده بیته مه مله که تی پیران و ده لئی پرووشه به فر زستانیکه سه ختی له کاسه سه ری ساز کردوه، ده مه و به یان کاتی هه تا و بو دوا جار چا و ده تروو کینیی، شیخه راده کیشیت و تیر هه ناسه ی یه کتری هه لئه مژن تا دهسته کانی له ناو دهستی شیخه دا سارد ده بیته وه و لیبه کانی چون کلو به فری زستانان لیبی شیخه ده ته زین و بو دوا جار به دهسته کانی نه و چاوه سیحراوییا نه لیک ده نیته...

ئا نه وه بوو مه رگی جوانیه کانی خو شیی، له کاتیکدا نازاره کانا مان بیرده چیتته وه و به خته وه ری ده که یه نه پیکه مه سه ته کانی روچ و جه سه ته و ژان و خیانه تی رۆژگارمان بیه ده چیتته وه، نه و هه والهی له پاش شه ش مانگ له سه فه ره خه ماویکه م به من گه یشته دونیایه کی تری پیم ناشنا کرد، دونیای مه ئیووسی و دابرا ن، ئا ئەمه بوو به شی دووه می دراما که ی پاش نه نفال و مندالیمان خو دهبوایه نه و رۆژه بزمانییا به که ره یحانه وشکه و بوکه ی توئی کتیبه که م ورد و خاش بوو، نه و کاته ی گوربسی جۆلانه که م لی پچرا

هەرچه‌نده بانگی هاوړی ونبوکانم ده‌کرد و خوږان لی تی نه‌ده‌گه‌یاندم به‌لام
راستی سوودی چیسې که دره‌نگانې ناشکرا بیت و خاوه‌نه‌که‌ی له بوونا
نه‌بیت و که‌س شک نه‌به‌یت تا برینه‌کانی له حسره‌ت پاک که‌یته‌وه...

***

پاش تیتپه‌رپوونی دوو مانگ به‌سه‌ر مه‌رگی هه‌تاو، ئیواره‌یه‌ک پووره
ره‌عنا و شیرین ده‌که‌ونه باسی خوږان، شیخه‌ش له‌گه‌ل مه‌به‌ستا گه‌مه
ده‌کات و مه‌ته‌لی بو ده‌گیتپه‌ته‌وه، شیرین خان نه‌لبومی وینه‌کانی خوږان
دینې و پیشانی پووره ره‌عنا‌ی ده‌دات. نه‌وه‌میشه‌ مندا‌له‌کانی هه‌تاوی
له‌وانه‌ی خو‌ی جیا نه‌ده‌کرده‌وه، له‌ ناکاودا پووره ره‌عنا قیر‌ه‌ی لی به‌رز
ده‌بیته‌وه به‌هه‌ردوو دست ده‌کیشیته‌ سهر رانی خو‌ی و پوومه‌تی ده‌ریته‌وه
و ده‌لی: وه‌ی رو، ئیوه‌ نه‌م وینه‌یه‌تان له‌ کو‌ی بوو، شیخه‌ وه‌ک شیت
را‌ده‌په‌رئ و دیته‌ ته‌نیش‌ت پووره ره‌عنا و سه‌یرتکی وینه‌که‌ ده‌کا و
نه‌لبومه‌که‌ را‌ده‌کیشی و ده‌لی چیته‌ بو‌وا ده‌قیرتینی، تو‌هه‌تاوی به‌که‌م
له‌کو‌تیه‌ ده‌ناسیت. نه‌وه‌هه‌تاوی من بوو‌وا بیست سالی ره‌به‌قه‌ له‌منیان
سه‌ندو‌ته‌وه و جوانه‌مه‌رگ بوو، فرمیتسکه‌کانی پووره ره‌عنا لیتزه‌ بارانی
پایزی په‌نگ زه‌رد بوون، به‌یشتی دست فرمیتسکه‌کانی ده‌سپیه‌وه و
به‌سه‌ره‌تای ژبانی خو‌ی ده‌گیتراپه‌وه له‌پاش مه‌رگی دایکم، ته‌مه‌نم ده‌ سال
بوو باوکم ژنیتکی تری هینا له‌پاش سالتیک باوه‌ژنم هه‌تاوی هینایه‌ دونیاوه
و خو‌ی تا نه‌به‌د به‌جیبی هیتلا، نه‌وه‌ده‌مانه‌ هه‌ره‌تی شو‌رش بوو باوکم ناوایی
خو‌مانی به‌جیبی هیش‌تسبون، هه‌تاو ته‌مه‌نی بوو به‌نو‌سال به‌به‌خته‌وه‌ری
گوشی ده‌کردین و ژبان تامی غه‌ریبی لی نه‌ده‌هات، به‌لام قه‌ده‌ر ده‌ستیتکی
بالای هه‌بوو له‌تیکدانی خو‌شیه‌کامان، نه‌وه‌زه‌رده‌په‌ره‌ی که‌ باوکم بو‌هه‌تایه
چاوی لیک نا‌ناسووده‌یی به‌جیبی هیش‌تن ئیدی خالو‌انی هه‌تاو ده‌که‌ونه
په‌یجوری و مالی ئیمه‌ ده‌دو‌زنه‌وه‌ بیرمه‌ نه‌وه‌ رۆ‌ه‌ی خالو‌انی هاتن
به‌شونیا نه‌ونده‌ گریا مه‌گه‌ر چاوه‌کانی هه‌تاوی کچم نه‌ونده‌ حسره‌تاوی
بن، پاشان منیش می‌ردم به‌کو‌تخا شه‌ریف کرد، نه‌وه‌له‌گه‌ل قادری مامم

کاری قاچاغچیتتی شتومه‌کی ده‌کرد، به‌م شیوه‌یه‌ منیش گه‌رامه‌وه بو
کوردستانی خو‌مان و له‌ شاریکدا نیشته‌جی بووم، ماوه‌ی سی‌ سالی ریتک
هیچ هه‌والیتکی هه‌تاوی خوشکم نه‌زانی. تا رۆ‌ژیکیان کابرایه‌ک هات و
له‌ ده‌رگای ماله‌که‌مانی دا، که‌ ده‌رگام لی‌ کردنه‌وه‌ه پوانیم نافرته‌تیکیشی
له‌گه‌ل‌دایه. هه‌رچه‌نده‌ لیتی وردبوومه‌وه‌ نه‌مناسیه‌وه، جا به‌قوربان نه‌ونده‌م
زانی نافرته‌ته‌که‌ روخساری له‌ سینگ‌دا نو‌قم کرد نه‌وجا زانیم نه‌مه‌ هه‌تاوی
خوشکه‌ دوا‌ی خیراتن و خو‌شها‌تن، دوو په‌رداخ ناوم بو‌هینان، پیاوه‌که
به‌ربووه‌ گیترا‌نه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌تای هه‌تاو: که‌ چو‌ن ژن به‌ژنیان پی‌ کرد و ته‌نها
سی‌ مانگ له‌مالی می‌رد بووه. پاشان خالی هه‌تاو جوانه‌مه‌رگ ده‌بیت،
رۆ‌ژتیک هه‌ردوو خاله‌که‌ی تری نه‌شمیلی برازای شیخه‌ دیننه‌وه‌ و به‌زه‌بری
تفه‌نگ هه‌تاو له‌ می‌رده‌که‌ی ده‌سه‌ننه‌وه‌ نه‌وه‌شی بو‌گیترا‌مه‌وه‌ که‌ چو‌ن
رووده‌کاته‌ شار بو‌سه‌ندنه‌وه‌ی تو‌له‌ی خو‌ی، پاشان وتی ئیستا خالو‌انی
هه‌تاو روویان له‌ چیا کردووه‌ بو‌یه‌ ده‌بی هه‌تاو بو‌تو‌به‌جیبی بی‌لن، له‌وه
رۆ‌ژه‌وه‌ من هاویه‌شی غه‌مه‌کانی بووم، تا رۆ‌ژیکیان له‌ هه‌تاوم بیست که
سکی هه‌یه، به‌بیستنی نه‌م رسته‌یه‌ دونیا له‌ پیش چاوی شیخه‌ ره‌ش بوو،
پوور ره‌عناش جار‌نا‌جار گف‌تو‌گو‌که‌ی به‌هۆ‌ره‌یه‌کی جه‌رگه‌ر ده‌پچری و
چیرۆ‌کی هه‌تاوی به‌که‌م و دووه‌می پیکه‌وه‌ گری‌ ده‌دایه‌وه، نه‌وجا ده‌هاته‌وه
سهر باسه‌که‌ و ده‌یوت، که‌س نه‌یده‌زانی هه‌تاو دوو‌گیانه‌ خو‌ی نه‌بی‌ نه‌ویش
که‌ له‌ مالی ئیمه‌ مایه‌وه‌ نه‌وجا هه‌ستی به‌خو‌ی کرد منیش تازه‌ هه‌تاوی
کچم که‌وتبو‌سک، ئیستاش بیرمه‌ رۆ‌ژیکیان هه‌تاوی خوشکم بینی
سوتووی جگه‌ره‌که‌م ده‌خوارد، لیتی کردم به‌هه‌رایه‌ک نه‌بیته‌وه: نه‌وه‌ تو‌بو
نه‌وه‌ ده‌خو‌یت تا تیم‌گه‌یاند قیر‌سپی بوو، پووره ره‌عنا که‌ نه‌مه‌ی ده‌وت
زه‌رده‌خه‌نه‌ و فرمیتسکی ده‌خواردووه، له‌ پاش هه‌شت مانگ ئیکرام هاته
دونیاوه‌ به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌تاو پاش نه‌وه‌ شه‌وه‌ بو‌هه‌تا هه‌تایه‌ به‌جیبی دیتلی،
دوو هه‌فته‌ی به‌سه‌ر نه‌چوو منیش هه‌تاوی دووه‌م بوو نه‌وه‌ بوو بارود‌خ‌ی
شار به‌ره‌و خرابی ده‌چوو، شه‌ریفی می‌ردم پارچه‌ زه‌وییه‌کی له‌ ناواییه‌که‌ی

خۆمان هه‌بوو، له دهستی زولم و زۆری ده‌سته‌لات پرومان کرده ئه‌و و تیايدا نيشته‌جی بووین به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج شتی‌ک له‌باره‌ی می‌ردی هه‌تاوه‌وه بزاین. ئه‌و ده‌مه‌ی ئی‌مه هاتینه‌وه تو له شار خه‌باتی ژێر زه‌مینیت ده‌کرد به‌لام خۆ شتی‌کی تریش هه‌یه می‌ردی هه‌تاو ناوی شیخه نه‌بوو به‌لکو به‌سه‌فه‌ر، بانگیان ده‌کرد جگه له نیگای وێل مامه شیخه هه‌یج وه‌لامی‌کی پێ نه‌بوو جگه‌له‌وه‌ی هۆن هۆن فرمی‌سک زستانی چه‌رمووی روخساری باراناوی ده‌کرد، ئی‌ستا پیری‌کی دل ناسکه و به‌رگه‌ی ئه‌م راستییانه ناگرئ، وینه‌که‌ی هه‌تاوی ده‌ره‌ینا و پرسه‌ی هه‌موو رابردووی به‌سه‌را گه‌پا...

له‌و ئی‌واره‌یه‌وه شیخه بووه به‌یه‌ک‌یک له شیته‌کانی ته‌ریقه‌تی عه‌شق. هه‌رکه سپیده رهنگی تاریکی ده‌شی‌وتی مامه شیخه به‌پیتی خاوس شه‌قامه قوراوی‌کانی بێ ده‌ریه‌ستی ده‌پیتوی و ماندوو نابیت هه‌ر ده‌روات و به‌ده‌م رتبه‌ گۆرانی هه‌تاوه‌کانی ئه‌داته گوتی خۆری مه‌زن و دلی گه‌ردوونی پێ مات ده‌کات، مه‌به‌ست و ئیکرامیش یاری به‌خۆلی ئه‌و زه‌مه‌نه ده‌که‌ن تادیت و دیت په‌پوله غوباری‌کانی عه‌شق له چاوی باوکیان ده‌روپینه‌وه و فیره مه‌ستی گریان و سه‌فه‌ری ده‌که‌ن.

***

من له ناو دونیای تابلۆکه‌ش بو نیگا وێله‌کانی شیخه ده‌گه‌رام، ده‌مویست دوا هه‌واله‌کانی رۆژگار به‌ئیکرام و هه‌تاو رابگه‌یینم گه‌لی جیگای داخه که نه‌متوانی، خۆ هه‌تاو به‌یه‌که‌جاره‌کی ئاوا بووه و تو‌رانی بیه‌ر ناچیته‌وه له ناکاو‌یک ئیکرام هه‌رمی‌یه‌کی بو و هه‌شاندم به‌ئاگای هه‌ینامه‌وه ویستم هه‌والی مه‌به‌ست و ئیکرامی بچکۆلانه‌ی پێ رابگه‌یینم پشتی تی‌ کردم میوه‌کانیش هه‌ر له زۆربوونا بوون ئیکرام به‌لا‌سکی دره‌ختی‌ک ده‌سکی‌کی سه‌وزی بو شه‌بقه سپیه‌که‌ی دروست کرد تا بتوانم به‌ئاسانی هه‌لی بگرم هه‌ر ده‌رۆمی و ده‌رۆبیم، شه‌قم له میوه هه‌له‌دا خۆ سزا و ریتگا میوه‌بارانیان کردم. ده‌توت شه‌یتانی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌م و به‌میوه ره‌جهم ده‌که‌ن، ئیکرامیش ده‌چه‌مایه‌وه و زۆر به‌په‌له هه‌رمی‌کانی به‌رده‌م پیتی

ده‌چینه‌وه خۆ من تارایه‌کی سپیم به‌سه‌ر رووه‌وه بوو. نه‌خشه‌کانی وه‌ک نه‌خشی بالی ئه‌و په‌پولانه بوون که به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه ته‌راوی‌حیان ده‌کرد، گوله‌ بۆندار و بێ بۆنه‌کانی به‌پرچمه‌وه قایم ده‌کرد ته‌وقی سه‌رم هه‌موو گولی رهنگاو‌رهنگ بوو تا هه‌یلانه‌یه‌کی جوانی له ته‌وقی سه‌رم دروست کرد. پاشان ده‌سته‌کانی ئیکرام که‌وتنه‌ بالیبه‌یه‌کی سه‌یر من نازانم سه‌مای مه‌رگ بوو یاخود ژانی مائا‌وایی فریوی دا. پاش ئه‌و مه‌ستبوونه شیتانه‌یه ده‌سته‌کانی به‌ره‌ ئاسمانی بلند کرده‌وه له پریکا پۆل پۆل په‌پوله‌ی سپی و زه‌رد و خۆله‌مبشی له‌ناو ده‌سته‌کانیه‌وه سه‌ریان هه‌له‌دا ئه‌و گولانه‌ی پرچمیان کرده هه‌یلانه‌ ده‌رویشتم و ئه‌و هه‌یلانه‌یه وه‌کو تاجی شای مه‌مله‌که‌تی نامۆیان به‌سه‌رمه‌وه بوو، له‌پریکا پیتم له کبلی مندالی‌کی به‌جیماوی ئه‌نفاله‌که هه‌له‌که‌وت یه‌ک توژی له‌ولاتره‌وه پیتم به‌ دوو هه‌یلکه‌ که‌تی که‌وت، که ده‌ستم بو بردن ده‌ترووکان به‌چکه‌ که‌تیکان چوونه ناو له‌پمه‌وه، زۆر شتی‌کی سه‌یرم بینی چۆن و هه‌ا به‌خیرایی په‌ریان ده‌کرد. هه‌تا له‌و بیه‌رکردنه‌وه به‌بووم به‌چکه‌ که‌تیکان گه‌وره‌بوون و په‌ر و بالیان ده‌کرد، به‌خیرایی هه‌له‌فرینه ناو هه‌یلانه گولینه‌که سه‌رمه‌وه ئای چه‌ند سه‌یره، خۆ ئه‌وه‌نده به‌زویی ئاشنای په‌پوله‌کان بوون تا ئه‌و شتانه‌م به‌چاو دی ده‌سته‌کانیشم بوون به‌گول، گولی جۆراوجۆر له گوله‌ نازناز و مینا و گولاله سووره، خۆ سینگم هه‌ر باسی لیوه ناکرئ ده‌توت ولانی تیرگزه‌جاره و له ئه‌زله‌وه ره‌گی له دلما کوتاوه له سینگی‌شم به‌خواره‌وه نیله‌نیلی‌کی سه‌یر هه‌له‌دستا. ده‌توت نیوه‌ی باوه‌گورگور به‌جه‌سته‌ی وێلی منه‌وه به‌جی ماوه، له هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌و نیله‌نیله له‌جیاتی ناگری شین پارچه‌یه‌ک نووری برووسکه رهنگ بوو. گوله‌کانی له سینگم به‌ره‌و ژووری جوانتر ده‌کرد، رونه‌ق و بۆنی به‌هارییانه‌ی پێ ئه‌به‌خشی، ئی‌ستا جه‌سته‌م بۆته گولدان ئه‌و به‌هاره وه‌نوشه‌ییبه و ئه‌و بلتیه‌سه به‌ره‌ونه‌قه به‌ناو دارستانه‌که گه‌یژ ئه‌دن، ئه‌ها ئه‌وه په‌روانه‌کان چۆن به‌ده‌ورما ده‌خولینه‌وه، خۆ هه‌ر ساته و وه‌رزیک ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌ی ئاوه‌دان ده‌کرده‌وه، ده‌می هه‌وره برووسکه به‌ئاگای ده‌هه‌ینامه‌وه و ده‌می باله‌فره‌ی په‌روانه‌کان له گه‌رمای هاوین

فیتنکیان دهکردمهوه، وهرزتیکی تر به هاریبانه سیتبه ره کان دهیانبردم تهنها خهزانم بهچاو نه بیینی و هه لئه وهریم. ئای که سهیره ئا ئه وه یه کهم جارمه که هه لئه وهرم. ئیستا بوومه ته ئه و شارهی نیوهی سه ره وه م به هاره و تا دئ جوانتر ده بوه، ئه و دره خته چوار وهرزییهی سزام که میوهی هه مه وهر له بهرچه کهی ده ستما جیتی ده بیته وه، ئه و بوکه رازاوه یه م که دهستی هیچ ناکامی کم پی ناگات. هه موو کوره جوانه کانم هینایه وه پیش چاوی خوم، ئای خودایه ده بی چیم ون کرد پی، سه ر لیشیواوانه به دهوری خومدا ده سوورامه وه، ئای خو ئه وه دره به ستم لی ون بووه له ناکاوا، ده سته کانی ئیکرام به ناگایان هینامه وه. که ده بو یست دوو موم به ده سته کانه وه قایم کات، ئه ی هاوار خو هه موو هاووپیکانی ئیره م ئاخافتنیان بیر چوته وه، نازانم بو دره به ستم به ته نها جیتی هیش تووم، ئه م گپژنه کویه م ده بات، ئیستا هه موو جه ستم گه لای سه وزه، رۆحیشم بوته بالنده و به سه ر هیلانه کهی سه رما رتیگای کونه هه وارنم نیشان ئه دا، ئا ئه و تا ئیکرام بوو به پیشه نگی ئه م جه سته سی وهرزییه م، منیش مه شخه لیکم له ژان به شوینیا مل دنیم، ده بی چی له م بیده نگییه کوشنده تر بیت. بو ده بی هه موو شتیکی ئه م گه ردوونه بیده ره سته نه گوله کانی ئاسووده ییم بژاکینتی، وه ک بیده نگییه کهی دره به ستم سه رقال بووم، خو بیرمه له پیش ژاکانم هینده ئاونگای بووم مه پرسه، ئای ئیکرام گیان ئه ی تو زانیوته دره به ستمیش دهستی له ژاکانم هه یه. ئه و ئیمپراتورتیکی پر له لوغز و مه نیووسییه لیوان لیوه له نغروبونی خوشیه کان، به و پریوونه ش ساته جوانه کانم له بار ده بات، خو بیگومانم له وهی که خوشی دهویم. به لام ئه گه ر به زمانی سوز گوزارشت له هه ر شتیکی جوان نه که یین. ئه مه له کاتی کدا که بیزمانیش بین سته مه، ناره واییه، گونا هیکلی فره گه وره یه، ئه و ژبانیهی که خالی بی له گوزارشت بیماناییه کی گه وره یه، ئای ئیکرام گیان خو من له بیده نگییه وه فیتری رق بووم، خووم به مه وسیمه کانی ژبانیه وه گرت، فیتری بی مانایی ژبان بووم، نازانم ئه م سه ر لیشیوانم به چ بچووینم هه ردوو مومه که به ناو له بمه وه بوو، به شوین دره به ستم ئه گه رام وه ک نابینا ملم دنا و هاوارم ده کرد: کوا نیوه

نه عله تیه که ی ترم. من به بیده نگییه که شی رازیم بییری ده که م ته نها توژی له روخساری داده میتم و روخسه تی ئه م گه شته می لی ده خوام، له پرتیکا پراوپر بووم له بیده نگی پر به و مه مله که ته هاوارم ده کرد، چاوه کانم په لیه یان دا. گوله کانی سه ر سینم گه ش ده بوونه وه، به ته نها نازنازه کان نوستبوون، له ناو ئه و ئاوابوونه دا هه ر چاوه روانی هه له اتنی هه تاو بوون تا دلاینی بو بکه نه وه خو یان به تیشکه که ی بشون، نازنازه کان خه ونیان به هه تاوه ده ددی و من به دره به ستم. به پی خاوس رتیکام ده بری، هه ر دره خستی کم تووش ده بوو دونیایه ک کړنو شم له بو ی ده برد. له و مه مله که ته دا تا قه قسه که ره بووم، هه موو ئه وانی تر گویتگر و بینه ری بی دره به ستم بوون، له پرتیکا ئیکرامیش له چاو ون بوو، هه وره برووسکه تا قه قسه که ری تووره ی ئه و وهرزه بوو ئیمه و باخچه که ی رانه ژند، ره شبا گه مه ی به گوله کانی سه ر سینم ده کرد، ده توت ئه وه خه زانه وه ک ئه و دیمانه یه ی من و ئیکرام و ئه وانی تره بو ئه وه به ریا بووه تا من و دره به ستم به یه کتر شاد بکاته وه. له پرتیکا ریم هه له کرد، هه ر ده رۆییم و ده رۆییم تا ریم که وته ناو دارخورمایه کی له ژماره نه هاتوو، تا قه داره پروویه کی تیدا بوو، چیرۆکی ئه و تابلۆیه م بیر که وته وه که مندالیتیکی نه نفال له ناو دارخورماکاندا به جی ده مینتی و ده نکه به پروویه کی به ده سته وه ده بی، هه ر له و شوینه زینده به چالی ده کن، ئه و ده نکه به پرووه ده بیته دارتیکی گه وره. به ته نها له ناو ئه و مه مله که ته دا مامه وه، به ره و دواوه گه رامه وه ده ستم کرده وه به گریانه که ی جارن وه کو زیگری دره خستیکی پیگرتوو سه رم باده دا و رۆشنا ییم ده به خشییه وه تا ده هات مومه کان گریان ده گرت و فرمی سکم وهرزه کانی پارا و ده کرد، له ناکاوا دوا یین قیژدی سه ره مرگی هه تاو خستمیه ناو ئه و دره یایه ی که له دروازه ی تابلۆی تاراوه که ی رامان کیشرابوو و حیکمه تی مه مله که تی ئاوی لیوه فیتر بووم و دهستی سزام تیدا ناسیییه وه، تومزه ئه مه وهرزی هه لوره یه که له و گه شته دا به شوینیا عه ودال بووم، که هاتمه سه رخو، دره به ستمیش ورتینه ی به بوینی چنوره کانی تره وه ده کرد.

پایزی ۲۰۰۲ - هه ولیتر

دارتووه ته نياکه

رۆژتیکى سارد وهک رۆحى ته زيوى گومان، جار ناجارى درهخته کان به سه مایه کى شیتانه خويان ده دایه ده م توورپه یی ئه و بایه سارده ی که وهک ده رویش به ده م زیکرى بى تاگایانه وه، هه موو ده وروبه رى تیک نابوو، جار جاریش لقو پۆیه چه ماوه کان ملیان ده نا به لاره وه و له ده وروبه رى خويان راده مان، چهند دارتیکى رووته وه به ووش، له و به رى کانیه که وه، به پیتوه راوه ستابوون و هه ندی لقی چه ماوه ش له ولاتره وه ده توت نویش بو ئه و به یانیه ده که ن که هیشتا له ژیر له شی قورسى شه ودا سه رى خو ی کز کردبوو. جار ناجارى خوړه ی ئه و کانیه دل ته ره، به ده م رۆبیشتنیکى سیحرئامیته وه، خه ونى ماسیه به کۆله کانى بو گه لا وه ریه کان ده برد. هه موو شتیک به رگی سپى پۆشیبوو، ته نانه ت شته دزیوه کانیش سپى ده چوونه وه، ئه وده مانه هه موو شتن ساردتر بوو له دلئى ئه و گه نجه گه نم ره نگه ی که زۆر نه بوو گه شتیبوه ناو دارستانه که ی ئه و په رى دئى، ئه مپستا دارستان سه رى سپیه و دلش پیر وهک خه مه کانى دلئى ریکه وت، ئه و ده مه ریکه وت هه والئى به فره باریه کانى بیستبوو، بۆیه ده یویست له ژیر دارتووه ته نیاکه، په یکه رى خو ی و شیبه له تۆپه له به فر دروست بکا، چونکه هه موو شته کان بو ی له و پرووشه به فرانه ده چن که ده که ونه سه ر ئه رزیکى ته خت و ده توینه وه. ته نانه ت ئه رزیش نایانگریته خو ی، به وه شه وه

رانه وه ستا به ره و دارتووه ته نیاکه هه نگاوى وردى ده نا و ملی رینگای گرت، ئای خو ئه و ده مه که س به ده ره وه نه بوو، ماله کان ساده بوون، خانووه کان له خشت و قورى سوور چیکر ابوون، مالى ریکه وت ده یروانییه سه ر دارتووه ته نیاکه وه و کانیه کیش له ژیر سیبه ره که یدا ریکه ی خو ی ده پیتوا و هه ر ده رۆبى و بى برانه وه له جریوه ی قاسپه ی بالنده و خشپه ی گه لا وه ریه کان و گازنده ی دلدارانى له گه ل خویدا ده برد، ریکه وت دوو چاوى شینى ئاسمانى و بالای به رز و نیو قه دى، هه ر به به ژنى دارتووه ته نیاکه ده چوو، ده مى بچووک و په رچه مى خاوى جوانیه که تاییه تیيان دابوو به روخسارى. تا بلئى گه نجیکى راستگۆ و هۆشيار، هه ست ناسک وهک راجله کینى ئه و په پوولانه ی که تاله قژه کانى شیبایان کردبوو به لانه، وهک ئه و چرپه ئالانه ی که ختوکه ی لیوه کانى شیبایان ده دا، ئه م گه نجه ئیستا بووه ته په یکه ره پیاویکی جوان و به فر سه راپای گيانى سپى کردوو، ئه مپستا له و په یکه ره جياناگریته وه که له و به فره دروستى کردوو، کتومت ده لئى خو یه تى و له ته نیشتنیشیه وه شیبایه کى زۆر سه یرى دروست کردوو. هه موو جه سته ی سپى ده چیته وه. ئا ئه و به فره ره شیبى چاوه کانى شیبای خواردوو ده وه و سووراوى لیوه کانى هه لمژیه. شیبه به خو ی کچیکى ئیسک سووک و رووخۆش بوو، سیمای به رائه تى لئى ده بارى و چاوانى خه میان لئى ده رژا. دایکى هه ر له مندالییه وه قژه خاوه که ی بو ده هۆنیه وه و به سه ر شانیدا دوو په لکى جوان شوړ ده بوونه وه، که سى نه بوو ئه فسانه ی ناو گو له قردیله سپیه کانى ئه وى نه بیستى. ریکه وت له پاش سه فه رى دووردریژى که له شار گه رابوو وه، له وه ده چوو که هه یچ ئومیدیکى نه مایى، ئه و سه ردانه وه ی ئه م جار ه ی بو به سه رکردنه وه ی مالى بابى نه بوو نا، به لکو گه رانه وه ی ئه م جار ه ی بو ئه وه بوو خه مى گه وره ی خو ی به دلئى ساردى به فر و دارتووه ته نیاکه بسپیرى و ئه و دوو په یکه ره جوانه ی لئى دروست بکات. ئه و ده زانى خه ون و ویسته کانى ئه و که ده یویست وه کچه شاد بیته وه وهک ئه و جووته په یکه ره بى ئامانه، به لام

هیشتا لهزه تی ئه و جووته پهیکه ره زیاتر بهردهوام ده بی و درهنگتر له راستی ئه وان ده تویتته وه. ئه و ژیری دارتووه ته نیاکه ی بهردهوام ده بی و درهنگتر له راستی ئه وان ده تویتته وه. ئه و ژیری دارتووه ته نیاکه ی کرد به مال و تیتیدا دانیششت. زور به وردی له هه موو شته کانی ده ورو به ری خو ی راده ما، ئه و دارتووه ی که چه ندین سال جولا نه یه کی پیوه هه لو اسرابوو، ریکه وت و هاو ریکانی تیتیدا گه و ره بوون، هه موو هاو ریکانی هینایه وه پیش چاوی خو ی، یه کی تیکیش له وانه شیبای وه نه وز و خه ون و مندالی و ئیستای بوو، وه ک بلتی ریکه وت به قه ده ری خو ی زانی بی، بویه له رۆژیک کی کش و مات وه ک دلای گریاناوی خو ی، بریاری دا دی به جی بهیلت، ئه و گونده ی که ته نیا قوتا بخانه یه کی سه ره تای تیتیدا بوو. ریکه وت قوناغه کانی سه ره تای به چاکی و زیره کی بری، به لام باوکی بووه ریگر و نه بهیشت به ره و شار پروا و قوناغه کانی تری خویندن بری. ریکه وت دوا ی ئه وه ی بریاری دا کار بکا، سه ری خو ی هه لگرت به ره و دنیا ی ئوتومبیل و دوو که ل و هه راو زه نای ئه و شاره ی که چه ندین ساله ژیر دهسته یه، ئه و شاره ی که زیتری لی ده رژا و رۆژانه به دوو ربینی خه یالمان نه بی له سه یرکردنی تیر نابین، ئه و هاو ته مه نی شیبابوو، له پۆلیکدا ده یان خویند، به لام مالی شیبای به خیزانه وه به ره و شار چوون و ئیستا شیبای له قوناغی ئاماده یی ده خوینتی و زوریش سه رکه و توه، که ریکه وت گه یشته شار ته مه نی خو ی له شازده سال ددا، ریکه وت خولیای زور بوون، ئه و خولیایانه میشکیان ئاژنیوو، روخساری له نه زا که تی به یانیانیک ده چوو که ئاوی نه دیت بی، چاوه کانی غرووری رۆژانه یان لی ده رژا، چه ندین چرپه له سه ر لیوه کانی مه یی بوون، سیمایه ک که ترسیکی پیروز تا پوی کردبوو، ترسیک وه ک ناسکی راراییه ک وه ک ئه و شنه یه ی که هه میشه دیت و ده چیت، به بی ئه وه ی سه ر به مالی دلای عاشقیکدا بکات، ئا ئه و ئیواره یه بوو که ریکه وت هه ر به ریکه وت ملی ریگای گرت و روو به رووی ناسکی و جوانیی شیبای بووه وه. ئه و روخساری شیبای له و بایه ته زیوه جیا نه کرده وه

که به بینینی هه موو له شی ته زیبوو تا ئه و وه خته نه یه ده زانی جهسته ی له گه لییدا ده سووتی یا سه رما ده یرتی، ریکه وت هه سستی به بوونی په نجه کانی نه ده کرد، کاتی شیبای به ره و رووی هات، ئا له و ئیواره یه وه ریکه وت زانی بوچی ناوی (ریکه وت) ه و قه ده ری ئه م بینینه ی چۆن بو ره خسا، ئای له ده ست و په نجه نیانه کانی قه ده ر چۆن ده ستمان ده گری، پیشمان ده که وی و ده مانخاته ناو پیروزترین و گه رمترین ژووره کانی دیداره وه و چۆن به هه مان شپوه ش، لیکمان جیا ده کاته وه و مالئاواییشمان پی دهکا! کاتی شیبای رۆیی، شاریکی له گه ل خویدا برد، بونی دوو که لی ئه و شاره کاسی کردبوو، هه ر که سیشی به لادا تیتیه ر بوایه، هه سستی به و بونه پیروزه ده کرد و پیی مه ست ده بوو، ئه و ته نیا پارچه یه ک له نوور نه بوو نا، به لکو زور له ریکه وت جیا و ازتر بوو، کومه لی کتیی به ده سته وه ده گرت و به رگی قوتا بخانه ی له به ردابوو و به خه یالیک ی رووتتر له و دیدارانه، به ره و مالی خو یان ده گه راپیه وه، ئه و خه مه کانی تازه چه که ره یان کردبوو، هه رده م بیی له وانه ی وه رزه کان ده کرده وه، به زستانان وانه یه کی بو باران ته رخان کردبوو به هارانیس به وانه کانی دارتووه ته نیاکه، ئاونگی چاوی گوله کانی ده خوینده وه، هاوینانیس وانه ی هه لچوونی عاتیفه و گه رمبوونی روومه تی سروشتی ده نووسییه وه، پایزانیس رووتبوونه وه ی دره خته کان و گه لا ئا و بردووه کانی له نیگا تووره کانی خو ی جی ده کرده وه، له دلیدا وانه یه کی بو بارانیس ته رخان کردبوو، ئه و ده بوت ده شی بارانیس قوتا بخانه یه کی تاییه تی بی و به ته ریوونمان وانه یه کی تازه تر بو وشکبوونه وه هه مان بخوازی، ئه و ده مانه شیبای سه سرت و بی ئارام له ده سته کانی خو ی راده ما، ئاخو چی بی له پیئوس ده سگیرانتر بی بو ئه و په نجانه ی که پاکییان لی بترازی، هیچی تریان نه ده ناسی، مه گه ر دوو گوریسی جولا نه که، هینده لیوه ی نزیک بایه ن. ئه و ئیواره په مه یییه، ده رزیکی له عومری ریکه وت برد و به ره و خوار بووه وه، تا ئه و رۆژه ی شیبای هه سستی به وه کرد که ریکه وت قه ده ریک کی نوییه و به ره و رووی بووه ته وه، که

رېټکهوتی دهبینی روخساری سوور هه لده گه را و نیگا کانی له ئه زر پر ده کرد و پتیه کانی به یه کدا دهات، قوئی ده کرد به قوئی تریفه ی هاوړتی و له پاش ئیستیکی ملی رتگایان ده گرت، تا ئه و پرژه ی ناشکرا بوو، له سه رووی مالی شیباهو، رېټکهوت ژووریکي گرتوو و به کاری پرژنامه فروشییه وه خه ربیکه، ئه و تینووی هه لفقولینی وشه یه ک بوو، دهیوت هه ر که سه و کار بو ئه و شته ده کا که پیوستی پییه تی، به لام من تینووی حه رفه ته ربوه کانی سه ر ته خته ره شه که ی مندالیی خوم، ناوها ئیستاش لیوه ی دوور که وتوو مه وه، چونکه باوکی مو له تی ته واو کردنی خویندنی پنه ندا، تا ئه و پو شاییه گه وره ی ناخی خو ی پر بکا ته وه ئه و کاره ی نه نجام ده دا، هه ره وها له پالپیشیه وه، کاره سیاسیه کانی خو ی رېټک ده خست، هه لبه ت ئه و دوو پرژه یه په لکیشی شاریان کرد بوو. خو شه ویستی ولات و ئه و غوریه ته ی که پاش رویشتنی شیباهو و خیزانه که ی بو شار هه ستی پنه کرد بوو، رېټکهوت له بواری کاره که یدا دوو هاوړتی په یدا کرد بوو هه ر چه نده ئه وان خوینده وار و خاوه ن پروانامه بوون، به لام ئه و نده پینک ده چون دده گوت سیتی داریکن، له زور شتدا پینک ده چون، ئه وه ی که زور پیکه وه ی به ستبوون و هوگری یه کدی کرد بوون، کاریکی ویژدانیی گه وره بوو.

ئای له و ئیوارانه ی که خو ی و هاوړتیکانی ئاویی له ژیر دارتوو که گه مه یان ده کرد و ئه و گوریه ده بهیتان و ده ببردن وه ک ئه وه ی له م به ری دنیاوه بچن بو ئه و به ری دنیا یه کی نویتر، ئای له و نه فامییه پیروژه ی که ئیستاکه هه ست به تامیان ده کا! رېټکهوت ولاتی له هه موو شتی زیاتر لا گرنگتر بوو، له کاتی پرژنامه فروشتندا به یانامه نه پتیه کانی ده به خشیه وه، ئه و له لای ماموستا نه رشده کاری ده کرد به راستی کومه له لاوړتیکي به جهرگ بوون، رېټکهوت وه ک ته ته ر به سه رباندا ده سووړاپه وه و له ناو هه موویاندا دیار بوو، یه کیکی تریش له هاوړتیکانی که پنه ئیش و کار بوو، ده قه ری هاوړتییان، ده قه ر له زور شتدا له رېټکهوت نه ده چوو، ره قه له یه کی باریک، نیمچه خوینده وار و پنه لانه، له ژووره که ی رېټکهوت

گیرسار بووه وه، شه وان راز و خواسته کانیان بو یه ک به یان ده کرد، به یانیانیش ده قه ر بو کرټکاری و رېټکهوت - یش بو پرژنامه فروشی، له یه کیکی له و به یانیان، ئه و به یانییه ی که نیگا کانی شیبای ئالوسکاند، دلئ هه ردووکیان بوو به هه لویه ک و چاره نووسیانی له گه ل خویدا برد، رېټکهوت خو ی بو رانه گیرا و راوه ستا و رووی کرده شیباهو و تی: تو ئه و قه ده ره ی که لیم نابیته وه، ده لئی من تو ده ناسمه وه، به لام نازانم گوناکانی شیباهو که له دوو پشکو ی سوور ده چون، ته زوویه ک سه ر تا پنی داگرتبوو وه ک یه کیکی تازه له بی هوشیه که وه و ه ناگا هات بیته وه، ئه و پینک دلئ رابچله کیتی، هون هون فرمیتسکی سوورایی روومه ته کانی فینک ده کرده وه و گه رمتر ده بوو که بالای رېټکهوت - ی بینی، ئه و سنه و به رانه ی لاریانی ولاتیکي ویرانی هاته وه یاد و به به رزاییان خه م له سه ر سینگی که له که بوو، روانی مه ئیوسیه کی گه وره، پرژنایی چاوه گه شه کانی رېټکهوت، لیک ده کات شیباهو له و کزه بایه ده چوو که له وهخت و ناوهختدا سه ری ده کرد به دلئ مالی رېټکهوت - دا و له شیرینی خه وی قوولدا رای ده چله کاند، چونکه هه ستی به و جیاوازییه ده کرد که له نیواناندا به، به دم سه ربانده وه چاوه کانی بوون به جووتی گومی سوور و دهیوت: ئای شیبای زستان تو ئه و منداله چه تونه نه بووی که هه رده م وړکت له دیلانیی ژیر دارتوو که ی لای مالی ئیمه ده گرت، من رام ده ژنده ی و توش ژماره ت ده کرد و هه موو جار ی، تو زیاتر دیلانیی ده کرد، چونکه بو منت که متر ده ژمارد، تو که هه رده م نوره ی منداله کانی تریشته ده ویست، ئای هاوړتیکم تو ئیستا ئه و قه ده ره ی که گشت شه وی، قه ده ری خه مه کانم راده ژنی تا بیدارم ده که یته وه، ئای رېټکهوت تو ئه و رېټکهوت ته ی که ماوه یه که ولاتیکت له میشکم داگیر کردوو و به پنه ئه وه ی که دوو لای گوریه که م به ده سته وه بی هه ر دیم و ده چم. هه موو پرژتی له راستیه کی خه ون ئاسادا له ژووره بچکولانه که م سه ما ده کم و نازانم تو ئه و غرووره جوانه ی که دنیا ی چاوه کانت بردووم... رېټکهوت به زرده خه نه یه کی تاله وه،

که پر بوو له تامه زړوږی و عه تفيکی هه تيو، وتی: نا نه خیر من غروور نه بووم به لکو ته زوی تو مه سستی کردبووم، تا ئه و راده یه که نه مده زانی چوڼ ته ماشام کردی و چوڼ تپه پریم، ئاخ ده لیم بوچی ده تناسم ده ترسم تو شیبای وړکنی ئاوی بیت، ئاوی داتووه ته نیاکه! شیبای بوو به پارچه قوماشتیکی سوور و ده سستی کرد به گریان و هیچی نهوت، له و رۆژوه خه مه کانی دلئ شیبای ریز ریز به روخساریدا ده هاتنه خواره وه، ریکهوت به ده قه ری ده گوت ده شی قه در بده ماته به ر په هیله ی تو وره یی چاوه کانی شیباه و ئه وسا بزم، نا تا ئه مری نه مده زانی ژبان هینده خو شه، نه مده زانی مردن ترستیکی گه وره یه، له وهش سه یرتر ئه ویه که من هه ست به ناخوشیبه کان ناکه م تا ئه و کاته ی ده گمه ترۆپکی به خته وهری، ئه وسا بو نه گبه تیبی خو م ده گریم، گریان به مانای بی ده سله تانی نا، ده قه رگیان به لکو به مانا ئینسان نیبه که ی، تو لیکي بده روه بزانه من چنده راستم، ئای ده قه ر ده بی دایک و باوکی شیبای رازی بن و مؤله تمان بدن و ئه و خو شه ویستیبه خو رسکیانه ی که دلئ داگیر کردوین گه وهری بکه ین! رۆژ ده هات و ده چوو وهک جو لانه که ی ریکهوت به بی وچان دلئ ئه و دوو عاشقه ی راده ژند، به بی ئه وهری بو ته نیا جاریک خه ونه ئالۆزه کانیان بی نه دی، تا ئه و رۆژهی که ریکهوت راستی دلئ خو ی بو شیبای درکاند، شیبای چاوه کانی نووقاند و پیبه کانی له زهوی گیر ده کرد، وهلامی دایه وه ئه وهری تو باسی ده که ی قه ده غه یه، مه حاله وهک ئه و خه ونانه ی که ناشی خه ونیشی پیوه ببینین، که واته کوفریکه له و گونا هه گه ورا نه ی که تا مردن لیبان پاک نابینه وه.

رۆژ له دوا ی رۆژ، خه مه کانی ریکهوت به هاریکی تازه یان له رۆحیدا زهرد ده کرد و نیگا کانی وهک گه لاریزانی پایزه دیداریک هه لده وهریبه سه ر ته رمی ساردی ئه و رۆژانه ی که سنووریکي به رزی له نیوانیان داده نا، ریکهوت وازی له کاره که ی خو ی نه ده هینا، ئه و ده مانه ی که راستی راکانی شیبای زانی چی باکی له مهرگ نه بوو، به و لایبه شه وه خو ی

به مردوویه کی سه ر زهوی داده نا، له بچووکتربین جووله وهرز ده بوو، له ژیر داتووه ته نیاکه ی خو ی نه بی، بو تاوی بیر له داهاتووی ناکاته وه، نا نه خیر کوپه بچین نه گه ر له شه قامه کانی دیدار وه گیر هاتین، رووی موناجاتی خه مه کان کوپه به رین کاتی ژان سه ریشکمان بیت، گشت ساته کان به ئاشکرا له دلئمان ده رژین و جه سته مان ده که ن به بیژنگی ده سستی ئه و داپیره و باپیره توند روه انه ی که نه یانزانی باوک و دایکیکی نیانمان بو بخولقیین، تاوانی هه لوه رینی زه رده خه نه مان، له ئه سستی گورانیبه ناته واهه کان نیبه، به لکو له ملی ئه وانه یه که لای لایه کانیان به نه وه کامی بو ده کردین و نه یانده هیشته خه ونه یاساغه کانیب ببینین، من نازانم بوچی شیبای نه بی هیچ نه سیمیک دلئ فینک ناکاته وه، ده لپن گوايه شته کانیان ده و، بویه له چاوماندا جوانن نازانم تو بوچ هینده جوانی!

ئایا له بهر ئه وهری من ده مه وتی؟ نا شیباکه م به من مه لئ بیر چوونه وه من خو م ناوم له ژیر خو ری ئاویبیه کی له بیبرکراو دانراوه، بویه ناویان ناوم ریکهوت به ریکهوتیش له ئه نجامی بیبرچوونه وهریبه کی خو شی دایک و باوکمدا دروست بووم، ده شی هه موو یاساکان کوک بن له سه ر ئه وهری که من و تو پیک نه گه ین.

چند هه فته یه که به سه ر ئه و دیداره لانه وازه دا تپه ری و شیبای هه ر ریکهوتی نه دی، نه یده زانی چی به سه ر هاتووه، هه فته کان په توویه کی ره شیان له خو یان ئالاند و تا ده هات دریژتر ده بوونه وه. مانگه کان ره شتر ده چوونه وه تا بوون به سال و دووان، ریکهوت هیچ نه سه ریکي نه بوو، به لام له دلئ شیبای ئه سه ریکي زور گه وهری به جی هیشته بوو، شیبای هه ر وای ده زانی له قسه کانی ئه و دلته نگ بووه، بویه ئاوها خو ی ون ده کرد، ریکای قوتابخانه بو بوو به دوو ده سستی قورس و دلئبان ده گوشه ی، له راستیدا هه نگاوه کانی شیبای زور قورس بو بوون، ده تگوت پیبه کانی به ئه رزه وه لکان و لپی جو ی نابنه وه، تا ئه و رۆژهی ده قه ری بینی، چاوه کانی شپرزهبییان لی ده رژا، ئه و رۆژهی هاته وه یاد که ریکهوتی له ریکادا بینی

لهو سهري كۆلانه كه له م گه نجه جيا ده بووه، ئىدى نه يده زانى ئەم گه نجه هاوړپيه كى خوشه ويستى ريكه وتە و ئەو دهناسى، به لام شيبا لى نزيك بووه و پرسى: ئەرى كاكه تۆ هاوړپى ريكه وت نيت؟ ئەى پيم نالىي ئەم ماوه دوور و دريژه ريكه وت بۆچى ديار نه ما؟

ده بى گه رابيتته وه بۆ ناوايى دارتووه تهنياكه و ديلا نى به قه ده رى من و خوئى بكات؟ ده بى له راستييه كانى من زوير بووبى؟ ده بى له كوئى گيرساييتته وه؟ ده قهر به په لمه گريانه وه وتى: ئەدى تۆ له هه والى ريكه وت ئاگادار نيت؟ رهنكى شيبا لهو زه عفهرانه ده چوو كه به ترسيكى زه رد رووى خوئى ئارايشت دابى، ليوه كانى گۆيان نه ده كرد قسه كانى ته واو بكات، وشه كان وهك كوشتنى به كه م ماچ له سه ر ليوه كانى ده تانه وه، تا ئەو ده مهى كه ده قهر هاته قسه و گوتى چما ئە تۆ نه ترانيوه ريكه وت به نديخانهى هه لئزارد نهك دووركه وتنه وهى بۆ ناوايى!

ريكه وت له به نديخانه فيرى گه لى شت بوو، تامى پيكه نينى بىر چووبووه، خوړاگرى گشت گيانى بيدهنگى بىرى ئاسووده كردبوو، جانتاى بچووكى به زهنگيانه ده چنى و ناوى جوړاو جوړى له سه ر ده نووسى هه ر ئەو رۆژەى پاش ئەوهى كه تووشى مه ئيووسى هاتبوو له گفتوگۆكهى شيبا، چوه ده ره وه، تا چەند نامە يه كى نه ينى كۆمه له گه نجه كه بگه يه نيته مامۆستا ئه رشەد، به لام بى ئاگابوو له وهى كه له پاريزدان و كه وته تۆرى جالجالۆكه وه و ده سگير كرا، ئەو ده مه مه ئيووسى شيبا، كارىكى گه وهى كردبووه سه ر جوولە و ره فتارى، بۆيه به و ساناييه راو كرا و سى سالى ره به ق زىندانى چه شت، جار جار ده قهر به سه رى ده كرده وه و سه ردانى ده كرد، به لام هه رگيز پىتى خوئى نه بوو، شيبا به راستى حالى ژيانى بزانتى، نه يادا په پووله كانى ناو گوله كهى له كاتى گريه و قيرئاندا بتورين، ليدان و به نديخانه و ايان لى كردبوو كه ماناى گه وه بى شيبا له بىر نه كات له گه ل ئەوه دا، ريكه وت به نديخانهى پى خوئى بوو تا ئەو مه حالانهى كه شيبا په ردهى گوپچكه كانى پى ده له رانه وه.

***

دواى ئەوهى ريكه وت له به نديخانه رزگارى بوو، دنيا يه كى ترى ناسى، به هار تازه سه رى ده ره ينا بوو، ريكه وت كامل و به هيز تر بووه، شتيكى بۆ نيشتيمانه كهى كردوو، هيج نه بى ئيستى و يژدانى ئاسووده يه، به لام له وهش ناخوئى لاي ريكه وت ئەوه بوو، باوكى نامه يه كى بۆ نووسيوه و داواى گه رانه وهى بۆ ناوايى لى كردوو، كاروان-ى هاوړپى گوندى، به ناو نيشان، شوپنه كهى دۆزيبووه وه، له ده رگاي حه وشه وه ژووركه وت و گه يشته ژوورى دانيشتن، روانى ريكه وت ئەوى جارن نيبه و ئەو ريكه وت-ه ليو به خندهى جارن و ئەو مندالكاره شه رمنهى جارى جارن له كوئى؟ هه موو جارى كه رام ده ژه ند ئەو يش هه ردوو گوريسى جو لانه كهى ده گرت و لاي ده كرده وه ته ماشاى ده كرد و پيده كه نى، نا كاروان گيان ئەم يستا من دوو گوريسى ترم ناسيوه، ده مه يتن و ده مبه ن، له هاوردن و بردنم بۆ چركه يهك ناوه ستن، به كيان ولات و ئەوى ديش شيباى لاي خو مانه؛ شيباى وركن و چه تونى مندالى، به لام ديلا نيكهى من خوئى پى ده به خشين، ئەو جو لانه يه كى كه ئيستاكه پى رها تووم ئەزيه ت و گريانم پى ده به خشن و پيكه نينيان له بىرم بردوو ته وه، پاشان كاروان گيان بۆ كوئى بيمه وه؟ تازه من ئەركيكي پيرۆزم له سه ر شانە وهك نه خوئى جه سته م پى فىر بووه و من ئىتر ناتوانم لهو ژيانه جيا بيمه وه، ده زانى دووركه وتنه وه به عنى چى؟ ماناى نه جوولانه، مه رگه ساته، ئەم يستا من نه خوئنده وارم، به لام ئەركيكي جوانتر و پيرۆزترم گرتوه ته ئەستۆ، جوانبى چاوه كانم شيبا لى و هه رگرم و نه يدامه وه، به چاوه پشكوكانى سووتاندى و تا هه تايه خوئى نايمه وه، كاروان كه گوئى لهو قسانه بوو، به پشتى ده ستى چاوه كانى وشك كرده وه و چلمى لووتى هه لوشى، كاروان كوړپكى هه ست ناسك بوو به سانايى له نه ينى دلى مرۆف ده گه يشت، هه ر چه نده ئەو يش قوربانى گوند و خه لكانيكى ناھوشيار بوو، به لام چى بكات ريكه وت نا، دلى شيبا مه مله كه تىكى جيا وازه، ئەو له ئيمه تىگه يشتووه ده زانئى سته م، زۆردارى يانى چى... نا... نا ئەو وانه كانى دلى ئيمه ي

هه موو کردهوه، به نامهی قوتابخانه کهی ئیمه و رۆژه ره شه کانی گوند ئیمه بئی مالدین، بئی خاکین، شیبای له باوهشی هیچ کامیکیان گیر نابئی و ژیر نابیتتهوه، نا لئی گهری خۆت لهو گهژاوه ده رباز بکه، پاشان مام ره حمانی باوکت منی به شویتن تۆدا ناردوه تا نازهنینی کچی مام ره حمانت بۆ بگویتتهوه، چما ئهوه له سههه بیتشکه له تۆ ماره نه کراوه و دهسگیرانی تۆ نییه؟ کاروان قسه کهی تهواو نه کرد و ریکهوت وهلامی دایهوه... نا جاریکی تر مؤلهت نادم به گهوره بیهه ههه سته مدیده به، پاشان نازهنین چ گونا هیتی کردوه تا به زۆر به مننهوه به ستریتتهوه! نا هاوړی گیان ده بی ئیمه ئهوه بیره کۆنانه رته بکهینهوه بۆ ئهوهی دهست پت بکهین، ده بی له خۆمانهوه بی، هه رگیز نابئی (ناوا) ی کورم وهک خۆم مهویس و بی لانه بی، ئیستا من به ندیخانه به سه دان ژیان و زه ماوه ندی لهو جوژانه ناگو پرمهوه، چما من کراسیک ده کرم یان دلئی مرۆقتیکی بی تاوان به خۆمهوه ده به ستم، وشه کان وهک گولله له ده می ریکهوتتهوه ده رباز ده بوون، فرمی سکه کانی سهه روومه تی دانه دانه وهک ده نکه مرواری ده کهوتنه خواری، پیشیکی تری خواری دهوه، نا کاروان گیان بۆ زه ماوه ند نایه مه وه.

***

به هار رۆیشت و هاوین هات، سه ربانه کان ئیواران فینک ده کرانه وه و مال پره بوو له میوان و له سهه ری گه ره که کان گه نه که کان چاویان به بهک ده کهوت، مالی شیبای له دوو ژووری گه وره دروست کرابوو، یه کیان ته رخان بوو بۆ خویندنی شیبای و براکانی ئهوی تریش بۆ ناخواردن و دانیشتن، ئهوه ئیواره یه شیبای سه ربانی ده شوشت، گویتی له دهنگی ئاراس بوو، له گه ل هیرش و هاوړی به کانییدا، قسهی ده کرد، هه ر که شیبای هاته خواری دهوه، روانی دایکی به خیر هاتنی ریکهوت ده کات و ئاراس و هیرش به خوش حالیه وه، به ده میبه وه پیده که نن و باسی رۆژانی مندالی خوین ده کهن.

هیرش دوو سال له شیبای گه وره تر بوو، به لام به بالا چونیه ک بوون، مام سمایلی باوکی شیبای، براده ری زۆری هه بوون، ده بوایه له وهختی هاتنی

میواندا، ئاراس و هیرش له ژووره کهی دی، خوین به وانه کانیانه وه خه ریک بکهن، شیبای تا قانه کچیش خزمه تی باخچه بچکۆلانه کهی ده کرد و گویتی له خشپه ی گه لا رزیوه کان ده گرت و له ئاونگی چاوی گوله کان راده ما، پاشان وانه کانی ناماده ده کرد، باوکیان پیاویتی بی ناگابوو لیبیان، له گه ل ئه وه شدا به رده وام هانی ده دان بۆ خویندن و سهه رکه و تنیان له قوتابخانه، ئه وه ده مانه خه ونه کانی شیبای پۆله په پوله یه ک بوون به سهه ر سه ربدا ده خو لانه وه، زۆر جار ئه وه په پوولانه ده بیتران و هه ندی جاریش به سهه ر قردیله سپیه کهی سهه ری شیباهه ده نیشتنه وه، رۆژتیکیان باوکی شیبای به چاوی خۆی په پوله نیشتوه که ده بینی، تا لیبی ورد ده بیتته وه په پوله له ناو گولی قردیله کهیدا ون ده بی، ئه وه ده مانه دوو دلۆیه فرمی سکی روون له سهه ر روومه تی شیبای ئوقره یان ده گرت، دوو باره په پوله که به دهه ری سهه ری ئه وه نه شمیله وه ده خو لایه وه ئه وه په پوله یه خو لیاکانی شیبای ناسکی ده ناسی و رۆژ به رۆژ ئه وه حالته دوو باره ده بووه وه له وه رۆژه وهی شیبای وه نه وز خه مه کانی دلئی ریکهوتی ده خواری ده وه، له وه زره خه واندها گه وره تر ده بوو، زیاتر ده چوه ناو قوولایی بچوو کترین شتی ده وره به ری، چاوه کانی به وه په له هه وره تووړانه ده چوون که به بینین و نه بینین و بیر کردنه وهی له ریکهوت دایان ده کرد و لیبی نه ده بوونه وه، تازه ئه وه شیبایه کی بی ئارامه، له کوئی دلئی مهمله که تی ئارامی ده ناسی.

***

رۆژتیک تر وهک دلئی ئه وه دوو عاشقه ژاکا و نازنازه کان تازه له خه وه هه ستا بوون، ئا و تینی له خوړ و هه رده گرت، ئه رز دلئی به شنه یای ئیواران فینک ده کرده وه، ریبواران له سیبه ر ده گه ران، شیبای به کتیه کانییه وه به ره و کتیه خانه ی گشتی چوو، کات لای شیبای مهمله که تیکی گه وره بوو، لیبی غافل نه ده بوو، ئه وه ندی هه ز به خویندن ده کرد، بۆیه به وانه کانی ته سکینی نه ده هات و رۆمانیشی ده خوینده وه، ئه م جار هه شیان بۆ رۆمان و هه رگرتن بۆ کتیه خانه ی گشتی چوو، هه ر هه نگاو تیکی خوړ په یه کی گه وره ی به دواره

بوو، وهک ئه وهی ههستی کردبێ که تووشی ریکهوت ده بیت، له شی بێ هیز بووبوو، پێیه کانی بهیه کدا دههاتن، به دوو دلاییه وه ده پروانییه رینگاکه وهک ئه وه دوو دلاییه ی که ههر له مندالاییه وه ههستی پێ کردبوو، کاتی ریکهوت جوڵانه که ی راده ژه ند و یاری له ته کدا ده کرد که گه یشته کتیبخانه که، له باخچه که دا ریکهوتی بینی به دوو، په نجه سلاوی لی کرد و وه ژوور کهوت، ئه وه ههرده م ههزی له وه چیرۆکانه ده کرد که رووداوی سه یرو سه مه ره یان تێدایه، پاش خویندنه وه شیان په لکی گولێ بۆنخۆشی تی ده کرد تا هه رگیز بۆنی خۆش له وه دێرانه نه بری که مه ستیان ده کرد و زیاتر چاوی بۆ رووداوه کانی رۆژه سه خته کانی ژیان ده کرده وه که له هۆلی کتیبخانه که وه ده رکهوت، دوو کتیبی تری به دهسته وه بوو، به ره رووی ریکهوت بووه وه، ریکهوت وهک په یکه ره له بهرده میدا را وه ستا، دهستی گرت و له سه ره کورسی ناو چیمه نه که دانیشتن، ئه وه دیداره له ناو مه حاله کانی شیبادا ده ژاکا و له چاوی ریکهوتدا سه دان ته رمی هیوای ده ناشت، ئه گه ره ته ماشای ئه وه دوو عاشقه بکه ین که مه حاله له ژیر بنمیچیکدا کۆبینه وه و بن به خیزانیکی به خته وه ره، ده لیبی خوا وه ند بۆ یه کتری دروست کردوون، ده لیبی سێرێکن و کراون به دووله ته وه، له نیانی، له شه رمنی، له پاک و له زۆر شتی تردا، ریکهوت توند دهستی شیبای گرت و ماچی کرد، فرمیسه که کانی ریکهوت دهستی شیبای ته ره کرد، پاشان ته ماشای روخساری کرد و وتی: ئای هاوړپیی دارتووه ته نیا که بیرته که مندال بووین چ مالیکی بچکۆلانه مان پیکه وه نابوو، تێیدا خه ونی زه رد و سوورمان ده بینی، من ده مه وی جوڵانه ی دارتووه ته نیا که گه وره تر بکه مه وه، با وه شم بکه م به جوڵانه ی خه مه کانی تو و هه مو ساتی تێیدا نارامت بکه مه وه، ئه وه وشانه چه ند سالیکی تر شیبایان گه وره تر کرد، خه مه کانی زیاتریان کرد، ئه وه خه مانه ی که له په تۆیه کی مه خمه لی ده چوون و به شانێ هه ردووکیا نه وه بوون، شیبای دهستی له دهسته کانی ریکهوت کرده وه و وه لامی دایه وه: ئای ریکهوت گیان ئیمه هه رگیز مه حاله کان نا هیلن بین به هاوسه ری یه کتر! دلێ منیش

له تو زیاتر که سی تری نه ویستووه، به لام ئیمه قوربانیی دهستی شته قه دهغه کانین، ئیمه باجی تاوانی گه وره کان ده دین، ئای ده بی که ینی ده یان ریکهوت و شیبای تر له م داوانه رزگار بن و بییری نه وه کانی دوا ی خو یان رۆشن بکه نه وه! ئه وه بییری له وه رۆژانه ده کرده وه که مام عوسمانی ناشه وان به باوکی ده گوت بۆ کو یی ده رۆی بۆ شار؟ مندال خویندنی ناوی هه ره ئه وه نده به سه بزانی ناوی خو یان بنووسن، بۆ مال و حال له خۆت تیک ده ده ی؟ ئه م تیفکرینانه ئه وه نده ی تر دلێ شیبایان توند ده کرد و ده ئه وه نده ش دوا رۆژی ریکهوتی له خۆی دوور ده خسته وه، بییری له وه رۆژانه ده کرده وه که چۆن ناشتی هاوړپییان به تۆزی له پۆل ده هینایه ده ره وه نه یان ده هیشته گوی له وانه کانی رابگری، تا رۆژیکیان مامۆستا رابه ره له گه ل باوکی ناشتیدا قسه ی له وه باره یه وه کرد، به لام بێ هووده له وه رۆژه وه شیبای بێ نارام به کاره ساته کانی ده وره تر ده بوو، تا ئه وه ده مه ی مالیان گویزایه وه... بۆ شار، ئه وه جوڵانه یه ی که به مندالی ده هینا و ده بیرد، وای لی کرد، ئه مپۆ گه ردوونیک رای بژه نی و بۆ ساتیکیش به ئاسوده بی چاو لیک نه نی.

***

له وه رۆژه وه ی مه حاله کان دلێ شیبایان ده لا وانه وه، چاوه کانی به دووری ریکهوت ئه رشت، ده بی چه ند په پوه له ی بێ ناز له ژیر پیلووه کانی خو یان هه شاردا بێ.

کو لێجی ئه ندازیاری به نیسه بهت شیباهه ریکهوت تیک بوو، چاوه پروانی نه ده کرد، مه حالیک بوو وهک خۆشه ویستی ریکهوت، شیبای زستان هه ره له مالی دلێ ریکهوتدا پشوو یه کی دلنایی نه دا، سال به سال ریکهوت بێ ئومیدتر ده بوو، ده یوت شیبای به ته نیا خۆی ئاسته نگه له بهرده م خۆشه ویستیماندا چه ندین جار به شیبای وتبوو، با نه خشه یه ک بکیشین بۆ پیکگه یشتنمان، له سه ره تادا وای ده زانی شیبای ترسی یه کیکی له دلدا یه، بۆیه هه ره دلێ مه حاله ئه وه نه خشه یه ی که ریکهوت باسی لیه ده کرد وهک

تیفکرینه ئالۆزهکانی شیبا بوون، کاتی که مندال بوو، چون نهفرهتی لهو خوشهویستانه دهکرد که له پیناوی دل و عهشقدان چون ویردانیان پینشیل دهکن و بیر له دوارۆژی نهوهکان ناکه نهوه، بیر لهو خونچانه ناکه نهوه که له شهبعی تاوانی دوو گوناھی پیرۆز، چون چاو ههلدین و سهیری مه رگی دایک و باوکیان دهکن، پاشان ئه و کۆمه لگه یه چون ته ماشای ئه و خونچانه دهکا، شیبا ته نیا بییری له و قه سابخانانه نه ده کرده وه که چه ندین مهمله که ت له گومان شه لال دهکن، نه خیر ئه وه ترس نه بوو که نه یده هیشته به ریکه وت شادبیتته وه، به لکو خۆی به رهستی ئه و جۆره شادیانه بوو که مندال بوو زۆری له و عه شقه ئه فسووناویانه بیستبوو، چه ندین چیرۆکی له و بابه تانه ی خویندبووه وه، به رای ئه و، ئه و که سانه ی که مهمله که تیک هه لده برترین، ته نیایه کی تیدا له نامیز بگرن و ریکای هیچ به ره و پیشه وه چوونیکیان نامین، نا با له جیکای ئه و شادییه من مه حاله کانی دیکه م بیه دی و له ریکه وت دوور بکه مه وه.

شیبا دهقی له گه ل خویندنه وه دا به ستبوو، شه وانه رۆمانی گه وه نووسه رانی ده خویندنه وه، به لام له هه ر دپریکدا ریکه وتیکه گه وه ری ده واند، به پشتی دهستی فرمیتسکه قه تیسه کانی سه رگۆنای ده سربیه وه وهک نامۆبه کی بێ ولات، بێ هاوړی، بێ خاک، سه ری با ده دا و له ناو مه راسیمی گریانیکی به کولتر له دلی کانیه که ی دارتوه ته نیاکه، بییری له و رۆژانه ده کرده وه که چون به دیار کانیه که وه وه ستا و وینه ی خۆی تیدا ده بیینی و کانیه که ش ئه وی ده واند، ئای شیبا ی لیو ته زیو! یه ک قومنی ئاو له میه ری دلّه پره که ی من فییری زۆر شتی جوانت ده کا، تا گه وه ده بی هیزیکه سیحراوی خوینت جۆش ده دا و توانایه کی ئه فسووناوی، ناخ تاپۆ ده کا، شیبا زۆری له ئای کانیه دلپره که خواردبووه وه بۆیه چاوه کانی ئه وه نده به هیز و دوورین بوون، ئه و ده مانه ی که جۆلانه که ده یه یینا و ده بیرد ده یروانییه گه لاریزانی دارتوه که، به راده یه ک بییری له و حاله ته ده کرده وه، خه و ده بوو به ریکه وت و به په نجه نیانه کانی یاری به پرچی ئالۆزی ده کرد و

په پوله کان له ژیر پیلوه کانی ده رده چوون و به نیانی شنه یه ک چاوی شیبا یان لیک ده نا و خه ویکه خوش و چه ندین خه ونی دوور له مه حال دلیان فیتک ده کرده وه، ئه و جه سته بێ ناگایه یان ده پیتوا که ماندووی نیایه کی سه مه ره یان لی ده رژا، ته نانه ت له خه وه قووله کانیشدا لینی نه ده بوونه وه و کۆتاییان نه ده هات.

***

له دوا رۆژ و ساله کانی شیبا دا له زانکو، هه موو شته کان سه وز بوون، رایه خی ئه رز له ژیر تاوه بارانی شین پاکشبوو، گو له کان خه یالی جوانییان له شه وقی رۆژ ده کرده وه، به ژنی دره خته کان وهک ناوقه دی یه کمه بینین بالا و هه موو شتیک گه ش بوون وهک روخساری ئه و به یانه ی که پرچی ره شی شه وه یه لداکان، به جی دین ناو هاش چاوه کانی ریکه وت خه میکی گه وه ره یان گه وه تر ده کرد، چاوه روانی هه دای نه ده دا به خته وه ری له ناو دلی ویدا پێ بگری، ریکه وت و پرای رۆژنامه فرۆشی خۆی به خویندنه وه شیبا خه ریک ده کرد، جگه ئولفه تی له گه ل هه وال و سیاسه تدا چیرۆکی له شیعی وه رده گرت و له چیرۆکی ژیانیکه سه ییر و نادیا ری ده خویندنه وه، به لام ئاخ له و بییه کۆنانه ی که بووه قوربانیان و دوا رۆژانی ژیانیان پر میحنه ت و ژان کردوه! هه رده م ده بیوت ده بی شیبا ی ئه ندازیار چون بتوانی سه ییری من بکات! ئاخ بابه ئاخ من چه ند رۆله ی سته م و ژیر ده سته بییم چه شتوه! میحنه ت بووه به باوک و ناو نیشانم، من گشت رۆژی سه دان جار ده مرم و زیندوو ده مه وه بریا هه موو جه سته م داپلۆسیایه، به لام ئاوها بیروبوو چون و مندالیمت زینده به چال نه کردبایه! ئه میستا من له چاوی شیبا دا پارچه ئه رزیکه ی بێ پیتم، ته نانه ت بۆ خانوو چکینه ی مندالانیش به کار نایم، پارانه وه و نزاکانی من وهک گیزه ی می شووله به لای گو ییدا تی ده په ری چه ندین جار به ده سته کانی له خۆی دووربان ده خاته وه من مۆته که ی بییه جوانه کانی شیبا م شه وانه خه ونه کانی لیخن ده کم، ریکه وت هه رده م قسه کانی شیبا ی له گه ل خۆیدا ده و ته وه که ده یگوت: ئای ریکه وت گیان

چەند خۆش دەبوو، ئەگەر من و تۆ بووبوینا بە قوربانى بۆ گۆرپىنى ئاوايى دارتوو تەنیاكە! چەند خۆش دەبوو كە بچوكتىن مافى مندالانى ئاوايى جىبەجى بىرايه كە ئەويش خويندنە، رىكەوت گيان كە نەكرى و نەتوانى مالهوتان رازى بكەى تا ببى بەخويندهوار ئەى سبەينى چۆن دەتوانى من و خۆت لەو بىره كۆنانە پيارىزى كە ژيانمان دەتەنن؟ يا دەبى من و تۆ يەكەم قوربانى بين تا بەخويتمان دارتوو تەنیاكە سەوز و گەشتىر بىتەوه، بەوشەوه ناوەستين، دەوروبەرى دارتوو كە دەكەين بەباخچەيەكى جوان و گولى جوراوجورى تىدا پروتئين، با من و تۆ يەكەم هەرس بين و بين بەژان، ئەو ژانانەى كە هانمان دەدەن، بەرەو لووتكە برۆين، رىكەوت گيان ئەو ساتانەى كە لە نامىزى تۆدا دەستەمۆ دەبم هەرگىز بەژيانى نازانم نا. بەلكو ئارەزووهكانمان دىتەدى، كاتىكيش كە ئارەزووهكانمان پاراو بوون، خەلكى لە بىر دەكەين، جوانى شتەكان دەنيزين، فرمىسكەكانمان وشك دەين، بەلام ئەگەر بەيەك نەگەين ئەوه چەندىن بىرى جوان، لە مېشكماندا چەكەرە دەكەن، مالتاوا هاوړىم ئەوهى وتم كۆتايىيه و لىشى پاشگەز نايمەوه.

***

ئاوا ديسان چۆن جوگەله رۆژان دەرۆيى و سالان نوى دەبوونەوه، رىكەوت ئىستا مرقىبىكى تره و پىوهنديى لەگەل نىشتيمانپەروراندا واى لى كردوو كە بىر و تىروانىنى زۆر كامل بووه و ئىستا مرقىبىكە دەتوانى وەك دىوار لەبەردەم ئەو بىره كۆنانە راوەستى و بلج نە، لەگەل ئەوهشدا كە زانى شىباى بۆ ناى، نازەننى مارهبرىشى سەرهست كرد، ئەويش رۆژبىك بۆ ئەو مەهەستە چوووه دىكەى خۆيان و چوووه ناو بەفرەكە و دەستى كردهوه بەدروستكردنى شىره بەفرينه، بەلام ئەم جارەيان پەيكەرى بەفرىنى خۆى و شىباى دروست كرد، ئەركى سەرشانى رىكەوت لە ئىستادا، زۆر لە جارەيان گەورەتر بوو، بۆيه هەرگىز نەيدەتوانى جارىكى تر لە گوندهكەيان نىشتهجى بيت، وەك ئەوان بىر بكاتەوه نان پەيدا بكە. لە

دوايىن چاوپىكەوتنى بەشيبا توانى قەناعەت بەو واقىعەى خۆى بهينى و لەوه بەدوا وەك هاوړىبەك رەفتار بكەن، بەلام شيبا بووبوو سوبىلىك بۆ ساتىكيش چيبە لە ژيانى رىكەوت دوور نەدەكەوتەوه. رىكەوت نامەيهكى بۆ شيبا بەجى هيتشتبوو.

رۆژ باش

من نامەوى، شىباى پاش باران و ناو دللى دەشت و سەرەرۆ بەند بكەم، با وەك با پروا و هەناسەى پاك بچنيتەوه، با وەك گريان دللى گەرمى رووبارەكانى ژىر بكاتەوه، وەك نەسىم سەردانى گولەبەرۆژەكان بكە، وەك زايله لى نەترس و جورنەت ناخى هەزاران رىكەوت بورووتىن، با ئەوينت لە درزى پەنجەرەكەمەوه، شەوهكانم خەم پرۆتئين بكە، ئەو لە من و كانىيه رۆشنەكە فراوانتر دەگرىا، بۆيه منى ناو نا مەحالى و جىبى هيتشم تا تارىكى خواردمىهوه، لەناو تارىكى شەوانى گوندا، لەخۆ چووم و چەندىن سال، هەر كۆترانە شىبا و هاوړىكانم پال دەدا، جۆلانەى دارتووەكەى كردبوو بەقوتابخانە و منبش پاسەوانىم دەكرد. من وا دەزانم مندالىك ژىر دەكەمەوه، هەرگىز نەمدەزانى شىباى چاوا داگىرسا و قوتايىيهكى زىرەكە و يەكە يەكەى وانەكانى دللى من دەخويتىت، لە هەمووشيان سەركەوتوووه. نەمدەزانى جۆلانەكە دەبىا و ناىهيتىتەوه. من هەر مەوداى نىوان خالى جوولاندن و گەبشتنى بۆ ئەوهرم لەيەك دەدايهوه، كەچى شىباى لىو بەخەندە ئەو مەوداىيەى كرد بەزانكۆى ئەندازيارى و وانەكانى منبشى تىدا شى دەكردەوه، ئەمروش شىبا لە جياتى ئەوين و دللى خۆى شتىكى زۆر گەورەترى پيشكەش كردم، رۆمانى گوندى دارتوو تەنیاكە، كە هەموو چركەيەك گەورەترم دەكا...

۲۰۰۰/۲/۲۶

پیرست

مهئوا 5

تابلؤ 37

دارتووه ته نیاکه 91

